

Środa, 26 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0159

Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży (COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2017/C 285/64)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0635),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0329/2011),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez Senat Belgii, niemiecki Bundestag, austriacki Bundesrat oraz Izbę Lordów Zjednoczonego Królestwa, w których stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 29 marca 2012 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, jak również Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0301/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2014)0159

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 26 lutego 2014 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2014 w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 75.

Środa, 26 lutego 2014 r.

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nadal istnieją poważne utrudnienia w transgranicznej działalności gospodarczej uniemożliwiające pełne wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego w zakresie wzrostu i tworzenia miejsc pracy. Obecnie wyłącznie jeden na dziesięciu unijnych przedsiębiorców eksportuje swoje produkty w ramach Unii, a większość z tych, którzy to robią, wywozi towary jedynie do niewielkiej liczby państw członkowskich. Spośród szerokiego wachlarza utrudnień w handlu transgranicznym, w tym regulacji podatkowych, wymogów administracyjnych, trudności w dostawie oraz różnic językowych i kulturowych, przedsiębiorcy uznają, że trudności w ustaleniu przepisów obcego prawa umów należą do najważniejszych barier w transakcjach między przedsiębiorcami i konsumentami oraz transakcjach między przedsiębiorcami. Tracą na tym również konsumenci, ze względu na ograniczoną ofertę towarów. Zatem różne krajowe przepisy prawa umów utrudniają korzystanie z podstawowych swobód, takich jak swoboda dostarczania towarów i świadczenia usług, oraz stanowią przeszkodę w funkcjonowaniu i dalszym tworzeniu rynku wewnętrznego. Mogą one również prowadzić do ograniczania konkurencji, w szczególności na rynkach mniejszych państw członkowskich.
- (2) Umowy stanowią niezbędne narzędzie prawne każdej transakcji gospodarczej. Jednakże konieczność ustalania lub negocjowania przez przedsiębiorców prawa właściwego, wyszukiwania informacji o przepisach obcego prawa właściwego, z czym często wiąże się konieczność ich tłumaczenia, uzyskiwania porady prawnej, by zapoznać się z jego wymogami, oraz dostosowania swoich umów do różnych przepisów krajowych mogących mieć zastosowanie w transgranicznych transakcjach czyni handel transgraniczny bardziej złożonym i kosztownym w porównaniu z handlem krajowym. Bariery związane z prawem umów należą zatem do głównych czynników zniechęcających znaczną liczbę przedsiębiorców nastawionych na eksport, do rozpoczęcia działalności w handlu transgranicznym lub rozszerzenia jej na więcej państw członkowskich. Stanowią one szczególnie trudną barierę dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), dla których koszty wejścia na zagraniczne rynki są często bardzo wysokie w stosunku do ich obrotów. W rezultacie przedsiębiorcy tracą możliwość uzyskania oszczędności wynikających ze sprzedaży towarów i usług na podstawie jednego, jednolitego prawa umów dla wszystkich przeprowadzanych transakcji transgranicznych oraz, w środowisku online, za pośrednictwem jednej strony internetowej.
- (3) Koszty transakcyjne związane z prawem umów, które, jak wykazano, stanowią istotne obciążenie, oraz przeszkody prawne wynikające z różnic między krajowymi imperatywnymi przepisami o ochronie konsumenta mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego w zakresie transakcji między przedsiębiorcami i konsumentami. Zgodnie z art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 ⁽³⁾, kiedy działalność przedsiębiorcy skierowana jest na konsumentów w innym państwie, zastosowanie znajdują przepisy służące ochronie konsumentów państwa członkowskiego zwykłego pobytu konsumenta, które zapewniają wyższy poziom ochrony, i których zastosowanie nie może być umownie wyłączone, nawet jeśli strony wybrały inne prawo właściwe. Przedsiębiorcy muszą zatem ustalić z wyprzedzeniem, czy prawo konsumenta przewiduje wyższą ochronę oraz dopilnować, by ich umowa była zgodna z wymogami tego prawa. Poza tym, w handlu elektronicznym konieczne jest dostosowanie stron internetowych celem uwzględnienia wymogów zawartych w mających zastosowanie obcych przepisach o umowach z udziałem konsumentów, co pociąga za sobą dalsze koszty. Dokonana już harmonizacja prawa konsumenckiego na szczeblu Unii doprowadziła do pewnego zbliżenia przepisów w niektórych dziedzinach. Nadal jednak istnieją znaczne różnice między prawem poszczególnych państw członkowskich; obecny etap harmonizacji pozostawia państwom członkowskim szeroki wybór wariantów w zakresie tego, jak wypełnić wymogi wynikające z przepisów Unii oraz jaki poziom ochrony konsumenta zapewnić.

⁽¹⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s.75.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 lutego 2014 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 6).

Środa, 26 lutego 2014 r.

- (4) Bariery związane z prawem umów utrudniają przedsiębiorcom pełne wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego działają również na niekorzyść konsumentów. Mniej intensywny handel transgraniczny oznacza przywóz mniejszej ilości towarów i mniejszą konkurencję. Konsumentom mogą być poszkodowani wskutek ograniczonego wyboru towarów po wyższych cenach, zarówno dlatego, że mniej zagranicznych przedsiębiorców będzie im bezpośrednio oferować swoje produkty i usług, jak również pośrednio, ze względu na ograniczenie transgranicznego obrotu między przedsiębiorcami w skali hurtowej. Podczas gdy transgraniczne zakupy mogłyby przynieść istotne korzyści gospodarcze w postaci bogatszej i lepszej oferty, również wielu konsumentów unika takich zakupów, ze względu na brak pewności co do przysługujących im praw. Niektóre z głównych obaw konsumentów dotyczą prawa umów, np. tego, czy przysługiwałyby im odpowiednia ochrona w przypadku zakupu wadliwych produktów. W rezultacie znaczna liczba konsumentów woli dokonywać zakupów w kraju, nawet jeśli oznacza to mniejszy wybór lub wyższe ceny.
- (5) W dodatku konsumenci, którzy pragną skorzystać na różnicach cen między państwami członkowskimi poprzez zakup od przedsiębiorcy z innego państwa członkowskiego, napotykać często na trudności spowodowane odmową sprzedaży ze strony przedsiębiorcy. Chociaż handel elektroniczny znacznie ułatwił wyszukiwanie ofert, jak również porównywanie cen i innych warunków niezależnie od siedziby przedsiębiorcy, przedsiębiorcy, którzy nie chcą prowadzić handlu transgranicznego, odrzucają bardzo często zamówienia zagranicznych konsumentów.
- (6) Różnice między prawem umów poszczególnych państw stanowią zatem barierę uniemożliwiającą konsumentom i przedsiębiorcom czerpanie korzyści z rynku wewnętrznego. Bariery te mogłyby zostać znacząco zmniejszone gdyby umowy mogły opierać się na jednolitym zestawie norm prawa umów, niezależnie od siedziby stron. Taki jednolity zestaw norm prawa umów powinien obejmować cały cykl trwania umowy, a zatem obejmować aspekty mające największe znaczenie przy zawieraniu umowy. Powinien on również obejmować w pełni zharmonizowane przepisy służące ochronie konsumentów.
- (7) Różnice w prawie umów poszczególnych państw oraz ich wpływ na handel transgraniczny prowadzą również do ograniczenia konkurencji. W warunkach mało intensywnego handlu transgranicznego panuje mniejsza konkurencja, a zatem mniejsza zachęta dla przedsiębiorców, by byli bardziej innowacyjni oraz poprawiali jakość swoich produktów lub obniżali ceny. W szczególności w mniejszych państwach członkowskich, w których funkcjonuje niewielka liczba krajowych konkurentów, decyzja zagranicznych przedsiębiorców, by powstrzymać się od wejścia na te rynki ze względu na koszty i komplikacje, może prowadzić do ograniczenia konkurencji na tych rynkach, co ma wymierny wpływ na ofertę i ceny dostępnych produktów. Ponadto bariery w handlu transgranicznym mogą również zagrozić konkurencji między MŚP i większymi firmami. Ze względu na znaczny wpływ kosztów transakcyjnych w porównaniu z obrotem, MŚP przypuszczalnie znacznie częściej powstrzymują się od wchodzenia na obcy rynek niż ich więksi konkurenci.
- (8) ~~Aby pokonać te~~ Bariery związane z prawem umów **utrudniają konsumentom i przedsiębiorcom pełne wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego i dotyczą w szczególności sektora sprzedaży na odległość, który powinien stanowić jeden z wymiernych rezultatów rynku wewnętrznego. W szczególności cyfrowy aspekt rynku wewnętrznego staje się niezwykle istotny zarówno dla konsumentów, jak i dla przedsiębiorców, gdyż przedsiębiorcy i konsumenci coraz częściej dokonują zakupów przez internet, a coraz więcej przedsiębiorców prowadzi w ten sposób sprzedaż. Mając na uwadze, że narzędzia technologii komunikacyjnych i informacyjnych są stale rozwijane i coraz powszechniej dostępne, potencjał wzrostu sprzedaży internetowej jest bardzo wysoki. W związku z powyższym, aby pokonać takie bariery związane z prawem umów**, strony powinny mieć możliwość uzgodnienia, że ich umowy **zawierane na odległość, a w szczególności przez internet**, będą podlegać jednolitemu zestawowi norm prawa umów mających to samo znaczenie i tą samą wykładnię we wszystkich państwach członkowskich – wspólnych **europejskich** przepisów dotyczących sprzedaży. Te wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny stanowić dodatkową opcję **sprzedaży na odległość, a w szczególności handlu elektronicznego**, zwiększającą pole wyboru stron, możliwą do wykorzystania, kiedy tylko strony wspólnie uznają, że będzie ona użyteczna, rzeczywiście ułatwiając handel transgraniczny i pozwalając uniknąć kosztów transakcyjnych i alternatywnych, jak również innych przeszkód w handlu transgranicznym związanych z prawem umów. Powinny być one podstawą stosunku umownego wyłącznie wtedy, gdy strony wspólnie zdecydują się na skorzystanie z nich. [Popr. 1]
- (9) Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży. ~~Harmonizuje~~ **na podstawie umów zawieranych na odległość, a w szczególności przez internet**. Zbliża ono przepisy prawa umów państw członkowskich nie poprzez zobowiązanie tych ostatnich do zmiany obowiązującego **pierwotnego** krajowego **reżimu** prawa umów, lecz poprzez stworzenie w ~~każdym z państw członkowskich~~ drugiego reżimu prawa umów na potrzeby umów objętych zakresem stosowania rozporządzenia. Ten drugi **stosowany bezpośrednio** reżim powinien

Środa, 26 lutego 2014 r.

stanowiąc integralną część porządku prawnego obowiązującego na obszarze państw członkowskich. W stopniu, w jakim umożliwia to ich zakres i w przypadku gdy strony porozumiały się co do ich wykorzystania, wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny mieć zastosowanie zamiast pierwotnego krajowego reżimu prawa umów w tym porządku prawnym. Powinny one być identyczne i identyczny w całej Unii i funkcjonować obok obowiązujących norm krajowego prawa umów. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być stosowane dobrowolnie, za jednoznacznym porozumieniem stron, do umów transgranicznych. [Popr. 2]

- (10) Porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinno być wyborem dokonywanym w zastosowaniu właściwego prawa krajowego **porządku prawnego** określonego **jako prawo właściwe** na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 lub, w odniesieniu do obowiązków udzielenia informacji przedkontraktowych, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, lub jakiegokolwiek innej właściwej normy kolizyjnej. Porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży **jest wynikiem wyboru między dwoma różnymi reżimami w ramach tego samego krajowego porządku prawnego. Wybór ten zatem nie powinien być traktowany** powinno zatem być traktowane jako wybór prawa właściwego **między dwoma krajowymi porządkami prawnymi** w rozumieniu norm kolizyjnych ani być z tym wyborem **mylony i powinien mylony i powinno** obowiązywać bez uszczerbku dla wspomnianych norm kolizyjnych. Rozporządzenie nie będzie zatem wpływać na obowiązujące normy kolizyjne, **jak np. normy zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 593/2008.** [Popr. 3]
- (11) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny obejmować **kompletny pełen** zestaw w ~~pełni~~ **zharmonizowanych ujednoliconych** bezwzględnie wiążących przepisów o ochronie konsumentów. Zgodnie z art. 114 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, powinny one zapewniać wysoki poziom ochrony konsumentów w celu zwiększenia zaufania konsumentów do wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, a tym samym zachęcić ich do zawierania umów transgranicznych na tej podstawie. Wspólne przepisy powinny utrzymywać lub zwiększać poziom ochrony przysługującej konsumentom na mocy unijnego prawa konsumenckiego. **Ponadto przyjęcie niniejszego rozporządzenia nie powinno wykluczać przeglądu dyrektywy w sprawie praw konsumentów w celu wprowadzenia w państwach członkowskich pełnej przeprowadzonej na wysokim poziomie harmonizacji ochrony konsumentów.** [Popr. 4]
- (11a) **Definicja konsumenta powinna obejmować osoby fizyczne działające w celach niezwiązanych z ich działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową. Jednakże w przypadku umów podwójnego zastosowania, gdy umowa zawierana jest w celach, które częściowo są związane z działalnością handlową danej osoby, a częściowo nie są z nią związane, a cel handlowy jest do tego stopnia ograniczony, że nie jest dominujący w ogólnym kontekście umowy, taka osoba również powinna być uznawana za konsumenta. W celu określenia, czy osoba fizyczna całkowicie czy częściowo działa w celach, które są związane z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową, należy ocenić sposób, w jaki dana osoba występuje w stosunku do kontrahenta.** [Popr. 5]
- (12) **W przypadku zawarcia ważnego porozumienia o korzystaniu ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, jedynie wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny regulować kwestie należące do ich zakresu.** Ponieważ wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży zawierają **kompletny pełen** zestaw **ujednoliconych** w ~~pełni~~ **zharmonizowanych** bezwzględnie wiążących przepisów o ochronie konsumentów, nie będzie różnic między przepisami państw członkowskich w omawianej dziedzinie tam, gdzie strony zdecydują się skorzystać z tych wspólnych przepisów. W związku z tym art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 593/2008, który opiera się założeniu, że poziom ochrony konsumentów w państwach członkowskich jest zróżnicowany, nie ma praktycznego znaczenia dla kwestii objętych zakresem stosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, **gdyż sprowadzałby się do porównania między wiążącymi przepisami dwóch identycznych drugich reżimów prawa umów.** [Popr. 6]
- (13) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny zostać udostępnione na potrzeby umów transgranicznych, ponieważ to w ich kontekście różnice między krajowymi przepisami prowadzą do komplikacji i dodatkowych kosztów, zniechęcając strony do nawiązania stosunków umownych, **natomiast handel prowadzony na odległość, a w szczególności handel elektroniczny, posiada duży potencjał.** Transgraniczny charakter umowy należy ocenić na podstawie miejsca zwykłego pobytu stron w umowach między przedsiębiorcami. W umowach między przedsiębiorcami a konsumentami wymóg transgraniczności powinien być spełniony, jeżeli ogólny adres wskazany przez konsumenta, adres dostawy towarów, lub adres, na jaki ma być wystawiona faktura wskazany przez konsumenta znajdują się w jednym z państw członkowskich, ale nie w tym państwie, w którym przedsiębiorca ma swoje miejsce zwykłego pobytu. [Popr. 7]

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaimownych (Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 40).

Środa, 26 lutego 2014 r.

- (14) Wykorzystanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie powinno ograniczać się do sytuacji transgranicznych z udziałem wyłącznie państw członkowskich, lecz powinno być dostępne także na potrzeby ułatwienia handlu między państwami członkowskimi i państwami trzecimi. W przypadku gdy w transakcji biorą udział konsumenci z państw trzecich, porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży w Unii Europejskiej, które oznaczałoby dla nich wybór prawa obcego, powinno podlegać obowiązującym normom kolizyjnym.
- (15) Przedsiębiorcy zawierający czysto krajowe, jak również transgraniczne transakcje handlowe mogą uznać za użyteczne wykorzystanie jednej, jednolitej umowy we wszystkich swoich transakcjach. Dlatego też państwa członkowskie powinny mieć swobodę, jeżeli chodzi o możliwość udostępnienia wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży również na potrzeby użytku czysto krajowego.
- (16) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być dostępne w szczególności na potrzeby sprzedaży ruchomości, w tym, gdy dane towary mają zostać wytworzone lub wyprodukowane, ponieważ z ekonomicznego punktu widzenia jest to najważniejszy rodzaj umowy o szczególnym potencjale w zakresie intensyfikacji transgranicznej wymiany handlowej, w szczególności w handlu elektronicznym.
- (17) Dla odzwierciedlenia wzrastającego znaczenia gospodarki cyfrowej zakres stosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinien także obejmować umowy o dostarczenie treści cyfrowych. Liczba transakcji polegających na przekazaniu treści cyfrowych do przechowywania, przetwarzania lub udostępniania i wielokrotnego użytku, na przykład poprzez pobieranie muzyki, rośnie szybko i ma ogromny potencjał dalszego wzrostu, nadal jednak odbywa się w warunkach znacznego zróżnicowania przepisów i niepewności prawnej. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny zatem obejmować dostarczanie treści cyfrowych, niezależnie od tego, czy dana treść jest dostarczana na materialnym nośniku.
- (17a) **Przetwarzanie w chmurze rozwija się szybko i ma duży potencjał wzrostu. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży stanowią spójny zestaw norm dostosowanych do świadczenia usług na odległość, a w szczególności elektronicznego dostarczania treści cyfrowych i usług powiązanych. Przepisy te powinny mieć także zastosowanie, gdy usługi w zakresie treści cyfrowych lub powiązane usługi są świadczone z wykorzystaniem chmur obliczeniowych, w szczególności gdy treść cyfrowa może zostać pobrana z chmury obliczeniowej sprzedawcy lub czasowo przechowywana w chmurze obliczeniowej usługodawcy.** [Popr. 8]
- (18) Treści cyfrowe są często dostarczane nie w zamian za cenę, lecz w połączeniu z innymi opłaconymi towarami lub usługami, w tym za świadczenia o charakterze niepieniężnym, takie jak udostępnienie danych osobowych, lub też bezpłatnie, w kontekście strategii marketingowej (w nadziei, że konsument nabędzie później dodatkowe lub bardziej wyrafinowane produkty z zakresu treści cyfrowych). Ze względu na tę specyficzną strukturę rynku oraz fakt, że wady dostarczonych treści cyfrowych mogą zaszkodzić interesom gospodarczym konsumentów niezależnie od tego, na jakich warunkach treści te zostały dostarczone, wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być dostępne niezależnie od tego, czy za dane treści cyfrowe zapłacono cenę. **W takich jednak przypadkach środki ochrony prawnej kupującego powinny ograniczać się wyłącznie do szkód. Z drugiej strony kupujący powinien mieć możliwość skorzystania z pełnego zestawu środków ochrony prawnej, z wyjątkiem obniżenia cen, nawet jeżeli nie jest on zobowiązany do zapłacenia ceny dostawy treści cyfrowych, pod warunkiem że świadczenie wzajemne z jego strony, na przykład poprzez dostarczanie danych osobowych lub inne usługi mające wartość handlową dla usługodawcy, mają wartość równą cenie dostawy, mając na uwadze, że w takich przypadkach treści cyfrowe nie są w rzeczywistości dostarczane nieodpłatnie.** [Popr. 9]
- (19) W celu zapewnienia maksymalnej wartości dodanej wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, ich przedmiotowy zakres stosowania powinien objąć również niektóre usługi świadczone przez sprzedawcę, bezpośrednio i blisko związane z konkretnymi towarami lub treściami cyfrowymi dostarczonymi na podstawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży i w praktyce często ujmowane w tej samej lub powiązanej umowie zawieranej w tym samym czasie; dotyczy to w szczególności naprawy, konserwacji lub instalacji towarów lub treści cyfrowych **lub czasowego przechowywania treści cyfrowych w chmurze obliczeniowej usługodawcy.**
- (19a) **Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży można również stosować w odniesieniu do umowy powiązanej z inną umową zawartą przez te same strony, która nie jest umową sprzedaży, umową o dostarczenie treści cyfrowych ani umową o świadczenie usług powiązanych. Umowa powiązana podlega odpowiedniemu prawu krajowemu mającemu zastosowanie zgodnie z właściwymi normami kolizyjnymi. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży można również stosować w umowach zawierających jakiegokolwiek elementy inne niż sprzedaż towarów, dostarczanie treści cyfrowych lub świadczenie usług powiązanych, pod warunkiem że elementy te można wydzielić, a ich cena może zostać wyodrębniona.** [Popr. 11]

Środa, 26 lutego 2014 r.

- (20) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży nie powinny obejmować żadnych umów powiązanych, na mocy których kupujący nabywa towary lub otrzymuje usługi od osoby trzeciej. Zastosowanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie byłoby tutaj właściwe, ponieważ osoba trzecia nie jest stroną porozumienia między umawiającymi się stronami dotyczącego wykorzystania wspólnych przepisów dotyczących sprzedaży. Umowa powiązana zawarta z osobą trzecią powinna podlegać odpowiedniemu prawu krajowemu, mającemu zastosowanie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 593/2008 i rozporządzeniem (WE) nr 864/2007 lub jakimikolwiek innymi właściwymi normami kolizyjnymi.
- (21) Aby zaradzić istniejącym problemom w zakresie rynku wewnętrznego i konkurencji w sposób precyzyjny i proporcjonalny, zakres osobowy wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinien zostać skoncentrowany na stronach, które obecnie zniechęcane są do zagranicznych transakcji ze względu na zróżnicowanie krajowych przepisów prawa umów mające znaczący, negatywny wpływ na handel transgraniczny. Powinien on zatem obejmować wszystkie transakcje między przedsiębiorcami i konsumentami oraz umowy między przedsiębiorcami, w których przynajmniej jedną ze stron jest MŚP, w oparciu o zalecenie Komisji 2003/361/WE⁽¹⁾. Nie powinno to jednak ograniczać możliwości przyjęcia przez państwa członkowskie przepisów udostępniających wspólne przepisy na potrzeby umów między przedsiębiorcami, z których żaden nie jest MŚP. W każdym razie, w transakcjach między przedsiębiorcami, przedsiębiorcy mają pełną swobodę umów i zachęca się ich, by sporządzając własne postanowienia umowne, opierali się na wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży.
- (22) Porozumienie stron umowy jest ~~niezbędne do zastosowania~~ **dotyczące wykorzystania** wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży **jest niezbędne do ich zastosowania**. W przypadku transakcji między przedsiębiorstwami i konsumentami porozumienie to powinno podlegać rygorystycznym wymogom. Ponieważ w praktyce to najczęściej przedsiębiorca proponuje skorzystanie ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, wymogi te powinny gwarantować, by konsumenci byli w pełni świadomi faktu, że wyrażają zgodę na skorzystanie z przepisów innych niż te, które obowiązują w jego prawie krajowym. Dlatego też zgoda konsumenta powinna być dopuszczalna jedynie w formie wyraźnego oświadczenia, składanego osobno w stosunku do oświadczenia wyrażającego zgodę na zawarcie umowy. Nie może być zatem możliwości składania oferty skorzystania ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jako jednego z postanowień zawieranej umowy, a w szczególności jako elementu ogólnych warunków umownych stosowanych przez przedsiębiorcę. Przedsiębiorca powinien przekazać konsumentowi potwierdzenie wyrażenia zgody na skorzystanie ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży na trwałym nośniku. [Popr. 12]
- (23) Zgoda konsumenta na skorzystanie ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinna być nie tylko świadoma, lecz również opierać się na odpowiedniej wiedzy. Dlatego też przedsiębiorca powinien nie tylko zwrócić uwagę konsumenta na to, że zamierza skorzystać ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, lecz także udzielić mu informacji o charakterze tych przepisów i najważniejszych ich cechach. Aby ułatwić to zadanie przedsiębiorcom, unikając tym samym niepotrzebnych obciążeń administracyjnych, jak również w celu zapewnienia spójności co do zakresu i jakości informacji przekazywanych konsumentów, przedsiębiorcy powinni dostarczyć im standardową ulotkę informacyjną zawartą w niniejszym rozporządzeniu, a tym samym łatwo dostępną we wszystkich językach urzędowych Unii. Jeżeli nie ma możliwości dostarczenia konsumentowi ulotki informacyjnej, na przykład w kontekście rozmowy telefonicznej, lub gdy przedsiębiorca nie dostarczył ulotki informacyjnej, zgoda na skorzystanie ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie powinna wiązać konsumenta dopóki nie otrzyma on ulotki informacyjnej wraz z potwierdzeniem umowy, a następnie wyraźnie wyrazi swoją zgodę.
- (23a) **W przypadku gdy porozumienie stron o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jest nieważne lub gdy wymogi dotyczące dostarczenia standardowej ulotki informacyjnej nie zostały spełnione, wyjaśnienie tego, czy umowa została zawarta i na jakich warunkach, powinno zostać określone na mocy właściwych przepisów krajowych mających zastosowanie zgodnie z właściwymi normami kolizyjnymi.** [Popr. 13]
- (24) W celu zapobieżenia selektywnemu stosowaniu niektórych elementów wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, które mogłyby naruszyć równowagę między prawami i zobowiązaniami stron oraz negatywnie wpłynąć na poziom ochrony konsumentów, wybór powinien dotyczyć wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jako całości, a nie jedynie określonej ich części.
- (25) W przypadkach, w których do umowy miałyby normalnie zastosowanie Konwencja Narodów Zjednoczonych o międzynarodowej sprzedaży towarów, wybór wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinien oznaczać zgodę stron umowy na wyłączenie zastosowania tej konwencji.

⁽¹⁾ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

Środa, 26 lutego 2014 r.

- (26) Normy zawarte we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży powinny obejmować te kwestie prawa umów, które mają praktyczne znaczenie podczas cyklu trwania tych rodzajów umów, które należą do zakresu przedmiotowego i podmiotowego wspólnych przepisów, w szczególności umów zawartych online. Obok praw i zobowiązań stron oraz środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku niewykonania umowy wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny zatem regulować: obowiązki w zakresie informacji przedkontraktowych, zawarcie umowy (w tym wymogi formalne), prawo odstąpienia od umowy i jego konsekwencje, uchylenie się od skutków umowy wynikające z błędu, podstęp lub wyzysku (oraz konsekwencje takiego uchylenia się), wykładnię, treść i skutki umowy, ocenę i konsekwencje nieuczciwych postanowień umownych, zwrot świadczeń po uchyleniu się od skutków umowy lub rozwiązaniu jej oraz przedawnienie i prekluzję praw. Powinny one określać sankcje dostępne w przypadku naruszenia wszystkich zobowiązań oraz obowiązków powstających w zakresie ich stosowania.
- (27) Wszystkie kwestie o charakterze umownym lub pozaumownym, które nie zostały ujęte we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży regulowane są przepisami prawa krajowego obowiązującymi poza wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży, mającymi zastosowanie na mocy rozporządzenia (WE) nr 593/2008 i rozporządzenia (WE) nr 864/2007 lub jakichkolwiek innych właściwych norm kolizyjnych. Kwestie te obejmują, przykładowo, osobowość prawną, nieważność umowy wynikającą z braku zdolności do czynności prawnych, sprzeczność z prawem lub dobrymi obyczajami, **chyba że kwestie takiej sprzeczności z prawem lub dobrymi obyczajami zostały uregulowane we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży**, określenie języka umowy, kwestie niedyskryminacji, reprezentację, wielość dłużników i wierzycieli, zmianę stron, w tym cesję, potrącenie i połączenie, prawo rzeczowe, w tym przeniesienie własności, prawo własności intelektualnej i prawo deliktów. ~~Ponadto kwestia~~, **a także kwestię** tego, czy można łącznie dochodzić konkurencyjnych roszczeń umownych i pozaumownych, ~~pozostaje poza zakresem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.~~ **Dla celów jasności i przejrzystości prawa wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny zawierać wyraźne odniesienie do kwestii, które są i które nie są w nich regulowane.** [Popr. 14]
- (27a) **Nieuczciwe praktyki handlowe, o których mowa w dyrektywie 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, zostaną objęte wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży, w takim zakresie, w jakim są zbieżne z przepisami w zakresie prawa umów, w tym w szczególności przepisami dotyczącymi nieuczciwych praktyk handlowych, które mogą prowadzić do uchylenia się od skutków umowy z powodu błędu, podstęp, groźby lub wyzysku, bądź dotyczącymi środków ochrony prawnej w przypadku naruszenia obowiązków udzielania informacji. Nieuczciwe praktyki handlowe inne niż te, które są zbieżne z przepisami w zakresie prawa umów, nie powinny wchodzić w zakres wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.**
- (28) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży nie powinny regulować żadnej kwestii leżącej poza zakresem prawa umów. Niniejsze rozporządzenie powinno się stosować bez uszczerbku dla prawa Unii oraz krajowego w odniesieniu do wszelkich takich kwestii. Przykładowo obowiązki informacyjne nakładane w celu ochrony bezpieczeństwa i higieny lub środowiska naturalnego powinny pozostać poza zakresem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Niniejsze rozporządzenie powinno również być stosowane bez uszczerbku dla wymogów informacyjnych określonych w dyrektywie 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- (29) ~~W przypadku zawarcia ważnego porozumienia o korzystaniu ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, jedynie wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny regulować kwestie należące do ich zakresu.~~ Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być interpretowane niezależnie, zgodnie z utrwalonymi zasadami wykładni przepisów Unii. Zagadnienia objęte zakresem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, które nie zostały w nich wyraźnie uregulowane, powinny być rozstrzygane wyłącznie na podstawie wykładni samych przepisów, bez sięgania do innych norm. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być interpretowane na podstawie zasad i celów leżących u podstaw ich przyjęcia oraz wszystkich zawartych w nich norm. [Popr. 16]
- (30) Zasadą przewodnią, na której powinny się opierać wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży, jest swoboda umów. Autonomia stron powinna być ograniczona wyłącznie w koniecznych przypadkach i tylko w niezbędnym zakresie, w szczególności w celu ochrony konsumenta. Jeżeli zachodzi potrzeba, należy wyraźnie zaznaczyć, że dane przepisy mają charakter bezwzględnie wiążący.
- (31) **Ogólna** zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu powinna stanowić wytyczną dla sposobu współpracy stron. Ponieważ niektóre przepisy stanowią szczególny wyraz ogólnej zasady dobrej wiary i uczciwego obrotu, powinny one mieć pierwszeństwo przed zasadą ogólną. Zasada ogólna nie powinna zatem być wykorzystywana do zmiany określonych praw i obowiązków stron zapisanych w przepisach szczególnych. Konkretne wymogi wynikające

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

Środa, 26 lutego 2014 r.

z **ogólnej** zasady dobrej wiary i uczciwego obrotu powinny zależeć, między innymi, od relatywnego poziomu wiedzy specjalistycznej stron i dlatego powinny być odmienne w transakcjach przedsiębiorców z konsumentami oraz w transakcjach między przedsiębiorcami. W transakcjach między przedsiębiorcami należy w tym kontekście uwzględnić praktykę handlową stosowaną w konkretnej sytuacji. **Ogólna zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu powinna stanowić normę postępowania zapewniającą uczciwe, przejrzyste i sprawiedliwe stosunki. Ponieważ oznacza ona niemożność skorzystania przez stronę z prawa, środka ochrony prawnej lub zarzutu, które normalnie by jej przysługiwały, zasada ta nie powinna dawać ogólnego prawa do odszkodowania. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży, stanowiące szczególny wyraz ogólnej zasady dobrej wiary i uczciwego obrotu, jak uchylenie się z powodu podstępu lub niedopełnienia zobowiązania na podstawie warunku przewidzianego w umowie, mogą dać prawo do żądania odszkodowania, jednak wyłącznie w bardzo szczególnych przypadkach.** [Popr. 17]

- (32) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny zmierzać do ochrony ważnej umowy, kiedy tylko jest to możliwe i właściwe, uwzględniając słuszne interesy stron.
- (33) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny określać odpowiednio wyważone rozwiązania uwzględniające słuszne interesy stron w zakresie wyboru i korzystania ze środków ochrony prawnej przysługujących w razie niewykonania umowy. W umowach między przedsiębiorcami i konsumentami system środków ochrony prawnej powinien odzwierciedlać fakt, że niezgodność z umową towarów, treści cyfrowych lub usług należy do zakresu odpowiedzialności przedsiębiorcy.
- (34) Aby zwiększyć pewność prawną przez publiczne udostępnienie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i sądów krajowych zawierającego wykładnię wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży lub innych publicznie dostępnych przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna stworzyć bazę danych zawierającą właściwe prawomocne orzeczenia. Aby umożliwić realizację tego zadania państwa członkowskie powinny zagwarantować szybkie przekazywanie takich krajowych orzeczeń Komisji. **Należy stworzyć łatwo dostępną, w pełni usystematyzowaną i umożliwiającą łatwe wyszukiwanie bazę danych. W celu przewyższenia problemów związanych ze zróżnicowanym podejściem do orzeczeń wydawanych w Unii oraz aby umożliwić skuteczne i oszczędne użytkowanie bazy danych, o orzeczeniach należy informować, przedstawiając ich standardowe streszczenia, które powinny zostać załączone do orzeczenia. Powinny one być zwięzłe, by uczynić je łatwo dostępnymi. Należy je podzielić na pięć części zawierających główne elementy orzeczenia, którego dotyczy informacja, czyli: zagadnienie i odpowiedni artykuł wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, krótki opis faktów, zwięzłe streszczenie głównej argumentacji, decyzję, a także motyw decyzji, przy wyraźnym stwierdzeniu zasady, jaka została przyjęta.** [Popr. 18]
- (34a) **Komentarz do wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży byłby wartościowym narzędziem, gdyż zapewniłby jasność i pomoc w zrozumieniu tych przepisów. Komentarz ten powinien zawierać jasne i wyczerpujące wyjaśnienie artykułów wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży oraz, w odpowiednich przypadkach, powinien uzasadniać wybory polityczne będące podstawą poszczególnych artykułów. Jasne wyjaśnienie takich wyborów umożliwi sądom we wszystkich państwach członkowskich właściwą wykładnię i stosowanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży oraz pozwoli im na wypełnienie wszelkich luk w tych przepisach. Komentarz ten będzie zatem sprzyjał spójnemu i jednolitemu stosowaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Komisja powinna zbadać możliwości przedstawienia takiego komentarza.**
- (34b) **Dodatkową przeszkodą w handlu transgranicznym jest brak dostępu do skutecznych i niedrogich mechanizmów dochodzenia roszczeń. Dlatego konsument i przedsiębiorca zawierający umowę na podstawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinni rozważyć przedstawienie sporów wynikających z umowy istniejącemu podmiotowi stosującemu alternatywne metody rozstrzygania sporów, w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2013/11/EU Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. Nie powinno to w żaden sposób wpływać na możliwość wystąpienia przez strony o wszczęcie postępowania przed właściwymi sądami bez uprzedniego skorzystania z alternatywnej metody rozwiązywania sporów.**

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich) (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 63)

Środa, 26 lutego 2014 r.

- (34c) *Aby ułatwić stosowanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, Komisja Europejska powinna dążyć do wypracowania europejskiego wzorca postanowień umownych z pomocą grupy roboczej, w której skład weszliby głównie przedstawiciele konsumentów i przedsiębiorstw i której wsparcia udzielaliby przedstawiciele środowiska naukowego i branżowego. Taki wzorzec umów mógłby być przydatnym uzupełnieniem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży i zawierać charakterystykę danej umowy oraz uwzględniać specyfikę danego sektora działalności handlowej. Powinien on odpowiadać potrzebom zainteresowanych podmiotów i uwzględniać doświadczenia uzyskane podczas pierwszego okresu praktycznego stosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Ten wzorzec powinien zostać udostępniony opinii publicznej, gdyż stanowiłby on wartość dodaną dla przedsiębiorców zamierzających zawrzeć umowy transgraniczne przy zastosowaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Aby zadbać o to, że ten wzorzec postanowień umownych będzie skutecznie towarzyszyć wspólnym europejskim przepisom dotyczącym sprzedaży, prace Komisji powinny rozpocząć się jak najszybciej.* [Popr. 21]
- (35) Należy również dokonać przeglądu funkcjonowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży lub innych przepisów niniejszego rozporządzenia po pięciu latach od rozpoczęcia ich stosowania. Przegląd powinien uwzględniać między innymi potrzebę dalszego rozszerzenia zakresu ich stosowania w odniesieniu do umów między przedsiębiorcami lub ze względu na zmiany rynkowe i technologiczne związane **włączenia dodatkowych przepisów związanych z klauzulami dotyczącymi zastrzeżenia własności, zmianami rynkowymi i technologicznymi** związanymi z treściami cyfrowymi, oraz ~~przyszły rozwój~~ **przyszłym rozwojem** dorobku wspólnotowego. **Szczególna uwagę należy ponadto poświęcić ustaleniu, czy ograniczenie zakresu do umów zawieranych na odległość, a w szczególności przez internet, jest w dalszym ciągu stosowne i czy wykonalne byłoby poszerzenie zakresu, tak by objąć nim także umowy zawierane w lokalu przedsiębiorstwa.** [Popr. 22]
- (36) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie przyczynienie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, poprzez udostępnienie jednolitego zestawu norm prawa umów, który można wykorzystywać do transakcji transgranicznych na terytorium całej Unii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i dlatego możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną we wspomnianym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (37) Niniejsze rozporządzenie respektuje prawa podstawowe i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a dokładniej w jej art. 16, 38 i 47.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Spis treści (*)

[Popr. 23]

Tytuł I

Przepisy ogólne [Popr. 24]

Część -I: Stosowanie instrumentu [Popr. 25]

Artykuł 1

Cel i przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ma na celu poprawę warunków tworzenia i funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez udostępnienie **w ramach porządku prawnego każdego państwa członkowskiego** jednolitego zestawu norm prawa umów określonych w tytule II („wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży”). Normy te mogą być wykorzystywane, za porozumieniem stron, w transgranicznych transakcjach **prowadzonych na odległość, a w szczególności przez internet**, polegających na sprzedaży towarów, dostarczaniu treści cyfrowych oraz świadczeniu usług powiązanych. [Popr. 26]

(*) Spis treści zostanie ustalony na dalszym etapie.

Środa, 26 lutego 2014 r.

2. Niniejsze rozporządzenie umożliwia przedsiębiorcom, **a w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP)**, oparcie się na wspólnym zestawie norm oraz wykorzystywanie tych samych postanowień umownych we wszystkich transakcjach transgranicznych, ograniczając tym samym niepotrzebne koszty, przy równoczesnym zagwarantowaniu dużej pewności prawna. [Popr. 27]

3. W odniesieniu do umów między przedsiębiorcami a konsumentami niniejsze rozporządzenie zawiera kompleksowy zestaw norm chroniących konsumenta w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów oraz zwiększenia ich zaufania do rynku wewnętrznego i zachęcenia ich do dokonywania transgranicznych zakupów.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się poniższe definicje:

- a) „umowa” oznacza porozumienie mające stanowić źródło zobowiązań lub wywołujące inne skutki prawne;
- b) „dobra wiara i uczciwy obrót” oznacza normę zachowania cechującą się uczciwością, otwartością i uwzględnianiem interesów drugiej strony danej transakcji lub stosunku; [Popr. 28]
- e) „szkoda” oznacza szkodę majątkową i niemajątkową, w formie bólu i cierpienia, z wyłączeniem innych form szkód niemajątkowych, takich jak pogorszenie jakości życia i utrata przyjemności; [Popr. 29]
- d) „wzorzec umowy” oznacza postanowienia umowne opracowane z wyprzedzeniem dla szeregu transakcji z udziałem różnych stron, które nie zostały indywidualnie uzgodnione przez strony w rozumieniu art. 7 wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży; [Popr. 30]
- e) „przedsiębiorca” oznacza każdą osobę fizyczną lub **każdą osobę** prawną działającą **niezależnie od tego, czy jest to podmiot publiczny czy prywatny, która działa na podstawie umów** w celach związanych z jej działalnością handlową, **gospodarczą**, rzemieślniczą **albo inną działalnością gospodarczą** lub zawodową; [Popr. 31]
- f) „konsument” oznacza każdą osobę fizyczną działającą w celach, które nie mieszczą się w ramach jej działalności handlowej, rzemieślniczej albo innej działalności gospodarczej lub zawodowej; **w przypadku gdy umowa zawierana jest w celach, które częściowo są związane z działalnością handlową danej osoby, a częściowo nie są z nią związane, a cel handlowy jest do tego stopnia ograniczony, że nie jest dominujący w ogólnym kontekście umowy, taka osoba jest również uznawana za konsumenta.** [Popr. 32]
- fa) „usługodawca” oznacza sprzedawcę towarów lub dostawcę treści cyfrowych, który zobowiązuje się świadczyć na rzecz klienta usługę powiązaną z tymi towarami lub treściami cyfrowymi; [Popr. 33]
- fb) „klient” oznacza każdą osobę nabywającą usługę powiązaną; [Popr. 34]
- fc) „wierzyciel” oznacza osobę, która ma prawo żądać spełnienia świadczenia pieniężnego lub niepieniężnego od innej osoby, dłużnika; [Popr. 35]
- fd) „dłużnik” oznacza osobę zobowiązaną do spełnienia świadczenia pieniężnego lub niepieniężnego na rzecz innej osoby, wierzyciela; [Popr. 36]
- fe) „dobra wiara i uczciwy obrót” oznacza normę zachowania cechującą się uczciwością, otwartością i, w stosownych przypadkach, rozsądnym uwzględnianiem interesów drugiej strony danej transakcji lub stosunku; [Popr. 37]
- ff) „wzorzec postanowień umownych” oznacza postanowienia umowne opracowane z wyprzedzeniem dla szeregu transakcji z udziałem różnych stron, które nie zostały indywidualnie uzgodnione przez strony w rozumieniu art. 7 wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży; [Popr. 38]
- fg) „szkoda” oznacza szkodę majątkową i niemajątkową, w formie bólu i cierpienia, z wyłączeniem innych form szkód niemajątkowych, takich jak pogorszenie jakości życia i utrata przyjemności; [Popr. 39]
- g) „odszkodowanie” oznacza kwotę pieniędzy, które mogą przysługiwać osobie jako wyrównanie strat, krzywd lub innych szkód;
- ga) „norma bezwzględnie obowiązująca” oznacza przepis, którego stosowania strony nie mogą wykluczyć lub zastosować od niego odstępstwa, jak również nie mogą ograniczyć stosowania tego przepisu lub jego skutku; [Popr. 40]

Środa, 26 lutego 2014 r.

- gb) „zobowiązanie” oznacza obowiązek świadczenia przez jedną stronę stosunku prawnego na rzecz drugiej strony, do którego egzekwowania druga strona jest uprawniona; [Popr. 41]
- gc) „wyraźne” w odniesieniu do oświadczenia lub porozumienia oznacza, że jest ono wprowadzone odrębnie od pozostałych oświadczeń lub porozumień poprzez aktywne i jednoznaczne postępowanie, w tym przez zaznaczenie danej rubryki, aktywację przycisku lub przy wykorzystaniu podobnej funkcji; [Popr. 42]
- h) „towary” oznaczają ruchome przedmioty materialne; nie obejmują natomiast:
- (i) energii elektrycznej i gazu ziemnego; oraz
  - (ii) wody i innych rodzajów gazu, chyba że zostały wystawione na sprzedaż w ograniczonej objętości lub ustalonej ilości;
- i) „cena” oznacza pieniądze należne w zamian za sprzedane towary, dostarczone treści cyfrowe lub wyświadczone usługi powiązane;
- j) „treści cyfrowe” oznaczają dane wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, niezależnie od tego, czy ich właściwości zostały określone przez konsumenta, w tym treści wizualne, dźwiękowe, treści w formie obrazów lub pisma, gry cyfrowe, oprogramowanie i treści cyfrowe umożliwiające personalizację istniejącego sprzętu lub oprogramowania; nie obejmują natomiast:
- (i) usług finansowych, w tym usług bankowości internetowej;
  - (ii) doradztwa prawnego lub finansowego w formie elektronicznej;
  - (iii) elektronicznych usług zdrowotnych;
  - (iv) usług i sieci łączności elektronicznej oraz powiązanych zasobów i usług;
  - v) gier hazardowych;
  - (vi) tworzenia nowych treści cyfrowych oraz zmiany istniejących treści cyfrowych przez konsumentów lub innych form interakcji z dziełami innych użytkowników;
- k) „umowa sprzedaży” oznacza każdą umowę, na mocy której przedsiębiorca („sprzedawca”) przenosi lub zobowiązuje się przenieść własność towarów na inną osobę („kupującego”), a kupujący płaci lub zobowiązuje się zapłacić cenę towarów; obejmuje to umowę o dostawę towarów, które mają zostać wytworzone lub wyprodukowane, nie obejmuje zaś umów sprzedaży zawartych w ramach postępowania egzekucyjnego lub w inny sposób związanych z wykonywaniem władzy publicznej;
- l) „umowa sprzedaży konsumenckiej” oznacza umowę sprzedaży, w której sprzedawcą jest przedsiębiorca, a kupującym jest konsument;
- m) „usługa powiązana” oznacza każdą usługę związaną z towarami lub treściami cyfrowymi, taką jak **przechowywanie albo inny rodzaj przetwarzania, w tym** instalacja, konserwacja lub naprawa ~~albo inny rodzaj przekształcenia, świadczone~~, **świadczone** przez sprzedawcę towarów lub dostawcę treści cyfrowych na podstawie umowy sprzedaży, umowy o dostarczenie treści cyfrowych lub odrębnej umowy o świadczenie usług powiązanych zawartej w tym samym czasie co umowa sprzedaży lub umowa o dostarczenie treści cyfrowych **lub przewidziane, nawet jeśli tylko jako opcjonalne, w umowie sprzedaży lub umowie o dostarczanie treści cyfrowych**; nie obejmują natomiast: [Popr. 44]
- (i) usług transportowych,
  - ~~(ii) usług szkoleniowych, [Popr. 45]~~
  - (iii) usług obsługi telekomunikacyjnej; oraz
  - (iv) usług finansowych, **w tym usług płatności i emisji pieniądza elektronicznego, oraz wszelkiego rodzaju ubezpieczeń – zarówno towarów i treści cyfrowych, jak i innych**; [Popr. 46]
- n) ~~„usługodawca” oznacza sprzedawcę towarów lub dostawcę treści cyfrowych, który zobowiązuje się świadczyć na rzecz klienta usługę powiązaną z tymi towarami lub treściami cyfrowymi; [Popr. 47]~~

Środa, 26 lutego 2014 r.

- e) „klient” oznacza każdą osobę nabywającą usługę powiązaną; [Popr. 48]
- p) „umowa zawierana na odległość” oznacza każdą umowę między przedsiębiorcą a konsumentem **lub innym przedsiębiorcą** zawieraną w ramach zorganizowanego systemu sprzedaży na odległość bez jednoczesnej obecności przedsiębiorcy lub, w przypadku gdy jest on osobą prawną, osoby fizycznej reprezentującej przedsiębiorcę, i konsumenta **lub innego przedsiębiorcę**, z wyłącznym wykorzystaniem przez cały okres jej zawierania jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość; [Popr. 49]
- q) „umowa zawierana poza lokalem przedsiębiorcy” oznacza każdą umowę między przedsiębiorcą a konsumentem:
- (i) zawieraną poza lokalem przedsiębiorcy przy jednoczesnej obecności przedsiębiorcy lub, w przypadku gdy jest on osobą prawną, osoby fizycznej reprezentującej przedsiębiorcę, i konsumenta, lub zawieraną na podstawie oferty złożonej przez konsumenta w takich okolicznościach; lub
  - (ii) zawieraną w lokalu przedsiębiorcy lub przy pomocy jakichkolwiek środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio po tym, jak osobiście i indywidualnie zwrócono się do konsumenta w miejscu, które nie jest lokalem przedsiębiorcy, przy jednoczesnej fizycznej obecności przedsiębiorcy, lub, w przypadku gdy jest on osobą prawną, osoby fizycznej reprezentującej przedsiębiorcę, i konsumenta; lub
  - (iii) zawieraną podczas wyjazdu zorganizowanego przez przedsiębiorcę lub, w przypadku gdy jest on osobą prawną, osobę fizyczną reprezentującą przedsiębiorcę, w celu promowania i sprzedaży towarów, dostarczenia treści cyfrowych lub świadczenia usług powiązanych konsumentowi; [Popr. 50]
- r) „lokal przedsiębiorcy” oznacza:
- (i) każdą nieruchomość, w której przedsiębiorca stale prowadzi działalność, lub
  - (ii) każdy ruchomy lokal, w którym przedsiębiorca stale prowadzi działalność; [Popr. 51]
- s) „gwarancja handlowa” oznacza każde zobowiązanie przedsiębiorcy lub producenta (**gwarant**) wobec konsumenta, oprócz wypełnienia **niezależnie od jego** obowiązków prawnych ciężących na nim na mocy art. 106 w przypadku braku **związanych z zapewnieniem** zgodności z **umową**, do zwrotu zapłaconej ceny **albo lub** wymiany, naprawy lub serwisowania towarów **lub bądź** treści cyfrowych, **ich naprawy lub zapewnienia ich serwisu**, jeśli nie odpowiadają one specyfikacji **są one zgodne ze specyfikacjami** lub nie spełniają **jakichkolwiek** innych wymogów niezwiązanych ze zgodnością określonych w oświadczeniu gwarancyjnym lub w **odpowiedniej stosownej** reklamie dostępnej w momencie zawarcia umowy lub przed jej zawarciem; [Popr. 52]
- sa) „naprawa” oznacza – w przypadku niezgodności – czynność przetworzenia towarów lub treści cyfrowych niespełniających kryterium zgodności w celu doprowadzenia ich do stanu zgodności z umową; [Popr. 53]
- t) „trwały nośnik” oznacza każdy nośnik, który umożliwia stronie przechowywanie informacji kierowanych do niej osobiście, w sposób który da jej do nich wgląd w przyszłości przez okres odpowiedni do celów, jakim te informacje służą, i który pozwala na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;
- u) „licytacja publiczna” oznacza metodę sprzedaży, w której towary lub treści cyfrowe są oferowane przez przedsiębiorcę konsumentom, którzy osobiście uczestniczą lub mają możliwość osobistego uczestnictwa w aukcji, w ramach przejrzystej procedury składania konkurencyjnych ofert w trakcie prowadzonej przez organizatora licytacji, i w której zwycięski oferent jest zobowiązany do zakupu danych towarów lub treści cyfrowych;
- v) „norma bezwzględnie obowiązująca” oznacza przepis, którego stosowania strony nie mogą wyłączyć, jak również nie mogą ograniczyć stosowania tego przepisu lub jego skutku; [Popr. 54]
- w) „wierzyciel” oznacza osobę, która może żądać spełnienia świadczenia, pieniężnego lub niepieniężnego, od innej osoby, dłużnika; [Popr. 55]

Środa, 26 lutego 2014 r.

- x) ~~„dłużnik” oznacza osobę zobowiązaną do spełnienia świadczenia, pieniężnego lub niepieniężnego, na rzecz innej osoby, wierzyciela; [Popr. 56]~~
- y) ~~„zobowiązanie” oznacza obowiązek świadczenia jednej strony stosunku prawnego na rzecz drugiej strony. [Popr. 57]~~
- ya) **„bezpłatne” przywrócenie lub doprowadzenie towaru do stanu zgodnego z umową odnosi się do związanych z tym kosztów, zwłaszcza kosztów wysyłki, robocizny i materiałów. [Popr. 58]**

Artykuł 3

Fakultatywny charakter wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży

~~Strony~~ **Z zastrzeżeniem wymogów ustanowionych w art. 8 i 9 strony** mogą uzgodnić poddanie ich transgranicznych umów sprzedaży towarów, dostarczania treści cyfrowych oraz świadczenia usług powiązanych wspólnym europejskim przepisom dotyczącym sprzedaży, w zakresie terytorialnym, przedmiotowym i podmiotowym określonym w art. 4-7. **[Popr. 59]**

Artykuł 4

Umowy transgraniczne

1. ~~Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być wykorzystywane do umów transgranicznych.~~ **można wykorzystywać w umowach zawieranych na odległość, które są umowami transgranicznymi. [Popr. 60]**
2. Do celów niniejszego rozporządzenia umowa między przedsiębiorcami jest umową transgraniczną, jeżeli strony mają miejsce zwykłego pobytu w różnych państwach, z których przynajmniej jedno jest państwem członkowskim.
3. Do celów niniejszego rozporządzenia umowa między przedsiębiorcą a konsumentem jest umową transgraniczną, jeżeli:
  - a) adres podany przez konsumenta, adres dostawy towarów lub adres, na który wystawiana jest faktura, znajdują się w innym państwie niż państwo zwykłego pobytu przedsiębiorcy; oraz
  - b) przynajmniej jedno z tych państw jest państwem członkowskim.
4. Do celów niniejszego rozporządzenia za miejsce zwykłego pobytu spółek i innych jednostek organizacyjnych, posiadających lub nieposiadających osobowości prawnej, uznaje się miejsce siedziby ich głównego organu zarządzającego. Miejscem zwykłego pobytu przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną jest główne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej tej osoby.
5. Jeżeli umowa została zawarta w ramach działalności oddziału, agencji lub innego zakładu przedsiębiorcy, siedziba danego oddziału, agencji lub innego zakładu uznawana jest za miejsce zwykłego pobytu przedsiębiorcy.
6. Do celów ustalenia, czy umowa ma charakter transgraniczny, właściwym momentem jest moment uzgodnienia wykorzystania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

Artykuł 5

Umowy, w których wykorzystywać można wspólne przepisy dotyczące sprzedaży

Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży można wykorzystywać w **umowach zawieranych na odległość, w tym za pośrednictwem internetu. [Popr. 61]**

- a) umowach sprzedaży;
- b) umowach o dostarczenie treści cyfrowych – niezależnie od tego czy zostały one dostarczone na materialnym nośniku, **czy innymi sposobami** – które użytkownik może przechowywać, przetwarzać lub, uzyskiwać do nich dostęp, i ponownie wykorzystywać, przy czym nie ma znaczenia to, czy treści cyfrowe zostały dostarczone w zamian za zapłatę ceny **lub w zamian za usługę inną niż zapłata ceny, lub bez wyświadczenia jakiegokolwiek usługi wzajemnej; [Popr. 62]**
- c) umowach o świadczenie usług powiązanych, niezależnie od tego, czy za usługi te ustalono odrębną cenę.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 6

~~Wyłączenie umów mieszanych oraz umów związanych z kredytem konsumentem~~ **Umowy powiązane i umowy mieszane**
[Popr. 63]

1. ~~Wspólnych europejskich przepisów dotyczących~~ **Wspólne europejskie przepisy dotyczące** sprzedaży nie można także wykorzystywać:

a) ~~w przypadkach, gdy umowa regulowana wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży jest powiązana z umową inną niż umowa sprzedaży, umową na dostarczenie treści cyfrowych lub umową na powiązane usługi, lub umowach mieszanych obejmujących~~

b) **W przypadkach, gdy umowa zawiera** jakiegokolwiek elementy poza sprzedażą towarów, dostarczaniem treści cyfrowych i świadczeniem usług powiązanych w rozumieniu art. 5, **pod warunkiem, że elementy te można wydzielić a ich cena może zostać wyodrębniona.** [Popr. 64]

1a. **W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a), umowy powiązane są regulowane na mocy innych obowiązujących przepisów.** [Popr. 65]

1b. **W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a) oraz**

a) **jeżeli w kontekście umowy regulowanej wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży którakolwiek ze stron korzysta z prawa, środka ochrony prawnej lub zarzutu, lub gdy umowa jest nieważna lub niewiążąca, prawo krajowe mające zastosowanie do umów powiązanych określa skutki umów powiązanych;** [Popr. 66]

b) **jeżeli w kontekście umowy powiązanej którakolwiek ze stron korzysta z prawa, środka ochrony prawnej lub zarzutu, lub gdy umowa jest nieważna lub niewiążąca na mocy prawa krajowego mającego zastosowanie do tej umowy, obowiązki stron wynikające z umowy regulowanej wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży nie zmieniają się, chyba że strona nie zawarła tej umowy regulowanej wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży jedynie z myślą o umowie powiązanej lub uczyniłaby to wyłącznie na całkiem odmiennych warunkach umownych, w którym to przypadku strona ta ma prawo odstąpić od umowy regulowanej wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży.** [Popr. 67]

1c. **W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. b), inne elementy zawarte w umowach są uznawane za uzgodnione w ramach umów powiązanych.** [Popr. 68]

2. ~~Wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie można wykorzystywać do umów między przedsiębiorcą a konsumentem, w których przedsiębiorca udziela lub obiecuje udzielić konsumentowi kredytu w formie odroczenia płatności, pożyczki lub podobnego instrumentu finansowego. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży można wykorzystywać do umów między przedsiębiorcą a konsumentem, jeżeli towary, treści cyfrowe lub usługi powiązane tego samego rodzaju są dostarczane w sposób ciągły, a konsument płaci za takie towary, treści cyfrowe lub usługi powiązane przez okres ich dostarczania w ratach.~~ [Popr. 69]

Artykuł 7

Strony umowy

~~1. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być wykorzystywane jedynie wtedy, gdy sprzedawca towarów lub dostawca treści cyfrowych jest przedsiębiorcą. W przypadkach, w których wszystkie strony umowy są przedsiębiorcami, wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być wykorzystywane, jeżeli co najmniej jedna z tych stron jest małym lub średnim przedsiębiorstwem („MŚP”).~~

2. ~~Do celów niniejszego rozporządzenia MŚP jest przedsiębiorcą, który:~~

a) ~~zatrudnia mniej niż 250 osób; oraz~~

b) ~~ma roczny obrót nieprzekraczający 50 mln EUR lub całkowity bilans roczny nieprzekraczający 43 mln EUR, lub, w przypadku MŚP mającego miejsce zwykłego pobytu w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro lub w państwie trzecim, równowartości tych kwot w walucie tego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.~~ [Popr. 70]

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 8

Porozumienie o wykorzystaniu wspólnych przepisów dotyczących sprzedaży

1. Wykorzystanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży wymaga odpowiedniego porozumienia stron. Istnienie takiego porozumienia i jego ważność ustala się na podstawie ust. 2 i 3 niniejszego artykułu oraz art. 9 i innych właściwych przepisów we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży.
2. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jest ważne tylko wtedy, gdy zgoda została wyrażona przez konsumenta w wyraźnym oświadczeniu, składanym odrębnie od oświadczenia wyrażającego zgodę na zawarcie umowy, **i jeżeli spełnione zostały wymogi ustanowione w art. 9**. Przedsiębiorca dostarcza konsumentowi potwierdzenie tego porozumienia na trwałym nośniku. [Popr. 71]
3. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży nie mogą być wybrane częściowo, lecz jedynie w całości. **W stosunkach między przedsiębiorcami wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą zostać wybrane częściowo, pod warunkiem że wykluczenie określonych postanowień nie jest w nich zabronione.** [Popr. 72]

Artykuł 9

Standardowa ulotka informacyjna w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem

1. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem, oprócz obowiązku udzielenia informacji przedkontraktowych ustanowionego we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży, przedsiębiorca zwraca uwagę konsumenta na zamiar stosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży przed zawarciem umowy poprzez wyraźne przekazanie konsumentowi ulotki informacyjnej zawartej w załączniku. Jeżeli umowa o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży zawierana jest przez telefon lub innymi metodami, które nie pozwalają dostarczyć konsumentowi ulotki informacyjnej, lub jeśli przedsiębiorca nie dostarczył konsumentowi ulotki informacyjnej, konsument nie jest związany umową do czasu otrzymania potwierdzenia, o którym mowa w art. 8 ust. 2, do którego dołączona jest ulotka informacyjna, i następnie wyrażenia przez niego zgody na wykorzystanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.
2. Ulotka informacyjna, o której mowa w ust. 1, zawiera, w razie dostarczenia w formie elektronicznej, link do strony internetowej, na której można bezpłatnie zapoznać się z tekstem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, lub, we wszystkich innych okolicznościach, adres takiej strony.

Artykuł 10

Kary za naruszenie szczególnych wymogów

Państwa członkowskie określają kary za naruszenie przez przedsiębiorców zawierających umowy z konsumentami wymogów określonych w art. 8 i 9 oraz podejmują wszystkie środki niezbędne do zapewnienia, by kary te były stosowane. Przewidziane w tym celu kary są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie przekazują Komisji stosowne przepisy nie później niż do... (*) [~~rok od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia~~] i jak najszybciej powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach w tych przepisach.

Artykuł 11

Konsekwencje wykorzystania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży

1. Jeżeli strony porozumiały się co do wykorzystania w umowie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży i porozumienie zostało ważne zawarte, jedynie te przepisy regulują kwestie będące ich przedmiotem, **a nie reżim prawa umów, który z braku takiego porozumienia reguluje umowę w ramach porządku prawnego określonego jako prawo właściwe.** O ile umowa została rzeczywiście zawarta, wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży regulują również wypełnienie obowiązku udzielenia informacji przedkontraktowych oraz środki ochrony prawnej przysługujące z tytułu niewypelnienia tego obowiązku. [Popr. 73]

(*) Rok od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Środa, 26 lutego 2014 r.

1a. W przypadku gdy strony podejmują negocjacje lub działania przygotowawcze zmierzające do zawarcia umowy, odnosząc się do wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, przepisy te regulują także kwestię wypełnienia obowiązku udzielenia informacji przedkontraktowych oraz środki ochrony prawnej przysługujące z tytułu niewypełnienia tego obowiązku, jak również inne kwestie istotne przed zawarciem umowy.

Stosowanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, o którym mowa w akapicie pierwszym, pozostaje bez uszczerbku dla przepisów mających zastosowanie w ramach określonej normy kolizyjnej, w przypadku gdy przedsiębiorstwo zastosowało się także do innych reżimów prawnych. [Popr. 74]

Artykuł 11a

Kwestie wchodzące w zakres wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży

1. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży regulują następujące kwestie:

- a) przedkontraktowe obowiązki udzielenia informacji;
- b) zawarcie umowy, w tym wymogi formalne;
- c) prawo odstąpienia od umowy i jego skutki;
- d) uchylenie się od skutków umowy wynikające z błędu, podstęp lub wyzysku oraz konsekwencje takiego uchylenia się;
- e) wykładnię;
- f) treść i skutki, w tym treść i skutki danej umowy;
- g) ocenę i konsekwencje nieuczciwych postanowień umownych;
- h) prawa i obowiązki stron;
- i) środki ochrony prawnej w przypadku niewykonania;
- j) zwrot w przypadku uchylenia się od skutków umowy, jej rozwiązania lub w przypadku gdy umowa nie jest wiążąca;
- k) przedawnienie i prekluzję praw;
- l) sankcje dostępne w przypadku naruszenia zobowiązań oraz obowiązki powstające w okresie ich stosowania. [Popr. 75]

2. Kwestie, które nie zostały ujęte we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży, są regulowane właściwymi przepisami prawa krajowego mającymi zastosowanie na mocy rozporządzeń (WE) nr 593/2008 i (WE) nr 864/2007 lub jakiegokolwiek innej właściwej normy kolizyjnej. Do kwestii tych należą:

- a) osobowość prawna;
- b) nieważność umowy wynikająca z braku zdolności do czynności prawnych, sprzeczność z prawem lub dobrymi obyczajami, z wyjątkiem przypadków, w których powody sprzeczności z prawem lub dobrymi obyczajami zostały uregulowane we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży;
- c) określenie języka umowy;
- d) kwestie niedyskryminacji;
- e) reprezentacja;
- f) wielość dłużników i wierzycieli, zmiana stron, w tym cesja;
- g) potrącenie i połączenie;
- h) dotyczących ustanawiania, nabywania i przenoszenia własności nieruchomości lub praw do nieruchomości;
- i) prawa własności intelektualnej; oraz

Środa, 26 lutego 2014 r.

j) *prawo deliktów, a także kwestia tego, czy można łącznie dochodzić równoczesnych roszczeń umownych i pozaumownych.* [Popr. 76]

3. *Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich wiążących przepisów państw trzecich, które mogą mieć zastosowanie zgodnie z odpowiednimi normami kolizyjnymi.* [Popr. 77]

Artykuł 12

Wymogi informacyjne wynikające z dyrektywy usługowej

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla wymogów informacyjnych ustanowionych w przepisach krajowych służących transpozycji przepisów dyrektywy 2006/123/WE, które uzupełniają wymogi informacyjne ustanowione we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży.

Artykuł 13

Opcje dla państw członkowskich

Państwo członkowskie może zezwolić na wykorzystanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży w:

- a) umowach, w których miejsce zwykłego pobytu przedsiębiorców, lub, w przypadku umowy między przedsiębiorcą i konsumentem, miejsce zwykłego pobytu przedsiębiorcy, adres wskazany przez konsumenta, adres dostawy towarów lub adres, na jaki wystawiana jest faktura, znajdują się w tym państwie członkowskim; lub
- b) umowach, w których wszystkie strony są przedsiębiorcami, ale żadna z nich nie jest MŚP w rozumieniu art. 7 ust. 2.

Artykuł 14

Przekazywanie wyroków stosujących niniejsze rozporządzenie

1. ~~Państwa członkowskie zapewniają przekazywanie Komisji bez nieuzasadnionej zwłoki prawomocnych wyroków swoich sądów stosujących przepisy niniejszego rozporządzenia.~~
2. ~~Komisja ustanawia system umożliwiający zapoznanie się informacjami dotyczącymi wyroków, o których mowa w ust. 1, jak również właściwymi wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. System ten jest publicznie dostępny.~~ [Popr. 78]

Artykuł 15

Przegląd

1. ~~Do ... [cztery lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności na temat poziomu akceptacji wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, zakresu, w jakim wywołały one spory prawne oraz aktualnego stanu różnic w poziomie ochrony konsumenta między wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży i prawem krajowym. Informacja ta obejmuje kompleksowy przegląd orzecznictwa sądów krajowych dokonujących wykładni wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.~~
2. ~~Do ... [pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu szczegółowe sprawozdanie zawierające przegląd funkcjonowania niniejszego rozporządzenia oraz uwzględniając między innymi potrzebę dalszego rozszerzenia zakresu stosowania, jeśli chodzi o umowy między przedsiębiorstwami, o zmiany rynkowe i technologiczne związane z treściami cyfrowymi, oraz przyszły rozwój dorobku wspólnotowego.~~ [Popr. 79]

Artykuł 16

Wejście w życie i stosowanie

1. ~~Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.~~
2. ~~Stosuje się je od [sześć miesięcy od daty wejścia w życie].~~

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich. [Popr. 80]

Środa, 26 lutego 2014 r.

ZALĄCZNIK I
WSPÓLNE EUROPEJSKIE PRZEPISY DOTYCZĄCE SPRZEDAŻY

SPIS TREŚCI

Część I Przepisy wstępne	36
Rozdział 1 Zasady ogólne i stosowanie	36
Oddział 1 Zasady ogólne	36
Oddział 2 Stosowanie	36
Część II Zawieranie wiążącej umowy	42
Rozdział 2 Informacje przedkontraktowe	42
Oddział 1 Informacje przedkontraktowe udzielane przez przedsiębiorcę w transakcjach z konsumentem ...	42
Oddział 2 Informacje przedkontraktowe udzielane przez przedsiębiorcę w transakcjach z innym przedsiębiorcą	48
Oddział 3: Umowy zawierane drogą elektroniczną	48
Oddział 4 Obowiązek zapewnienia poprawności udzielanych informacji	50
Oddział 5 Środki ochrony prawnej w przypadku naruszenia obowiązków informacyjnych	50
Rozdział 3 Zawarcie umowy	52
Rozdział 4 Prawa odstąpienia w umowach zawieranych na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa między przedsiębiorcami i konsumentem	56
Rozdział 5 Wady oświadczenia woli	62
Część III Ocena treści umowy	65
Rozdział 6 Wykładnia	65
Rozdział 7 Treść i skutki	67
Rozdział 8 Nieuczciwe postanowienia umowne	72
Oddział 1 Przepisy ogólne	72
Oddział 2 Nieuczciwe postanowienia w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem	72
Oddział 3 Nieuczciwe postanowienia w umowach zawieranych między przedsiębiorcami	76
Part IV Zobowiązania i środki ochrony prawnej stron umowy sprzedaży lub umowy o dostarczenie treści cyfrowych	78
Rozdział 9 Przepisy ogólne	78
Rozdział 10 Zobowiązania sprzedawcy	81
Oddział 1 Przepisy ogólne	81
Oddział 2 Wydanie	81
Oddział 3 Zgodność towarów i treści cyfrowych	84
Rozdział 11 Środki ochrony prawnej przysługujące kupującemu	87
Oddział 1 Przepisy ogólne	87
Oddział 2 Sanacja świadczenia przez sprzedawcę	88
Oddział 3 Żądanie spełnienia świadczenia	89
Oddział 4 Powstrzymanie się kupującego ze spełnieniem świadczenia	90

Środa, 26 lutego 2014 r.

Oddział 5 Rozwiązanie	90
Oddział 6 Obniżenie ceny	92
Oddział 7 Wymogi zbadania i zawiadomienia w umowie między przedsiębiorcami	92
Rozdział 12 Zobowiązania kupującego	94
Oddział 1 Przepisy ogólne	94
Oddział 2 Zapłata ceny	94
Oddział 3 Odbiór wydanych towarów	96
Rozdział 13 Środki ochrony prawnej przysługujące sprzedawcy	98
Oddział 1 Przepisy ogólne	98
Oddział 2 Żądanie spełnienia świadczenia	98
Oddział 3 Powstrzymanie się przez sprzedawcę ze spełnieniem świadczenia	99
Oddział 4 Rozwiązanie	99
Rozdział 14 Przejście ryzyka	101
Oddział 1 Przepisy ogólne	101
Oddział 2 Przejście ryzyka w umowach sprzedaży konsumenckiej	101
Oddział 3 Przejście ryzyka w umowach między przedsiębiorcami	102
Część V Zobowiązania i środki ochrony prawnej stron umowy o świadczenie usług powiązanych	104
Rozdział 15 Zobowiązania i środki ochrony prawnej stron	104
Oddział 1 Zastosowanie niektórych ogólnych norm dotyczących umów sprzedaży	0
Oddział 2 Zobowiązania usługodawcy	104
Oddział 3 Zobowiązania klienta	106
Oddział 4 Środki ochrony prawnej	106
Część VI Odszkodowanie i odsetki	109
Rozdział 16 Odszkodowanie i odsetki	109
Oddział 1 Odszkodowanie	109
Oddział 2: Odsetki od opóźnionych płatności przepisy ogólne	110
Oddział 3 Opóźnione płatności przedsiębiorców	111
Część VII Zwrot świadczeń	114
Rozdział 17 Zwrot	114
Część VIII Przedawnienie	117
Rozdział 18 Przedawnienie	117
Oddział 1 Przepisy ogólne	117
Oddział 2 Terminy przedawnienia i rozpoczęcie ich biegu	117
Oddział 3 Wydłużenie terminów przedawnienia	118
Oddział 4 Odnowienie terminów przedawnienia	119
Oddział 5 Skutki przedawnienia	119

Środa, 26 lutego 2014 r.

Oddział 6 Zmiana poprzez porozumienie	119
Dodatek 1	119
Dodatek 2	121

[Popr. 81]

Tytuł II

Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży [Popr. 82]

Część I

Przepisy wstępne

Rozdział 1

Zasady ogólne i stosowanie

ODDZIAŁ 1

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Swoboda umów

1. Strony mają swobodę zawarcia umowy oraz ustalenia jej treści w granicach określonych wszelkimi mającymi zastosowanie normami bezwzględnie wiążącymi.
2. Jeżeli niniejsze przepisy nie stanowią inaczej, strony mogą wyłączyć stosowanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży lub uchylić bądź zmienić ich skutki.

Artykuł 2

Dobra wiara i uczciwy obrót

1. Każda ze stron ma obowiązek postępowania zgodnie z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu.
2. Naruszenie tego obowiązku przez stronę może spowodować niemożność skorzystania przez nią z prawa, środka ochrony prawnej lub zarzutu, który normalnie by jej przysługiwał, ~~lub też może uczynić ją odpowiedzialną za wszelkie szkody poniesione wskutek tego naruszenia przez drugą stronę~~ **lecz nie prowadzi bezpośrednio do zastosowania środków ochrony prawnej w związku z niewykonaniem zobowiązania.** [Popr. 83]
3. Strony nie mogą wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Artykuł 3

Współdziałanie

Strony są zobowiązane do współdziałania ze sobą w takim zakresie, w jakim można tego oczekiwać w celu wykonania ich zobowiązań umownych.

Oddział 2

Stosowanie

Artykuł 4

Wykładnia

1. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży interpretuje się niezależnie, zgodnie z ich celami i zasadami leżącymi u ich podstaw.

Środa, 26 lutego 2014 r.

2. Kwestie, które należą do zakresu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, ale nie zostały w nich wyraźnie uregulowane, rozstrzyga się zgodnie z celami i zasadami leżącymi u ich podstaw oraz ogółem ich przepisów, bez odwoływania się do prawa krajowego, które miałyby zastosowanie w braku porozumienia o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży ani do jakiegokolwiek innego prawa.

3. W przypadku istnienia normy ogólnej i normy szczególnej mających zastosowanie do konkretnej sytuacji należącej do zakresu normy ogólnej, w przypadku sprzeczności przeważa norma szczególna.

Artykuł 5

Kryterium rozsądnej oceny

1. Oceny tego, czy coś jest rozsądne dokonuje się obiektywnie, uwzględniając charakter i cel umowy, okoliczności sprawy oraz zwyczaje i praktyki w danych branżach lub zawodach.

2. Wszelkie odniesienia do tego, czego można oczekiwać od określonej osoby lub w określonej sytuacji dotyczą rozsądnych oczekiwań.

Artykuł 6

Swobodny wybór formy

Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, umowa, oświadczenie lub jakakolwiek inna czynność uregulowana niniejszym aktem nie muszą być sporządzone ani poświadczane w żadnej szczególnej formie.

Artykuł 7

Postanowienia umowne niezgodnione indywidualnie

1. Postanowienie umowne nie jest indywidualnie uzgodnione, jeżeli zostało zaproponowane przez jedną ze stron, a druga strona nie mogła mieć wpływu na jego treść.

2. Jeżeli jedna strona proponuje drugiej stronie postanowienia umowne, spośród których druga strona może dokonać wyboru, postanowienie nie jest uznawane za uzgodnione indywidualnie jedynie dlatego, że druga strona wybrała dane postanowienie spośród zaproponowanych.

3. Na stronie, która twierdzi, że postanowienie umowne zaproponowane jako element wzorca umowy było później przedmiotem indywidualnych negocjacji, spoczywa ciężar dowodu, że tak było.

4. W umowie pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem na przedsiębiorcy spoczywa ciężar dowodu, że postanowienie umowne przez niego zaproponowane było uzgodnione indywidualnie.

5. W umowie pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem postanowienia umowne przygotowane przez osobę trzecią są uważane za zaproponowane przez przedsiębiorcę, chyba że to konsument wprowadził je do umowy.

Artykuł 8

Rozwiązanie umowy

1. „Rozwiązanie umowy” oznacza doprowadzenie do ustania praw i zobowiązań stron wynikających z umowy, z wyjątkiem tych wynikających z postanowień umowy dotyczących rozstrzygnięcia sporów lub innych postanowień, które mają obowiązywać po rozwiązaniu.

2. Należne płatności i odszkodowania za niewykonanie zobowiązania przed rozwiązaniem pozostają wymagalne. Jeżeli rozwiązanie od umowy następuje z powodu niewykonania zobowiązania lub przewidywanego niewykonania zobowiązania, strona rozwiązująca umowę ma również prawo do odszkodowania za to, co druga strona miała wykonać w przyszłości.

3. Skutki rozwiązania od umowy dotyczące zwrotu ceny i towarów lub treści cyfrowych oraz innych skutków restytucyjnych uregulowane są przepisami dotyczącymi zwrotu w rozdziale 17.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 9

Umowy ~~mieszane~~ przewidujące świadczenie usług powiązanych [Popr. 84]

1. Jeżeli umowa przewiduje zarówno sprzedaż towarów lub dostarczenie treści cyfrowych, jak i świadczenie usługi powiązanej, przepisy części IV stosuje się do zobowiązań i środków ochrony prawnej stron występujących jako sprzedający i kupujący towary lub treści cyfrowe, a przepisy części V stosuje się do zobowiązań i środków ochrony prawnej stron występujących jako usługodawcy i klienci.
2. Jeśli w umowie objętej zakresem ust. 1 zobowiązania umowne sprzedawcy i usługodawcy mają być wykonane w oddzielnych częściach lub są w inny sposób podzielne, a istnieje podstawa do rozwiązania, z powodu niewykonania zobowiązania, części umowy, której można przyporządkować część ceny, kupujący i klient mogą rozwiązać umowę jedynie w odniesieniu do tej części.
3. Ustępu 2 nie stosuje się, jeżeli nie można oczekiwać od kupującego i klienta przyjęcia wykonania pozostałych części lub też charakter niewykonania zobowiązania uzasadnia rozwiązanie umowy w całości.
4. Jeśli zobowiązania umowne sprzedawcy i usługodawcy są niepodzielne lub gdy nie można przyporządkować części ceny do niewykonanej części umowy, kupujący i klient mogą rozwiązać umowę tylko wtedy, gdy charakter niewykonania zobowiązania uzasadnia rozwiązanie umowy w całości.

Artykuł 10

Zawiadomienie

1. ~~Niniejszy artykuł stosuje się do zawiadomień dokonywanych w jakimkolwiek celu na podstawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży i na podstawie umowy. „Zawiadomienie” obejmuje przekazanie jakiegokolwiek oświadczenia mającego na celu wywołanie skutków prawnych lub przekazanie informacji do celów prawnych. [Popr. 85]~~
  2. Zawiadomienie może zostać dokonane w każdy sposób właściwy w danych okolicznościach.
  3. Zawiadomienie staje się skuteczne w momencie dotarcia do adresata, chyba że przewiduje skutek późniejszy.
  4. Zawiadomienie dociera do adresata:
    - a) w momencie, w którym zostało dostarczone adresatowi;
    - b) w momencie, w którym zostało dostarczone do miejsca prowadzenia działalności adresata, lub, jeżeli nie ma on takiego miejsca prowadzenia działalności albo zawiadomienie skierowane jest do konsumenta, do miejsca zwykłego pobytu adresata;
    - c) w przypadku zawiadomienia przekazywanego pocztą elektroniczną lub w innej indywidualnej wiadomości, w momencie, w którym adresat może się z nim zapoznać; lub
    - d) w momencie, w którym w inny sposób udostępniono je adresatowi w takim miejscu i w taki sposób, że można było oczekiwać, iż zapozna się on z nim bez nieuzasadnionej zwłoki.
- Zawiadomienie dociera do adresata po spełnieniu jednego z wymogów wynikających z lit. a), b), c) lub d), zależnie od tego, co nastąpi najwcześniej.
5. Zawiadomienie jest bezskuteczne, jeżeli jego odwołanie dotarło do adresata przed zawiadomieniem lub w tym samym czasie.
  6. W stosunkach między przedsiębiorcą i konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania ust. 3 i 4 ani uchylić lub zmienić ich skutków.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 11

Obliczanie terminów

~~1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się do obliczania terminów do wszelkich celów wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. [Popr. 86]~~

1a. Jeżeli początkiem terminu oznaczonego w dniach, tygodniach, miesiąca lub latach jest pewne zdarzenie, działanie lub określony moment, nie uwzględnia się przy obliczaniu terminu dnia, w którym wystąpiło to zdarzenie, działanie lub nadszedł określony moment. [Popr. 87]

2. Z zastrzeżeniem ust. 4, 5 i 7:

- a) termin oznaczony w dniach rozpoczyna się z początkiem pierwszej godziny pierwszego dnia oraz kończy się z upływem ostatniej godziny ostatniego dnia terminu;
- b) termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach rozpoczyna się z początkiem pierwszej godziny pierwszego dnia terminu oraz kończy się z upływem ostatniej godziny dnia tygodnia, który nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu, lub dnia miesiąca, który datą odpowiada początkowemu dniowi terminu; z zastrzeżeniem, że gdy, w przypadku terminów oznaczonych w miesiącach lub latach, takiego dnia w ostatnim miesiącu nie ma – termin kończy się z upływem ostatniej godziny ostatniego dnia tego miesiąca.

~~3. Jeżeli początkiem terminu oznaczonego w dniach, tygodniach, miesiąca lub latach jest pewne zdarzenie, działanie lub określony moment, nie uwzględnia się przy obliczaniu terminu dnia, w którym wystąpiło to zdarzenie, działanie lub nadszedł określony moment. [Popr. 88]~~

4. Terminy obejmują soboty, niedziele i dni wolne od pracy, chyba że dni te zostały wyraźnie wyłączone lub gdy terminy wyrażone są w dniach roboczych.

5. Jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada w miejscu, w którym nakazane działanie ma zostać wykonane, na sobotę, niedzielę lub dzień wolny od pracy, termin upływa z końcem ostatniej godziny następnego dnia roboczego. Powyższego przepisu nie stosuje się do terminów obliczanych wstecz od danej daty lub zdarzenia.

~~6. Jeżeli określona osoba wysłała drugiej osobie dokument określający termin, w czasie którego adresat ma odpowiedzieć lub wykonać inne działanie, ale dokument nie wskazuje początku biegu tego terminu, i w braku odmiennych wskazań, termin jest liczony od momentu, w którym dokument dotarł do adresata. [Popr. 89]~~

7. Do celów niniejszego artykułu:

- a) „dzień wolny od pracy” w odniesieniu do państwa członkowskiego lub części państwa członkowskiego Unii Europejskiej oznacza każdy dzień wyznaczony jako taki dla takiego państwa członkowskiego lub jego części w wykazie opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*; oraz
- b) „dni robocze” oznaczają wszystkie dni poza sobotami, niedzielami i dniami wolnymi od pracy.

7a. Jeżeli określona osoba wysłała drugiej osobie dokument określający termin, w czasie którego adresat ma odpowiedzieć lub wykonać inne działanie, ale dokument nie wskazuje początku biegu tego terminu, z braku odmiennych wskazań termin jest liczony od momentu, w którym dokument dotarł do adresata. [Popr. 90]

Artykuł 12

Jednostronne oświadczenia lub zachowanie

1. Jednostronne oświadczenie wskazujące na określony zamiar jest interpretowane tak, jak powinno być zrozumiane przez osobę, do której zostało skierowane.

2. Jeżeli osoba składająca oświadczenie miała zamiar nadać użytemu wyrażeniu specjalne znaczenie a druga strona była lub powinna być tego świadoma, wyrażenie interpretuje się w sposób zamierzony przez osobę składającą oświadczenie.

Środa, 26 lutego 2014 r.

3. ~~Artykuły 59-65 stosuje się odpowiednio do wykładni jednostronnych oświadczeń wyrażających zamiar. [Popr. 91]~~
4. ~~Przepisy dotyczące wad oświadczenia woli zawarte w rozdziale 5 stosuje się odpowiednio do jednostronnych oświadczeń wyrażających zamiar. [Popr. 92]~~
5. Wszelkie odniesienia do oświadczenia, o którym mowa w niniejszym artykule dotyczą również zachowania, które może być uznawane za równoznaczne z oświadczeniem.

Część II

Zawieranie wiążącej umowy

Rozdział 2

Informacje przedkontraktowe

Oddział 1

Informacje przedkontraktowe udzielane przez przedsiębiorcę w transakcjach z konsumentem

Artykuł 13

Obowiązek udzielenia informacji ~~przy zawieraniu umów na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa~~ [Popr. 93]

1. Przedsiębiorca zawierający umowę ~~na odległość lub umowę zawieraną poza lokalem przedsiębiorstwa~~ ma obowiązek udzielenia konsumentowi w jasny i zrozumiały sposób, przed zawarciem umowy lub związaniem konsumenta ofertą, następujących informacji:
- a) główne właściwości towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych, które mają zostać dostarczone lub świadczone, w zakresie odpowiednim do środka porozumiewania się oraz danych towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych;
  - b) o łącznej cenie i dodatkowych opłatach oraz kosztach, zgodnie z art. 14;
  - c) o danych identyfikacyjnych i adresie przedsiębiorcy, zgodnie z art. 15;
  - d) o postanowieniach umownych, zgodnie z art. 16;
  - e) o prawie odstąpienia od umowy, zgodnie z art. 17;
  - f) w odpowiednich przypadkach, o istnieniu i warunkach pomocy technicznej i usług zapewnianych przez przedsiębiorcę po sprzedaży, gwarancjach handlowych oraz zasadach rozpatrywania reklamacji;
  - g) w odpowiednich przypadkach, o możliwości skorzystania z alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów, którym podlega przedsiębiorca oraz o metodach skorzystania z nich;
  - h) w odpowiednich przypadkach o funkcjonalności treści cyfrowych, w tym o stosowanych technicznych środkach zabezpieczających; oraz
  - i) w odpowiednich przypadkach, o wszelkich możliwościach interoperacyjności treści cyfrowych ze sprzętem i oprogramowaniem, o których przedsiębiorca wie lub powinien wiedzieć. [Popr. 94]
2. Udzielone informacje, poza adresem wymaganym zgodnie z ust. 1 lit. c), stanowią integralną część umowy i mogą być zmieniane wyłącznie za jednoznaczną zgodą stron.
3. ~~W odniesieniu do umowy zawieranej na odległość~~, Informacje wymagane w niniejszym artykule muszą:
- a) zostać podane lub udostępnione konsumentowi w sposób odpowiadający wykorzystywanym środkom porozumiewania się na odległość;
  - b) być sporządzone prostym i zrozumiałym językiem; oraz

Środa, 26 lutego 2014 r.

- c) o ile dostarczane są na trwałym nośniku, być czytelne. **[Popr. 95]**
4. ~~W odniesieniu do umowy zawieranej poza lokalem przedsiębiorstwa, informacje wymagane w niniejszym artykule muszą:~~
- a) ~~być przekazane na papierze, lub, za zgodą konsumenta, na innym trwałym nośniku; oraz~~
- b) ~~być czytelne i sporządzone prostym, zrozumiałym językiem. **[Popr. 96]**~~
5. Niniejszego artykułu nie stosuje się do umów:
- a) o dostarczanie środków spożywczych, napojów lub innych towarów przeznaczonych do bieżącego spożycia w gospodarstwie domowym dostarczanych często i regularnie przez przedsiębiorcę do miejsca zamieszkania, pobytu lub pracy konsumenta;
- b) ~~zawieranych przy wykorzystaniu automatów sprzedających bądź zautomatyzowanych lokali handlowych; **[Popr. 97]**~~
- e) ~~zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa, jeżeli cena, lub, w przypadku równoczesnego zawarcia wielu umów, łączna cena wynikająca z umów nie przekracza kwoty 50 EUR lub jej równowartości w uzgodnionej umownie walucie. **[Popr. 98]**~~
- ca) **sporządzanych, zgodnie z prawem państw członkowskich, przez urzędnika państwowego ustawowo zobowiązanego do niezależności i bezstronności, który musi zadbać – poprzez dostarczenie wyczerpującej informacji prawnej – o to, aby konsument zawierał umowę jedynie po dokładnym rozważeniu aspektów prawnych i ze znajomością jej zakresu prawnego. **[Popr. 99]****

Artykuł 14

Informacje o cenie i dodatkowych opłatach i kosztach

1. Informacje, które mają zostać udzielone na podstawie art. 13 ust. 1 lit. b), muszą obejmować:
- a) łączną cenę towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych, uwzględniającą podatki, lub też, w przypadku towarów, treści cyfrowych lub usług o właściwościach uniemożliwiających rozsądne obliczenie ceny z góry, sposób, w jaki cena ma zostać obliczona; oraz
- b) w odpowiednich przypadkach, wszelkie dodatkowe opłaty frachtowe, przewozowe lub pocztowe oraz wszelkie inne koszty, lub też, jeżeli nie da się ich z góry rozsądnie obliczyć, fakt, że takie opłaty i koszty mogą zostać naliczone.
2. W przypadku umowy zawartej na czas nieoznaczony lub umowy przewidującej abonament łączna cena musi obejmować łączną cenę za okres rozliczeniowy. Jeżeli z tytułu tych umów pobierana jest stała opłata, łączna cena musi obejmować łączną miesięczną cenę. Jeżeli łącznej ceny nie można z góry rozsądnie obliczyć, musi zostać podany sposób obliczania ceny.
3. W odpowiednich przypadkach przedsiębiorca musi poinformować konsumenta o koszcie wykorzystania środków porozumiewania się na odległość na potrzeby zawarcia umowy w przypadku, gdy nie jest on obliczany zgodnie ze stawką podstawową

Artykuł 15

Dane identyfikacyjne i adres przedsiębiorcy

Informacje, które mają zostać udzielone na podstawie art. 13 ust. 1 lit. c), muszą obejmować:

- a) dane identyfikacyjne przedsiębiorcy, takie jak firma;
- b) adres geograficzny siedziby przedsiębiorcy;
- c) numer telefonu, faksu i, w miarę dostępności, adres poczty elektronicznej, pozwalające konsumentowi na szybkie skontaktowanie się z przedsiębiorcą i skuteczne porozumiewanie się z nim;

Środa, 26 lutego 2014 r.

- d) w odpowiednich przypadkach, dane identyfikacyjne i adres geograficzny innego przedsiębiorcy, w imieniu którego dany przedsiębiorca działa; oraz
- e) jeżeli jest ona inna od adresu podanego zgodnie z lit. b) i d) niniejszego artykułu, adres geograficzny przedsiębiorcy a także, w odpowiednich przypadkach, adres geograficzny przedsiębiorcy, w którego imieniu działa i do którego konsument może kierować wszelkie reklamacje.

Artykuł 16

Informacje o postanowieniach umownych

Informacje, które mają zostać udzielone na podstawie art. 13 ust. 1 lit. d), muszą obejmować:

- a) ustalenia dotyczące płatności, dostarczenia towarów, dostarczenia treści cyfrowych lub wykonania usług powiązanych oraz termin, do którego przedsiębiorca zobowiązuje się dostarczyć towary, treści cyfrowe lub wykonać usługi powiązane;
- b) w odpowiednich przypadkach, okres obowiązywania umowy oraz minimalny okres trwania zobowiązań po stronie konsumenta lub też, jeżeli umowa została zawarta na czas nieoznaczony lub ma być przedłużana automatycznie, warunki rozwiązania umowy; oraz
- c) w odpowiednich przypadkach, informacje o istnieniu i warunkach kaucji lub innych zabezpieczeń finansowych, które konsument zobowiązany jest zapłacić lub udzielić na żądanie przedsiębiorcy,
- d) w odpowiednich przypadkach, informacje o istnieniu odpowiednich kodeksów postępowania oraz sposobie uzyskania kopii tych kodeksów.

Artykuł 17

Informacje o prawach odstąpienia przy zawieraniu umów ~~na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa~~ **[Popr. 100]**

1. Jeżeli konsumentowi przysługuje prawo do odstąpienia na podstawie rozdziału 4, informacje, które mają zostać udzielone na podstawie art. 13 ust. 1 lit. e), muszą obejmować warunki, terminy i procedury skorzystania z tego prawa zgodnie z dodatkiem 1, jak również wzór formularza odstąpienia określony w dodatku 2.
2. W odpowiednich przypadkach, informacje, które mają zostać udzielone na podstawie art. 13 ust. 1 lit. e) muszą obejmować fakt, że, w przypadku odstąpienia, konsument będzie musiał ponieść koszty zwrotu towarów oraz, w przypadku umów zawieranych na odległość, jeżeli towarów ze względu na ich właściwości nie można normalnie zwrócić pocztą, koszty zwrotu towarów.
3. W przypadku gdy konsument może skorzystać z prawa odstąpienia po wystąpieniu o rozpoczęcie świadczenia usług powiązanych w okresie odstąpienia, informacje, które mają zostać udzielone na podstawie art. 13 ust. 1 lit. e) muszą obejmować fakt, że konsument zobowiązany będzie do zapłaty na rzecz przedsiębiorcy kwoty, o której mowa w art. 45 ust. 5.
4. Obowiązek udzielenia informacji wymaganych w ust. 1, 2 i 3 może zostać wypełniony przez przekazanie konsumentowi wzoru informacji o odstąpieniu określonego w dodatku 1. Uznaje się, że przedsiębiorca wypełnił te wymogi informacyjne, jeżeli dostarczył konsumentowi odpowiednio wypełniony wzór.
5. Jeżeli prawo do odstąpienia nie przysługuje zgodnie z art. 40 ust. 2 lit. c)–i) i art. 40 ust. 3, informacje, które mają zostać udzielone na podstawie art. 13 ust. 1 lit. e) muszą obejmować oświadczenie o tym, że konsument nie będzie mógł skorzystać z prawa odstąpienia lub, w odpowiednich przypadkach, okoliczności, w których konsument traci to prawo.

Artykuł 18

~~Umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa: dodatkowe wymogi informacyjne i potwierdzenie~~

- ~~1. Przedsiębiorca musi przekazać konsumentowi kopię podpisanej umowy lub potwierdzenie umowy w formie papierowej lub też, za zgodą konsumenta, na innym trwałym nośniku, w tym, w odpowiednich przypadkach, potwierdzenie zgody konsumenta i przyjęcia przez niego do wiadomości utraty prawa odstąpienia zgodnie z art. 40 ust. 3 lit. d).~~

Środa, 26 lutego 2014 r.

~~2. Jeżeli konsument chce, by świadczenie usług powiązanych rozpoczęło się w okresie odstąpienia przewidzianym w art. 42 ust. 2, przedsiębiorca musi zażądać, aby konsument wystąpił o to w sposób wyraźny na trwałym nośniku. [Popr. 101]~~

Artykuł 19

~~Umowy zawierane na odległość: Dodatkowe informacje i inne wymogi [Popr. 102]~~

1. Jeżeli przedsiębiorca kontaktuje się z konsumentem drogą telefoniczną w celu zawarcia umowy na odległość, na początku rozmowy z konsumentem musi ujawnić swoją tożsamość oraz, w odpowiednich przypadkach, tożsamość osoby, w imieniu której telefonuje oraz handlowy cel rozmowy.

2. Jeżeli umowa zawierana na odległość zawierana jest za pośrednictwem środka porozumiewania się na odległość, w którym miejsce na informacje lub czas ich wyświetlenia są ograniczone, przedsiębiorca musi za pośrednictwem tego środka i przed zawarciem takiej umowy dostarczyć co najmniej informacje, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. Pozostałe informacje, o których mowa w art. 13, udzielane są przez przedsiębiorcę konsumentowi we właściwy sposób, zgodnie z art. 13 ust. 3.

3. Informacje wymagane na mocy ust. 2 to:

a) główne właściwości towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 13 ust. 1 lit. a);

b) dane identyfikacyjne przedsiębiorcy, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 15 lit. a);

c) łączna cena, włączając wszystkie elementy, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. b) oraz art. 14 ust. 1 i 2;

d) prawo odstąpienia od umowy; oraz

e) w odpowiednich przypadkach, okres obowiązywania umowy, lub, jeżeli umowa zostaje zawarta na czas nieoznaczony, wymogi dotyczące rozwiązania umowy, o których mowa w art. 16 lit. b).

4. Umowa zawarta na odległość za pośrednictwem telefonu jest ważna jedynie wtedy, gdy konsument podpisał ofertę lub przesłał swoją pisemną zgodę wyrażającą wolę zawarcia umowy. Przedsiębiorca musi dostarczyć konsumentowi potwierdzenie tej umowy na trwałym nośniku.

5. Przedsiębiorca musi przekazać konsumentowi potwierdzenie zawartej umowy, w tym, w odpowiednich przypadkach, potwierdzenie zgody konsumenta i przyjęcia przez niego do wiadomości utraty prawa odstąpienia zgodnie z art. 40 ust. 3 lit. d) oraz wszystkie informacje, o których mowa w art. 13 na trwałym nośniku. Przedsiębiorca musi udzielić tych informacji w rozsądnym terminie po zawarciu umowy na odległość, a najpóźniej w momencie dostarczenia towarów lub przed dostarczeniem treści cyfrowych lub rozpoczęciem wykonywania usługi powiązanej, chyba że informacje zostały już przekazane konsumentowi na trwałym nośniku przed zawarciem umowy na odległość.

6. Jeżeli konsument chce, by świadczenie usług powiązanych rozpoczęło się w okresie odstąpienia, przewidzianym w art. 42 ust. 2, przedsiębiorca musi zażądać, aby konsument wystąpił o to w sposób wyraźny na trwałym nośniku.

Artykuł 20

~~Obowiązek udzielenia informacji przy zawieraniu umów innych niż umowy zawierane na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa~~

~~1. W przypadku umów innych niż umowy zawierane na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, przedsiębiorca ma obowiązek udzielić konsumentowi w sposób jasny i zrozumiały, przed zawarciem umowy lub związaniem konsumenta ofertą, następujących informacji, o ile nie wynikają one z kontekstu:~~

~~a) o głównych właściwościach towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych, które mają zostać dostarczone lub wyświadczone, w zakresie odpowiednim do środka porozumiewania się oraz danych towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych;~~

~~b) o łącznej cenie i dodatkowych opłatach i kosztach, zgodnie z art. 14 ust. 1;~~

Środa, 26 lutego 2014 r.

- e) ~~o danych identyfikacyjnych przedsiębiorcy, takich jak firma, adres geograficzny siedziby oraz numer telefonu;~~
  - d) ~~o postanowieniach umownych, zgodnie z art. 16 lit. a) i b);~~
  - e) ~~w odpowiednich przypadkach, o istnieniu i warunkach usług zapewnianych przez przedsiębiorcę po sprzedaży, gwarancjach handlowych oraz zasadach rozpatrywania reklamacji;~~
  - f) ~~w odpowiednich przypadkach o funkcjonalności treści cyfrowych, w tym o stosowanych technicznych środkach zabezpieczających; oraz~~
  - g) ~~w odpowiednich przypadkach, o wszelkich możliwościach interoperacyjności treści cyfrowych ze sprzętem i oprogramowaniem, o których przedsiębiorca wie lub powinien wiedzieć.~~
2. ~~Niniejszego artykułu nie stosuje się gdy umowa obejmuje transakcję zawieraną w sprawach życia codziennego i wykonywaną jest niezwłocznie w momencie jej zawarcia. [Popr. 103]~~

Artykuł 21

Ciężar dowodu

Ciężar dowodu dostarczenia informacji wymaganych w niniejszym oddziale spoczywa na przedsiębiorcy.

Artykuł 22

Normy bezwzględnie wiążące

Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania przepisów niniejszego oddziału ani uchylić lub zmienić ich skutków.

Oddział 2

Informacje przedkontraktowe udzielane przez przedsiębiorcę w transakcjach z innym przedsiębiorcą

Artykuł 23

Obowiązek ujawnienia informacji o towarach i usługach powiązanych

1. Przed zawarciem umowy o sprzedaż towarów, dostarczenie treści cyfrowych lub świadczenie usług powiązanych przez przedsiębiorcę na rzecz innego przedsiębiorcy, sprzedawca, dostawca lub usługodawca ma obowiązek udzielenia drugiemu przedsiębiorcy wszelkimi stosownymi środkami wszystkich informacji dotyczących głównych właściwości dostarczanych towarów, treści cyfrowych lub świadczonych usług, jakie posiada lub powinien posiadać, i których nieujawnienie drugiej stronie stałoby w sprzeczności z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu.
2. Przy ustalaniu czy sprzedawca, dostawca lub usługodawca ma obowiązek ujawnić informacje zgodnie z ust. 1, uwzględnia się wszelkie okoliczności, w tym:
  - a) to, czy posiada on wiedzę specjalistyczną;
  - b) koszty uzyskania przez niego właściwych informacji;
  - c) łatwość uzyskania przez drugiego przedsiębiorcę danych informacji innymi środkami;
  - d) charakter informacji;
  - e) przypuszczalne znaczenie informacji dla drugiego przedsiębiorcy; oraz
  - f) dobre praktyki handlowe w danej sytuacji.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Oddział 3

Umowy zawierane drogą elektroniczną

Artykuł 24

Dodatkowe wymogi informacyjne w umowach zawieranych na odległość drogą elektroniczną

1. Niniejszy artykuł stosuje się, jeżeli przedsiębiorca zapewnia środki do zawarcia umowy i są to środki elektroniczne, które nie obejmują indywidualnej wymiany wiadomości elektronicznych lub innych indywidualnych wiadomości.
2. Przedsiębiorca musi udostępnić drugiej stronie właściwe, skuteczne i dostępne środki techniczne pozwalające drugiej stronie ustalić i poprawić błędy we wprowadzonych danych przed złożeniem lub przyjęciem oferty.
3. Przedsiębiorca musi udzielić drugiej stronie, zanim złoży ona lub przyjmie ofertę, informacji o następujących kwestiach:
  - a) czynnościach technicznych składających się na procedurę zawarcia umowy;
  - b) czy dokument umowy po jej zawarciu będzie przez przedsiębiorcę zarchiwizowany oraz czy będzie on udostępniany;
  - c) metodach i środkach technicznych służących wykrywaniu i korygowaniu błędów we wprowadzanych danych zanim druga strona złoży lub przyjmie ofertę;
  - d) językach, w których umowa może być zawarta.
  - e) postanowieniach, **na podstawie których przedsiębiorca przygotowuje się do zawarcia umowy**. [Popr. 104]
4. **Bez uszczerbku dla zawartych w oddziale 1 bardziej rygorystycznych wymogów dla przedsiębiorców obsługujących konsumentów**, przedsiębiorca musi zapewnić udostępnienie postanowień umowy, o których mowa w ust. 3 lit. e) w znakach alfabetu lub innych zrozumiałych znakach na trwałym nośniku za pośrednictwem jakiegokolwiek środka umożliwiającego odczytanie informacji zawartych w tekście, ich zapisanie oraz odtworzenie w formie materialnej. [Popr. 105]
5. Przedsiębiorca musi bez nieuzasadnionej zwłoki potwierdzić drogą elektroniczną otrzymanie oferty lub jej przyjęcie, przesłane przez drugą stronę. **Takie potwierdzenie zawiera treść oferty lub potwierdzenia przyjęcia oferty**. [Popr. 106]

Artykuł 25

Dodatkowe wymogi w umowach zawieranych na odległość drogą elektroniczną

1. Jeżeli umowa zawierana na odległość, która zobowiązywałaby konsumenta do dokonania płatności jest zawierana drogą elektroniczną, przedsiębiorca udostępnia konsumentowi, w jasny i widoczny sposób, bezpośrednio przed złożeniem zamówienia przez konsumenta, informacje wymagane w art. 13 ust. 1 lit. a), art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 16 lit. b).
2. Przedsiębiorca musi dopilnować, by konsument, w momencie składania zamówienia, wyraźnie przyjął do wiadomości, że zamówienie oznacza zobowiązanie do zapłaty. Jeżeli złożenie zamówienia wiąże się z wciśnięciem przycisku lub uruchomieniem podobnej funkcji, dany przycisk lub funkcja muszą być oznaczone w czytelny sposób wyłącznie słowami „zamówienie oznacza zobowiązanie do zapłaty” lub podobnym jednoznacznym sformułowaniem wskazującym, że złożenie zamówienia powoduje obowiązek zapłaty na rzecz przedsiębiorcy. Jeżeli przedsiębiorca nie spełnił wymogów określonych w niniejszym ustępie, konsument nie jest związany umową lub zamówieniem.
3. Przedsiębiorca musi w sposób jasny i czytelny wskazać na swojej handlowej stronie internetowej najpóźniej przy rozpoczęciu procedury składania zamówienia, czy są jakieś ograniczenia w zakresie dostawy oraz jakie metody płatności są akceptowane.

Artykuł 26

Ciężar dowodu

W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem ciężar dowodu dostarczenia informacji wymaganych przepisami niniejszego oddziału spoczywa na przedsiębiorcy.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 27

Normy bezwzględnie wiążące

W stosunkach między przedsiębiorcą i konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania przepisów niniejszego oddziału ani uchylić lub zmienić ich skutków.

Oddział 4

Obowiązek zapewnienia poprawności udzielanych informacji

Artykuł 28

Obowiązek zapewnienia poprawności udzielanych informacji

1. Strona udzielająca informacji przed zawarciem umowy lub w momencie jej zawierania w wykonaniu obowiązków nałożonych niniejszym rozdziałem lub z innej przyczyny, ma obowiązek dołożenia rozsądnych starań, by udzielane informacje były poprawne i nie wprowadzały w błąd.
2. Stronie, której udzielono niepoprawnych lub wprowadzających w błąd informacji z naruszeniem obowiązku, o którym mowa w ust. 1, i która w rozsądny sposób opiera się na tych informacjach zawierając umowę ze stroną, która ich udzieliła, przysługują środki ochrony prawnej określone w art. 29.
3. W stosunkach między przedsiębiorcą i konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania przepisów niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić ich skutków.

Oddział 5

Środki ochrony prawnej w przypadku naruszenia obowiązków informacyjnych

Artykuł 29

Środki ochrony prawnej w przypadku naruszenia obowiązków informacyjnych

1. Jeżeli strona nie wypełniła jakiegokolwiek z obowiązków nałożonych w niniejszym rozdziale, **na mocy rozdziału 16** odpowiada za szkody poniesione wskutek tego przez drugą stronę. **[Popr. 107]**
2. Jeżeli przedsiębiorca nie dopełnił wymogów informacyjnych dotyczących dodatkowych opłat lub innych kosztów, o których mowa w art. 14 lub kosztów zwrotu towarów, o których mowa w art. 17 ust. 2, konsument nie jest zobowiązany do zapłaty tych dodatkowych opłat i innych kosztów.
3. Środki ochrony prawnej przewidziane w niniejszym artykule przysługują bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków ochrony prawnej mogących przysługiwać na mocy art. 42 ust. 2, art. 48 lub art. 49.
4. W stosunkach między przedsiębiorcą i konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania przepisów niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić ich skutków.

Rozdział 3

Zawarcie umowy

Artykuł 30

Wymogi dotyczące zawarcia umowy

1. Umowa zostaje zawarta jeżeli:
  - a) strony osiągnęły porozumienie;
  - b) zamierzają nadać porozumieniu skutek prawny; oraz

Środa, 26 lutego 2014 r.

- c) porozumienie, uzupełnione w razie potrzeby przepisami wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, ma wystarczającą treść i jest wystarczająco pewne, by wywołać skutek prawny.
2. Porozumienie osiągnięte jest przez przyjęcie oferty. ~~Przyjęcie może być wyraźne lub nastąpić przez inne oświadczenia lub zachowanie.~~ [Popr. 108]
3. Zamiar nadania przez strony porozumieniu skutku prawnego ustala się na podstawie ich oświadczeń oraz zachowania.
4. Jeżeli jedna ze stron uzależnia zawarcie umowy od porozumienia co do określonej kwestii, umowa nie zostaje zawarta do czasu osiągnięcia porozumienia w tej kwestii.

Artykuł 31

Oferta

1. Propozycja stanowi ofertę, jeżeli:
  - a) wynika z niej zamiar zawarcia umowy, jeśli zostanie przyjęta; oraz
  - b) ma wystarczającą treść i jest wystarczająco pewna, by umowa mogła zostać zawarta. **W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem uznaje się, że oferta ma wystarczającą treść i jest wystarczająco pewna tylko wówczas, gdy zawiera przedmiot, ilość lub czas trwania oraz cenę.** [Popr. 109]
2. Oferta może zostać złożona jednej określonej osobie lub większej liczbie określonych osób.
3. Propozycja skierowana do nieoznaczonej grupy osób nie stanowi oferty, chyba że okoliczności wskazują inaczej.

Artykuł 32

Odwołanie oferty

1. Oferta może być odwołana, jeżeli oświadczenie o odwołaniu dotarło do oblaty przed wysłaniem przez niego oświadczenia o przyjęciu oferty, lub, w razie gdy przyjęcie oferty następuje przez określone zachowanie, przed zawarciem umowy.
2. Jeżeli propozycja skierowana do nieoznaczonej grupy osób stanowi ofertę, może zostać odwołana w taki sam sposób, w jaki została złożona.
3. Odwołanie oferty jest bezskuteczne, jeżeli
  - a) w ofercie zaznaczono, że jest ona nieodwołalna;
  - b) określono w niej termin na jej przyjęcie; lub
  - c) z innych przyczyn oblat mógł rozsądnie uznać, że oferta jest nieodwołalna i podjął działania na podstawie tej oferty.

Artykuł 33

Odrzucenie oferty

Oferta wygasa w momencie otrzymania przez oferenta oświadczenia o jej odrzuceniu.

Artykuł 34

Przyjęcie oferty

1. Każda forma oświadczenia lub zachowania oblaty wyrażająca zgodę na ofertę stanowi przyjęcie oferty.

Środa, 26 lutego 2014 r.

2. Milczenie lub bezczynność nie stanowią same w sobie przyjęcia oferty. **Szczególnie w przypadkach dostawy niezamawianych towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych, brak odpowiedzi ze strony konsumenta nie oznacza zgody na ich przyjęcie.** [Popr. 110]

Artykuł 35

Moment zawarcia umowy

1. Jeżeli oświadczenie o przyjęciu oferty przesyłane jest przez oblatę umowa zostaje zawarta w momencie, gdy dotrze ono do oferenta.
2. Jeżeli oferta zostaje przyjęta przez określone zachowanie umowa zostaje zawarta w momencie, gdy oferent dowie się o tym zachowaniu.
3. Niezależnie od ust. 2, jeżeli według treści oferty, ustalonych praktyk między stronami lub zwyczaju oblat może przyjąć ofertę przez określone zachowanie bez zawiadamiania o tym oferenta, umowa zostaje zawarta gdy oblat przystąpi do jej wykonania.

Artykuł 36

Termin przyjęcia oferty

1. Przyjęcie oferty jest skuteczne wyłącznie wtedy, gdy dotrze do oferenta w terminie wyznaczonym przez niego w ofercie.
2. Jeżeli oferent nie oznaczył żadnego terminu, przyjęcie jest skuteczne wyłącznie wtedy, gdy dotrze do niego w rozsądnym terminie po złożeniu oferty.
3. Jeżeli oferta może zostać przyjęta przez wykonanie określonej czynności bez konieczności zawiadamiania oferenta, przyjęcie jest skuteczne wyłącznie wtedy, gdy dana czynność została wykonana w terminie wyznaczonym przez oferenta na przyjęcie oferty lub, jeżeli nie oznaczono takiego terminu, w rozsądnym terminie.

Artykuł 37

Opóźnione przyjęcie oferty

1. Opóźnione przyjęcie oferty jest skuteczne, jeżeli oferent poinformuje bez nieuzasadnionej zwłoki oblatę, że traktuje je jako skuteczne przyjęcie.
2. Jeżeli pismo lub inne zawiadomienie zawierające opóźnione przyjęcie oferty wskazuje na to, że zostało wysłane w takich okolicznościach, że gdyby przekaz odbywał się normalnie, dotarłoby ono do oferenta we właściwym czasie, opóźnione przyjęcie uznawane jest za skuteczne przyjęcie oferty, chyba że oferent zawiadomi oblatę bez nieuzasadnionej zwłoki, że oferta wygasła.

Artykuł 38

Przyjęcie oferty ze zmianami

1. Odpowiedź oblaty, w której w wyraźny lub dorozumiany sposób określono dodatkowe lub odmienne postanowienia umowne istotnie zmieniające warunki oferty, stanowi odrzucenie tej oferty i nową ofertę.
2. Dodatkowe lub odmienne postanowienia umowne dotyczące, między innymi, ceny, płatności, jakości i ilości towarów, miejsca i czasu dostawy, rozszerzenia odpowiedzialności jednej ze stron wobec drugiej strony lub rozstrzygnięcia sporów uważane są za istotną zmianę warunków oferty.
3. Odpowiedź zawierająca ostateczną zgodę na ofertę stanowi przyjęcie tej oferty, nawet jeżeli określono w niej w wyraźny lub dorozumiany sposób dodatkowe lub odmienne postanowienia umowne, o ile nie zmieniają one istotnie warunków oferty. Dodatkowe lub odmienne postanowienia stają się następnie częścią umowy.

Środa, 26 lutego 2014 r.

4. Odpowiedź, w której określono w wyraźny lub dorozumiany sposób dodatkowe lub odmienne postanowienia umowne, stanowi zawsze odrzucenie oferty, jeżeli:

- a) oferta wyraźnie zastrzega możliwość przyjęcia jej tylko w niezmienionej treści;
- b) oferent bez nieuzasadnionej zwłok sprzeciwi się dodatkowym lub odmiennym postanowieniom umownym; lub
- c) oblat uzależni przyjęcie oferty od zgody oferenta na dodatkowe lub odmienne postanowienia umowne, a zgoda nie dotrze do oblata w rozsądnym terminie.

4a. W stosunkach między przedsiębiorcą i konsumentem odpowiedź oblata, w której w wyraźny lub dorozumiany sposób określono dodatkowe lub odmienne postanowienia umowne, stanowi w każdym razie odrzucenie tej oferty i nową ofertę. [Popr. 111]

Artykuł 39

Sprzeczne wzorce umowy

1. Jeżeli strony osiągnęły porozumienie jednak oferta i jej przyjęcie odnoszą się do sprzecznych wzorców umowy, umowa mimo to zostaje zawarta. Wzorce umowy stanowią część umowy w zakresie, w jakim ich treść jest zgodna.
2. Niezależnie od ust. 1 żadna umowa nie zostaje zawarta jeżeli jedna ze stron:
  - a) zaznaczyła z wyprzedzeniem i wyraźnie, a nie za pośrednictwem wzorców umowy, że nie ma zamiaru być związana umową na podstawie ust. 1; lub
  - b) bez nieuzasadnionej zwłoki poinformuje drugą stronę o takim zamiarze.

Rozdział 4

~~Prawa odstąpienia w umowach zawieranych na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa między przedsiębiorcami i konsumentem~~ **umowy [Popr. 112]**

Artykuł 40

Prawo odstąpienia od umowy

1. W terminie przewidzianym w art. 42 konsument ma prawo odstąpić, bez podania powodu i nie ponosząc przy tym żadnych kosztów, z wyjątkiem tych przewidzianych w art. 45, od:
  - a) umowy zawartej na odległość
  - b) umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorcy, o ile cena, lub, w przypadku równoczesnego zawarcia wielu umów, łączna cena wynikająca z umów przekracza kwotę 50 EUR lub jej równowartość w uzgodnionej umownie walucie w momencie zawarcia umowy.
2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do:
  - a) umów zawieranych przy wykorzystaniu automatów sprzedających bądź zautomatyzowanych lokali handlowych;
  - b) umów o dostarczanie środków spożywczych, napojów lub innych towarów przeznaczonych do bieżącego spożycia w gospodarstwie domowym dostarczanych często i regularnie przez przedsiębiorcę do miejsca zamieszkania, pobytu lub pracy konsumenta;
  - c) umów o dostarczanie towarów lub świadczenie usług powiązanych, których cena jest zależna od wahań na rynku finansowym, na które przedsiębiorca nie może mieć wpływu i które mogą nastąpić w okresie odstąpienia;
  - d) umów o dostawę towarów lub dostarczenie treści cyfrowych sporządzonych zgodnie ze specyfikacją konsumenta lub wyraźnie dostosowanych do jego potrzeb;
  - e) umów o dostarczenie towarów ulegających szybkiemu zepsuciu bądź mających krótki termin przydatności do użycia;

Środa, 26 lutego 2014 r.

- f) umów o dostawę napojów alkoholowych, których cena została uzgodniona przy zawarciu umowy sprzedaży, których dostawa może nastąpić dopiero po upływie trzydziestu dni od daty zawarcia umowy, a których faktyczna wartość zależy od wahań na rynku, na które przedsiębiorca nie może mieć wpływu;
  - g) umów sprzedaży gazet, czasopism lub magazynów, z wyłączeniem wszelkich form abonamentu na dostawę takich publikacji;
  - h) umów zawartych na licytacji publicznej; oraz
  - i) umów dotyczących kateringów lub świadczenia usług związanych z rekreacją i wypoczynkiem przewidujących określoną datę lub okres świadczenia.
- ia) umów sporządzanych, zgodnie z prawem państw członkowskich, przez urzędnika państwowego ustawowo zobowiązanego do niezależności i bezstronności, który musi zadbać – poprzez dostarczenie wyczerpującej informacji prawnej – o to, aby konsument zawierał umowę jedynie po dokładnym rozważeniu aspektów prawnych i ze znajomością jej zakresu prawnego;**

3. Ustępu 1 nie stosuje się w następujących sytuacjach:

- a) jeżeli dostarczone towary były opakowane, a opakowanie zostało zdjęte przez konsumenta i ze względów zdrowotnych lub higienicznych nie nadają się do zwrotu;
- b) jeżeli dostarczone towary zostały, zgodnie z ich właściwościami, nieodwracalnie wymieszane z innymi rzeczami po ich dostarczeniu;
- c) jeżeli dostarczone towary to opakowane nośniki zawierające nagrania dźwiękowe lub wizualne lub oprogramowanie komputerowe, których opakowanie zostało otwarte przez konsumenta;
- d) jeżeli dostarczanie treści cyfrowych, które nie są dostarczane na materialnym nośniku rozpoczęło się za wyraźną uprzednią zgodą konsumenta i przyjęciem przez niego do wiadomości, że utracił on przy tym prawo odstąpienia od umowy;
- e) konsument wyraźnie zamówił wizytę przedsiębiorcy w celu wykonania pilnych napraw lub konserwacji. Jeżeli w takiej sytuacji przedsiębiorca świadczy usługi powiązane oprócz tych wyraźnie zamówionych przez konsumenta albo dostarcza towary inne niż części zamienne niezbędne do wykonania konserwacji lub naprawy, prawo odstąpienia ma zastosowanie do tych dodatkowych usług powiązanych lub towarów.

4. Jeżeli konsument przedstawił ofertę, która, w przypadku jej przyjęcia, doprowadziłaby do zawarcia umowy, od której na mocy niniejszego rozdziału mógłby odstąpić, konsument ma prawo odstąpienia nawet gdyby w innych okolicznościach umowa była nieodwołalna.

Artykuł 41

Skorzystanie z prawa odstąpienia

1. Konsument może skorzystać z prawa odstąpienia od umowy w każdym czasie przed zakończeniem okresu odstąpienia przewidzianego w art. 42.
2. Konsument korzysta z prawa odstąpienia od umowy poprzez zawiadomienie o tym przedsiębiorcy. W tym celu konsument może wykorzystać wzór formularza odstąpienia, znajdujący się w dodatku 2 lub inne dowolne jednoznaczne oświadczenie, w którym informuje o odstąpieniu.
3. Jeżeli przedsiębiorca daje konsumentowi możliwość odstąpienia od umowy w drodze elektronicznej na swojej handlowej stronie internetowej, a konsument skorzysta z tej możliwości, przedsiębiorca zobowiązany jest niezwłocznie potwierdzić konsumentowi otrzymanie oświadczenia o odstąpieniu na trwałym nośniku. Przedsiębiorca odpowiada za wszelkie szkody poniesione przez drugą stronę wskutek naruszenia tego obowiązku.
4. Zawiadomienie o odstąpieniu uznaje się za złożone w terminie, jeżeli zostało wysłane przed upływem okresu odstąpienia.
5. Ciężar dowodu tego, że skorzystano z prawa odstąpienia od umowy zgodnie z niniejszym artykułem spoczywa na konsumentach.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 42
Okres odstąpienia

1. Okres odstąpienia upływa po czternastu dniach od:
  - a) dnia, w którym konsument odebrał towar, w przypadku umowy sprzedaży, w tym umowy sprzedaży, na mocy której sprzedawca zobowiązuje się świadczyć również usługi powiązane;
  - b) dnia, w którym konsument odebrał ostatni przedmiot, w przypadku umowy sprzedaży wielu towarów zamówionych przez konsumenta w jednym zamówieniu i dostarczonych osobno, w tym umowy, na mocy której sprzedawca zobowiązuje się świadczyć również usługi powiązane;
  - c) dnia, w którym konsument odebrał ostatnią partię lub część, w przypadku umowy sprzedaży obejmującej dostawę towaru składającego się wielu partii lub części, w tym umowy, na mocy której sprzedawca zobowiązuje się świadczyć również usługi powiązane;
  - d) dnia, w którym konsument odebrał pierwszy przedmiot, w przypadku umowy dotyczącej regularnego dostarczania towarów przez pewien okres, w tym umowy, na mocy której sprzedawca zobowiązuje się świadczyć również usługi powiązane;
  - e) dnia zawarcia umowy w przypadku umowy o świadczenie usług powiązanych zawartej po wydaniu towarów;
  - f) dnia, w którym konsument odebrał materialny nośnik zgodnie z lit. a), w przypadku umowy o dostarczenie treści cyfrowych, jeżeli treści cyfrowe dostarczane są na materialnym nośniku;
  - g) dnia zawarcia umowy w przypadku umowy, na mocy której treści cyfrowe nie są dostarczane na trwałym nośniku.
2. Jeżeli przedsiębiorca nie dostarczył konsumentowi informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1, okres odstąpienia upływa:
  - a) po upływie roku od końca początkowego okresu odstąpienia, ustalonego zgodnie z ust. 1; lub
  - b) w przypadku gdy przedsiębiorca udzielił konsumentowi wymaganych informacji w ciągu jednego roku od końca okresu odstąpienia ustalonego zgodnie z ust. 1, po czternastu dniach od dnia, w którym konsument otrzymał te informacje.

Artykuł 43
Skutki odstąpienia

Odstąpienie oznacza wygaśnięcie zobowiązań obu stron do:

- a) wykonania umowy; lub
- b) zawarcia umowy, w przypadkach złożenia oferty przez konsumenta.

Artykuł 44
Obowiązki przedsiębiorcy w przypadku odstąpienia

1. Przedsiębiorca musi zwrócić bez nieuzasadnionej zwłoki, a w każdym przypadku nie później niż czternaście dni od dnia, w którym przedsiębiorca został poinformowany o decyzji konsumenta o odstąpieniu od umowy zgodnie z art. 41, wszystkie płatności otrzymane od konsumenta, w tym, w odpowiednich przypadkach, koszty dostawy. Przedsiębiorca musi dokonać takiego zwrotu za pośrednictwem tych samych metod płatności, których konsument użył do pierwotnej transakcji, chyba że konsument wyraźnie zgodzi się na inną metodę i że nie poniesie żadnych opłat w związku z takim zwrotem.
2. Niezależnie od ust. 1, przedsiębiorca nie jest zobowiązany do zwrotu kosztów dodatkowych, jeżeli konsument wyraźnie wybrał rodzaj dostawy inny niż najtańszy rodzaj standardowej dostawy oferowanej przez przedsiębiorcę.

Środa, 26 lutego 2014 r.

3. W przypadku umowy sprzedaży towarów przedsiębiorca może wstrzymać się ze zwrotem płatności do czasu zwrotu towarów lub dostarczenia przez konsumenta dowodu ich wysłania, w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej, chyba że przedsiębiorca podjął się odbioru towarów.

4. W przypadku umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa, jeżeli towary dostarczono do miejsca zamieszkania konsumenta w momencie zawarcia umowy, przedsiębiorca musi na swój koszt odebrać towary, jeżeli ze względu na ich właściwości nie można ich zwyczajnie odesłać pocztą.

Artykuł 45

Obowiązki konsumenta w przypadku odstąpienia

1. Konsument musi odesłać towary lub przekazać je przedsiębiorcy lub osobie upoważnionej przez przedsiębiorcę bez nieuzasadnionej zwłoki, a w każdym razie nie później niż czternaście dni od dnia, w którym konsument poinformował przedsiębiorcę o decyzji o odstąpieniu od umowy zgodnie z art. 41, chyba że przedsiębiorca podjął się odbioru towarów. Termin zostaje dochowany, jeżeli konsument odesła towary przed upływem okresu czternastu dni.

2. Konsument musi ponieść bezpośrednie koszty zwrotu towarów, chyba że przedsiębiorca zgodził się ponieść te koszty lub nie poinformował konsumenta, że jest on zobowiązany do ich poniesienia .

3. Konsument odpowiada tylko za zmniejszenie wartości towarów wynikające z obchodzenia się z nimi w inny sposób niż jest to konieczne do oceny właściwości, cech i działania towarów. Konsument nie odpowiada za zmniejszenie wartości, jeżeli przedsiębiorca nie udzielił wszystkich informacji o prawie odstąpienia od umowy zgodnie z art. 17 ust. 1.

4. Bez uszczerbku dla ust. 3, konsument nie jest zobowiązany do zapłaty jakiegokolwiek odszkodowania za korzystanie z towarów w okresie odstąpienia.

5. Jeżeli konsument korzysta z prawa odstąpienia od umowy po tym, jak wyraźnie wystąpił o rozpoczęcie świadczenia usług powiązanych w okresie odstąpienia, konsument musi zapłacić przedsiębiorcy kwotę proporcjonalną do tego, co zostało dostarczone zanim konsument skorzystał z prawa odstąpienia, w porównaniu z całym okresem obowiązywania umowy. Proporcjonalna kwota, którą konsument zobowiązany jest zapłacić przedsiębiorcy, musi zostać obliczona na podstawie łącznej ceny uzgodnionej w umowie. Jeżeli cena ta jest nadmierna, proporcjonalna kwota musi zostać obliczona na podstawie wartości rynkowej tego, co zostało dostarczone.

6. Konsument nie jest zobowiązany do poniesienia kosztów:

a) świadczenia, w pełni lub częściowo, w okresie odstąpienia, jeżeli:

(i) przedsiębiorca nie udzielił informacji zgodnie z art. 17 ust. 1 i 3; lub

(ii) jeżeli konsument nie wystąpił wyraźnie o to, by świadczenie usług rozpoczęło się w okresie odstąpienia zgodnie z art. 18 ust. 2 i art. 19 ust. 6;

b) dostarczenia, w pełni lub części, treści cyfrowych, które nie zostały dostarczone na materialnym nośniku, jeżeli:

(i) konsument nie wyraził wcześniej wyraźnej zgody na to, by dostarczanie treści cyfrowych rozpoczęło się przed końcem okresu odstąpienia, o którym mowa w art. 42 ust. 1;

(ii) wyrażając zgodę konsument nie przyjął do wiadomości, że godzi się na utratę prawa odstąpienia; lub

(iii) przedsiębiorca nie przekazał potwierdzenia zgodnie z art. 18 ust. 1 i art. 19 ust. 5.

7. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w niniejszym artykule skorzystanie z prawa odstąpienia nie powoduje powstania żadnych zobowiązań po stronie konsumenta.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 46

Umowy powiązane

1. Jeżeli konsument skorzysta z prawa odstąpienia od umowy zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa zgodnie z art. 41–45, automatycznie rozwiązaniu ulegają wszelkie umowy powiązane, bez ponoszenia kosztów przez konsumenta, z wyjątkiem kosztów przewidzianych w ust. 2 i 3. Do celów niniejszego artykułu umowa powiązana oznacza umowę, na mocy której konsument nabywa towary, treści cyfrowe lub usługi powiązane w związku z umową zawartą na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, a towary te, treści cyfrowe lub usługi powiązane są dostarczane przez przedsiębiorcę lub osobę trzecią na podstawie porozumienia pomiędzy tą osobą trzecią a przedsiębiorcą.
2. Przepisy art. 43, 44 i 45 stosuje się odpowiednio do umów powiązanych w zakresie, w jakim umowy te regulowane są wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży.
3. W przypadku umów powiązanych nieregulowanych wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży zobowiązania stron na wypadek odstąpienia od umowy regulowane są prawem właściwym.

Artykuł 47

Normy bezwzględnie wiążące

Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania przepisów niniejszego rozdziału ani uchylić lub zmienić ich skutków.

Rozdział 5

Wady oświadczenia woli

Artykuł - 48

Zakres

1. ***Niniejszy rozdział ma zastosowanie do uchylenia się od skutków umowy z powodu wad oświadczenia woli lub podobnych wad.***
2. ***Przepisy ustanowione w niniejszym rozdziale mają zastosowanie – z odpowiednimi dostosowaniami – odpowiednio do uchylenia się od oferty, przyjmowania, lub innych jednostronnych oświadczeń wskazujących intencję, lub równoważne postępowanie.*** [Popr. 114]

Artykuł 48

Błąd

1. Strona może uchylić się od skutków umowy ze względu na błąd co do faktu lub prawa, jeżeli działała pod jego wpływem zawierając umowę, o ile:
  - a) strona, gdyby nie działała pod wpływem błędu nie zawarłaby umowy lub zawarłaby ją na zupełnie innych warunkach; ~~a druga strona wiedziała o tym lub powinna była wiedzieć~~; oraz [Popr. 115]
  - b) druga strona:
    - (i) wywołała błąd; **lub** [Popr. 116]
    - (ii) doprowadziła do zawarcia umowy pod wpływem błędu, nie wypełniając jakiegokolwiek obowiązku udzielenia informacji przedkontraktowych wynikającego z oddziałów 1–4 rozdziału 2; **lub** [Popr. 117]
    - (iii) wiedziała lub powinna była wiedzieć o błędzie i doprowadziła do zawarcia umowy pod wpływem błędu, nie wskazując istotnych informacji, o ile zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu wymagałyby od strony świadomej błędu wskazania tego błędu; lub
    - (iv) popełniła ten sam błąd.
2. Strona nie może uchylić się od skutków umowy z tytułu błędu, jeżeli przyjęła ryzyko błędu lub w danych okolicznościach powinna była je przyjąć.

Środa, 26 lutego 2014 r.

3. Niedokładne wyrażenie lub przekazanie oświadczenia traktowane jest jako błąd osoby, która złożyła lub przesłała oświadczenie.

Artykuł 49

Podstęp

1. Strona może uchylić się od skutków umowy, jeżeli druga strona doprowadziła do zawarcia umowy poprzez podstępne wprowadzenie w błąd słownie lub swoim zachowaniem lub podstępne zatajenie informacji, które, zgodnie z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu lub jakimikolwiek przedkontraktowym obowiązkiem informacyjnym zobowiązana była ujawnić drugiej stronie.

2. Wprowadzenie w błąd ma charakter podstępny, jeżeli zostało dokonane ze świadomością lub przekonaniem, że dane oświadczenie jest nieprawdziwe lub też nie zważając na to, czy jest ono prawdziwe czy nieprawdziwe, oraz ma doprowadzić adresata do popełnienia błędu. Zatajenie informacji ma charakter podstępny jeżeli ma doprowadzić osobę, przed którą zataja się dane informacje, do popełnienia błędu.

3. Ustalając czy zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu wymaga od strony ujawnienia określonych informacji, ~~należy~~ **trzeba** uwzględnić wszelkie okoliczności, w tym: **[Popr. 118]**

- a) to, czy strona posiada wiedzę specjalistyczną;
- b) koszty uzyskania przez stronę właściwych informacji;
- c) łatwość uzyskania przez drugą stronę danych informacji innymi środkami;
- d) charakter informacji;
- e) znaczenie, jakie informacje te ~~wydają się~~ **mogą** mieć dla drugiej strony; oraz **[Popr. 119]**
- f) w umowach między przedsiębiorcami, dobre praktyki handlowe w danej sytuacji.

Artykuł 50

Groźby

Strona może uchylić się od skutków umowy, jeżeli druga strona doprowadziła do zawarcia umowy poprzez groźbę bezprawnego wyrządzenia bezpośredniej i poważnej krzywdy lub innego czynu bezprawnego.

Artykuł 50a

Strony trzecie

1. *W przypadku gdy strona trzecia, za której czyny dana osoba odpowiada lub która za zgodą tej osoby została włączona do sporządzenia umowy:*

- a) *popelni błąd, wie o jego popełnieniu lub oczekuje się, że powinna wiedzieć o błędzie, lub*
- b) *dopuszcila się podstepu, grózb lub wyzysku,*

środki ochrony prawnej przewidziane w niniejszym rozdziale są dostępne, jak w przypadku osoby, która zachowuje się lub posiada wiedzę właściwą osobie, na której spoczywa odpowiedzialność lub która wyraziła zgodę.

2. *W przypadku gdy strona trzecia, za której czyny dana osoba nie odpowiada i której zgody na to, by zostać włączona do sporządzenia umowy, nie posiada, dopuścila się podstepu lub grózb, środki ochrony prawnej przewidziane w tym rozdziale są dostępne, jeżeli osoba ta wiedziala lub można zasadnie oczekiwać, że wiedziala o odnośnych faktach, lub jeżeli przy uchyleniu się od skutków umowy nie dzialala na podstawie tej umowy. [Popr. 120]*

Artykuł 51

Wyzysk

Strona może uchylić się od skutków umowy, jeżeli w momencie zawierania umowy:

- a) strona była zależna od drugiej strony lub łączył ją z drugą stroną stosunek zaufania, znajdowała się w trudnej sytuacji majątkowej lub miała naglące potrzeby, była nieprzezorna, nieświadoma lub niedoświadczona; oraz

Środa, 26 lutego 2014 r.

- b) druga strona wiedziała lub powinna była o tym wiedzieć oraz, uwzględniając okoliczności i cel umowy, wykorzystwała sytuację pierwszej strony, uzyskując nadmierne lub nieuczciwe korzyści.

Artykuł 52

Zawiadomienie o uchyleniu się od skutków umowy

1. Uchylenie się od skutków umowy następuje poprzez zawiadomienie drugiej strony.
2. Zawiadomienie o uchyleniu się od skutków umowy jest skuteczne tylko gdy zostało złożone po tym, jak strona unieważniająca dowiedziała się o właściwych okolicznościach lub uzyskała swobodę postępowania, w terminie:
  - a) sześciu miesięcy, w przypadku błędu; oraz
  - b) jednego roku, w przypadku podstępu, groźby lub wyzysku.

Artykuł 53

Potwierdzenie

Jeżeli strona uprawniona do uchylenia się od skutków umowy na mocy niniejszego rozdziału potwierdza ją, w sposób wyraźny lub dorozumiany, po tym jak dowiedziała się o właściwych okolicznościach lub stała się zdolna do swobodnego działania, nie może już uchylić się od skutków umowy.

Artykuł 54

Konsekwencje uchylenia się od skutków umowy

1. Umowa, od której skutków można się uchylić, jest ważna dopóki nie uchylono się od jej skutków, jednak po uchyleniu się od jej skutków staje się nieważna od momentu jej zawarcia.
2. Jeżeli przyczyna uchylenia się od skutków umowy wpływa jedynie na niektóre postanowienia umowy, konsekwencje uchylenia się od skutków umowy ograniczają się do tych postanowień, chyba że utrzymanie pozostałej części umowy byłoby nierozsądne.
3. Kwestia prawa stron do odzyskania czegokolwiek, co zostało przekazane lub dostarczone w wykonaniu umowy, od której skutków się uchylono, lub jego równowartości w pieniądzu, regulowana jest przepisami o zwrocie w rozdziale 17.

Artykuł 55

Odszkodowanie

Strona, która ma prawo uchylić się od skutków umowy na mocy niniejszego rozdziału lub miała takie prawo zanim utraciła je wskutek upływu terminu lub potwierdzenia, uprawniona jest, niezależnie od tego, czy od skutków umowy się uchylono, do odszkodowania **na mocy rozdziału 16** od drugiej strony za szkody poniesione wskutek błędu, podstępu, groźby lub wyzysku, o ile druga strona wiedziała lub powinna była wiedzieć o właściwych okolicznościach. [Popr. 121]

Artykuł 56

Wyłączenie lub ograniczenie środków ochrony prawnej

1. Środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku podstępu, groźby i wyzysku nie można bezpośrednio ani pośrednio wyłączyć ani ograniczyć.
2. W stosunkach między przedsiębiorcą i konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, bezpośrednio ani pośrednio wyłączyć lub ograniczyć środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku błędu.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 57

Wybór środka ochrony prawnej

Strona uprawniona do środka ochrony prawnej na mocy niniejszego rozdziału w okolicznościach, w których stronie tej przysługuje środek ochrony prawnej z tytułu niewykonania umowy, może skorzystać z każdego z tych środków.

Część III

Ocena treści umowy

Rozdział 6

Wykładnia

Artykuł 58

Ogólne zasady wykładni umów

1. Wykładni umowy dokonuje się zgodnie ze wspólnym zamiarem stron, nawet gdyby wykładnia różniła się od dosłownego brzmienia wyrażen użytych w umowie.
2. Jeżeli jedna ze stron zamierza nadać wyrażeniu w umowie **lub równoważnemu postępowaniu** szczególne znaczenie, a w momencie zawierania umowy druga strona znała lub powinna była znać ten zamiar, wykładni tego wyrażenia **lub równoważnego postępowania** dokonuje się zgodnie z zamiarem pierwszej strony. [Popr. 122]
3. Jeżeli przepisy ust. 1 i ust. 2 nie stanowią inaczej, wykładni umowy dokonuje się zgodnie ze znaczeniem, które przypisałaby jej rozsądna osoba.

3a. Wykładni wyrażenia użytego w umowie dokonuje się w świetle umowy jako całości. [Popr. 123]

3b. Przepisy niniejszego rozdziału mają zastosowanie do wykładni oferty, przyjmowania, lub innych jednostronnych oświadczeń wskazujących intencję, lub równoważne postępowanie, z odpowiednimi dostosowaniami. [Popr. 124]

Artykuł 59

Istotne kwestie

Przy wykładni umowy należy brać pod uwagę w szczególności:

- a) okoliczności, w których została zawarta, ~~w tym wstępne negocjacje~~; [Popr. 125]
- b) postępowanie stron, ~~nawet~~ **przed zawarciem, podczas zawierania oraz** po zawarciu umowy; [Popr. 126]
- c) znaczenie nadawane ~~dotychczas~~ **uprzednio** przez strony tym wyrażeniom, które są identyczne z tymi użytymi w umowie lub podobne do nich; [Popr. 127]
- d) zwyczaje, które byłyby uznawane za ogólnie przyjęte przez strony w tej samej sytuacji;
- e) praktyki przyjęte między stronami;
- f) znaczenie powszechnie nadawane takim wyrażeniom w danej dziedzinie działalności;
- g) charakter i cel umowy; oraz
- h) zasadę dobrej wiary i uczciwego obrotu.

Artykuł 60

Uwzględnienie umowy jako całości

~~Wykładni wyrażen użytych w umowie dokonuje się w świetle całej umowy.~~ [Popr. 128]

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 61

Rozbieżności językowe

W przypadku rozbieżności między różnymi wersjami językowymi umowy, z których żadna nie została uznana za decydującą, uznaje się za taką wersję, w której umowa została pierwotnie sporządzona.

W przypadku gdy korzystano z umowy w języku kraju konsumenta, wersja ta powinna być uznana za decydującą. Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego ustępu ani uchylić lub zmienić jego skutków. [Popr. 129]

Artykuł 61a

Pierwszeństwo wykładni nadającej skuteczność postanowieniom umownym

Wykładania, która nadaje skuteczność postanowieniom umownym ma pierwszeństwo przed wykładnią, która na to nie pozwala. [Popr. 130]

Artykuł 61b

Wykładnia na korzyść konsumentów

1. *Jeżeli występują jakiegokolwiek wątpliwości co do znaczenia postanowienia umowy zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, pierwszeństwo przyznaje się wykładni najbardziej korzystnej dla konsumenta, chyba że on sam zaproponował to postanowienie.*

2. *Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków. [Popr. 131]*

Artykuł 62

~~Pierwszeństwo **Postanowienia umowne nieuzgodnione** indywidualnie uzgodnionych postanowień umownych [Popr. 132]~~

1. ~~W zakresie, w jakim w umowie występują niespójności, postanowienia umowne uzgodnione indywidualnie mają pierwszeństwo przed tymi, które nie zostały uzgodnione indywidualnie w rozumieniu art. 7.~~

~~1a. *Jeżeli pomimo art. 61b istnieją wątpliwości co do znaczenia postanowienia umownego, które nie było indywidualnie uzgadniane w rozumieniu art. 7, pierwszeństwo ma wykładnia na niekorzyść strony, która zaproponowała postanowienie. [Popr. 133]*~~

Artykuł 63

~~Pierwszeństwo wykładni nadającej skuteczność postanowieniom umownym~~

~~Wykładania, która nadaje skuteczność postanowieniom umownym ma pierwszeństwo przed wykładnią, która na to nie pozwala. [Popr. 134]~~

Artykuł 64

~~Wykładnia na korzyść konsumentów~~

~~1. *Jeżeli występują wątpliwości co do znaczenia postanowienia umowy zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, pierwszeństwo przyznaje się wykładni najbardziej korzystnej dla konsumenta, chyba że on sam zaproponował to postanowienie.*~~

~~2. *Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków. [Popr. 135]*~~

Środa, 26 lutego 2014 r.

~~Artykuł 65~~~~Wykładnia na niekorzyść strony proponującej postanowienie umowne~~

~~Jeżeli w przypadku umowy, do której nie stosuje się art. 64, są wątpliwości co do znaczenia postanowienia nieuzgodnionego indywidualnie w rozumieniu art. 7, pierwszeństwo ma wykładnia na niekorzyść strony, która zaproponowała postanowienie. [Popr. 136]~~

Rozdział 7

Treść i skutki

Oddział 1**Przepisy ogólne [Popr. 137]**

Artykuł 66

Postanowienia umowne

Postanowienia umowne wynikają z:

- a) porozumienia między stronami, z zastrzeżeniem wszelkich bezwzględnie wiążących norm wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży;
- b) każdego zwyczaju lub każdej praktyki, którymi strony są związane na mocy art. 67;
- c) każdą normą wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, którą stosuje się w braku odmiennego porozumienia stron; oraz
- d) wszelkich postanowień umownych dorozumianych na mocy art. 68.

Artykuł 67

Praktyki i zwyczaje w umowach między przedsiębiorcami

1. W umowie zawartej między przedsiębiorcami strony są związane każdym zwyczajem, na który się zgodziły, oraz każdą praktyką, którą przyjęły między sobą.
2. Strony są związane zwyczajem, który byłby uznany za ogólnie przyjęty przez przedsiębiorców znajdujących się w takiej samej sytuacji co strony.
3. Zwyczaje i praktyki nie wiążą stron w zakresie, w jakim są sprzeczne z ~~postanowieniami umownymi uzgodnionymi indywidualnie~~ **porozumieniem stron** lub jakimkolwiek bezwzględnie wiążącymi normami wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. [Popr. 138]

Artykuł 68

Dorozumiane postanowienia umowne

1. W przypadku konieczności rozstrzygnięcia kwestii nieuregulowanej wyraźnie porozumieniem stron, ani żadnym zwyczajem lub praktyką bądź normą wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, można dorozumiewać istnienie dodatkowych postanowień umownych, mając w szczególności na uwadze:
  - a) charakter i cel umowy;
  - b) okoliczności, w jakich umowa została zawarta; oraz
  - c) zasadę dobrej wiary i uczciwego obrotu.
2. Wykładni wszelkich postanowień umownych dorozumianych na mocy ust. 1 dokonuje się, w miarę możliwości, tak aby nadać im taki skutek, na jaki strony prawdopodobnie zgodziłyby się, ~~gdyby wcześniej uregulowały daną kwestię.~~ [Popr. 139]
3. Ustępu 1 nie stosuje się, jeżeli strony celowo nie uregulowały danej kwestii, godząc się z tym, że jedna ze stron ponosi związane z tym ryzyko.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 69

Postanowienia umowne wynikające z niektórych oświadczeń przedkontraktowych

1. Jeżeli przedsiębiorca **lub osoba zajmująca się reklamą lub marketingiem na rzecz przedsiębiorcy** przed zawarciem umowy składa, drugiej stronie albo publicznie, oświadczenie o właściwościach świadczenia, które ma być spełnione przez tego przedsiębiorcę na mocy umowy, oświadczenie to jest uważane za jedno z postanowień umownych, chyba że **przedsiębiorca wykaże, że:**

a) w momencie zawierania umowy druga strona miała lub powinna była mieć świadomość, że to oświadczenie jest błędne lub z innego powodu nie mogła polegać na nim jak na postanowieniu umownym; ~~lub~~

aa) oświadczenie zostało zmienione w chwili zawarcia umowy, lub

b) oświadczenie to nie mogło mieć wpływu na decyzję drugiej strony o zawarciu umowy. [Popr. 140]

2. ~~Do celów ust. 1 oświadczenie złożone przez osobę zajmującą się reklamą lub marketingiem na rzecz przedsiębiorcy traktowane jest jako oświadczenie złożone przez przedsiębiorcę.~~ [Popr. 141]

3. W razie gdy drugą stroną jest konsument, to do celów ust. 1 publiczne oświadczenie złożone przez lub w imieniu producenta bądź przez inną osobę znajdującą się na wcześniejszym etapie łańcucha transakcji prowadzących do zawarcia umowy lub w jej imieniu uznawane jest za oświadczenie złożone przez przedsiębiorcę, chyba że **przedsiębiorca wykaże, że** w momencie zawarcia umowy nie wiedział o tym oświadczeniu ani nie można było wymagać od niego takiej wiedzy. [Popr. 142]

4. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić zmienić jego skutków.

Artykuł 70

Obowiązek zwrócenia uwagi na postanowienia umowne nieuzgodnione indywidualnie

1. ~~Na postanowienia umowne zaproponowane przez jedną stronę i nieuzgodnione indywidualnie w rozumieniu art. 7 można powoływać się przeciwko drugiej stronie jedynie wtedy, gdy druga strona wiedziała o nich lub gdy strona proponująca je podjęła zasadne kroki, by zwrócić na nie uwagę drugiej strony, przed zawarciem umowy lub w momencie jej zawierania.~~

2. ~~Do celów niniejszego artykułu, w stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem, nie jest wystarczające zwrócenie uwagi konsumenta na postanowienia umowne poprzez zwykłe odniesienie się do nich w dokumencie umowy, nawet jeżeli konsument podpisuje ten dokument.~~

3. ~~Strony nie mogą wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.~~ [Popr. 143]

Artykuł 71

Dodatkowe płatności w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem

1. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem postanowienie umowne, które nakłada na konsumenta obowiązek dokonania jakiegokolwiek dodatkowej płatności oprócz wynagrodzenia określonego jako główne zobowiązanie umowne przedsiębiorcy, w szczególności gdy uzyskano je stosując wariant domyślny, który konsument musiał odrzucić w celu uniknięcia dodatkowej płatności, nie wiąże konsumenta, chyba że zanim konsument związał się umową, wyraźnie wyraził zgodę na dodatkową płatność. Jeżeli konsument dokonał dodatkowej płatności, może żądać jej zwrotu.

2. ~~Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.~~ [Popr. 144]

Artykuł 72

Klauzule integracyjne

1. Jeżeli umowa sporządzona na piśmie zawiera klauzulę stanowiącą, że dany dokument obejmuje wszystkie postanowienia umowne (klauzula integracyjna), jakiegokolwiek wcześniejsze oświadczenia, zobowiązania lub porozumienia niezawarte w tym dokumencie nie stanowią części umowy.

Środa, 26 lutego 2014 r.

2. Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień umowy, klauzula integracyjna nie wyłącza możliwości uwzględniania wcześniejszych oświadczeń stron przy wykładni umowy.
3. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem konsument nie jest związany klauzulą integracyjną.
4. Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Artykuł 73 Określenie ceny

Jeżeli kwota ceny do zapłaty na mocy umowy nie może być określona w inny sposób, ceną do zapłaty, w braku jakichkolwiek odmiennych wskazań, jest cena zwykle pobierana w porównywalnych okolicznościach w momencie zawarcia umowy, lub, jeżeli nie można takiej ceny określić, cena rozsądna.

Artykuł 74 Jednostronne ustalenie ceny przez stronę

1. Jeżeli cena lub inne postanowienie umowne mają być ustalone przez jedną stronę i zostały one ustalone w sposób rażąco nierozsądny, wówczas w ich miejsce przyjmuje się zwykle pobieraną cenę lub postanowienie zwykle stosowane w porównywalnych okolicznościach w momencie zawarcia umowy lub, jeżeli nie można ustalić takiej ceny lub postanowienia, rozsądną cenę lub rozsądne postanowienie.
2. **W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem** strony nie mogą, **na niekorzyść konsumenta**, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków. [Popr. 145]

Oddział 2 Przepisy szczególne dotyczące umów między przedsiębiorcami i konsumentami [Popr. 146]

Artykuł 75 Ustalenie przez osobę trzecią

1. Jeżeli osoba trzecia ma ustalić cenę lub inne postanowienie umowne i nie może tego zrobić lub nie zrobi tego, sąd może wyznaczyć inną osobę do takiego ustalenia, chyba że jest to sprzeczne z postanowieniami umownymi.
2. Jeżeli cena lub inne postanowienie umowne ustalone przez osobę trzecią są rażąco nierozsądne, wówczas w ich miejsce przyjmuje się zwykle pobieraną cenę lub postanowienie zwykle stosowane w momencie zawarcia umowy w porównywalnych okolicznościach lub, jeżeli nie można ustalić takiej ceny lub postanowienia, rozsądną cenę lub rozsądne postanowienie.
3. Do celów ust. 1 „sąd” obejmuje także trybunał arbitrażowy.
4. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania ust. 2 ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Artykuł 76 Język

Jeżeli język, który ma być stosowany do komunikacji dotyczącej umowy lub praw i zobowiązań z niej wynikających, nie może być ustalony w inny sposób, używa się języka, w którym umowa została zawarta

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 76a

Obowiązek zwrócenia uwagi na postanowienia umowne niezgodnione indywidualnie [Popr. 147]

1. *Na postanowienia umowne zaproponowane przez przedsiębiorcę i niezgodnione indywidualnie w rozumieniu art. 7 można powoływać się przeciwko konsumentowi jedynie wtedy, gdy konsument wiedział o nich lub gdy przedsiębiorca podjął rozsądne kroki, by zwrócić na nie uwagę konsumenta, przed zawarciem umowy lub w momencie jej zawierania. [Popr. 148]*
2. *Do celów niniejszego artykułu, na postanowienia umowne zwrócono wystarczającą uwagę, jeżeli są one:*
  - a) *przedstawione w sposób, który przyciąga na nie uwagę konsumenta; oraz*
  - b) *podane lub udostępnione przez przedsiębiorcę konsumentowi w sposób, który daje konsumentowi możliwość zapoznania się z nimi przez zawarciem umowy. [Popr. 149]*
3. *Uznaje się, że na postanowienia umowne nie zwrócono wystarczającej uwagi konsumenta, jeżeli w dokumencie umowy jedynie się do nich nawiązuje, również w przypadku podpisania umowy przez konsumenta. [Popr. 150]*
4. *Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków. [Popr. 151]*

Artykuł 76b

Dodatkowe płatności w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem

1. *W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem postanowienie umowne, które nakłada na konsumenta obowiązek dokonania jakiegokolwiek dodatkowej płatności oprócz wynagrodzenia określonego jako główne zobowiązanie umowne przedsiębiorcy, w szczególności gdy uzyskano je stosując wariant domyślny, który konsument musiał odrzucić w celu uniknięcia dodatkowej płatności, nie wiąże konsumenta, chyba że zanim konsument związał się umową, wyraźnie wyraził zgodę na dodatkową płatność. Jeżeli konsument dokonuje dodatkowej płatności, nie wyraziwszy wyraźnie zgody na taką płatność, może następnie żądać jej zwrotu.*
2. *Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków. [Popr. 152]*

Artykuł 77

Umowy zawarte na czas nieoznaczony

1. *Jeżeli zobowiązanie umowne jest wykonywane w sposób ciągły lub powtarzalny, a postanowienia umowne nie określają momentu ustania stosunku umownego lub stanowią, że może on zostać rozwiązany za wypowiedzeniem, stosunek ten może zostać rozwiązany przez każdą ze stron z zachowaniem rozsądnego terminu wypowiedzenia, nieprzekraczającego dwóch miesięcy.*
2. *W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.*

Artykuł 78

Postanowienia umowne na korzyść osób trzecich

1. *Umawiające się strony mogą zastrzec w umowie prawo na rzecz osoby trzeciej. W momencie zawarcia umowy osoba trzecia nie musi istnieć lub być zidentyfikowana, ale musi być możliwa do zidentyfikowania.*
2. *Charakter oraz treść prawa osoby trzeciej są ustalone w umowie. Prawo może mieć postać wyłączenia lub ograniczenia odpowiedzialności osoby trzeciej względem jednej ze stron umowy.*
3. *Jeżeli jedna z umawiających się stron zobowiązana jest na mocy umowy świadczyć na rzecz osoby trzeciej:*

Środa, 26 lutego 2014 r.

- a) osobie trzeciej przysługują te same prawa do świadczenia oraz środki ochrony prawnej z tytułu niespełnienia świadczenia co w przypadku, gdyby umawiająca się strona była zobowiązana do świadczenia na mocy umowy z osobą trzecią; oraz
- b) umawiająca się strona zobowiązana do świadczenia może powoływać się wobec osoby trzeciej na wszystkie zarzuty, które przysługiwałyby jej wobec drugiej strony umowy.
4. Do czasu wyraźnego lub dorozumianego przyjęcia zastrzeżonego dla niej prawa osoba trzecia może odmówić skorzystania z tego prawa, dokonując stosownego zawiadomienia jednej z umawiających się stron. W przypadku takiej odmowy uznaje się, że dane prawo nie zostało nigdy zastrzeżone na rzecz osoby trzeciej.
5. Umawiające się strony mogą usunąć lub zmienić postanowienie umowne zastrzegające wspomniane prawo, jeżeli uczynią to zanim jedna ze stron przekaże osobie trzeciej zawiadomienie o zastrzeżeniu tego prawa.

Rozdział 8

Nieuczciwe postanowienia umowne

Oddział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 79

Skutki nieuczciwych postanowień umownych

1. Postanowienie umowne zaproponowane przez jedną stronę, które jest nieuczciwie na mocy oddziału 2 i 3 niniejszego rozdziału, nie wiąże drugiej strony.
2. Jeżeli umowa może być utrzymana w mocy bez nieuczciwego postanowienia, pozostałe postanowienia są nadal wiążące.

Artykuł 80

Wyjątki od badania uczciwości postanowień

1. Oddziałów 2 i 3 nie stosuje się do postanowień umownych odzwierciedlających wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży, które miałyby zastosowanie, gdyby postanowienia nie regulowały tej kwestii.
- ~~2. Przepisów oddziału 2 nie stosuje się do definicji głównego przedmiotu umowy ani do oceny zasadności ceny do zapłaty, w zakresie, w jakim przedsiębiorca dopełnił obowiązku zachowania przejrzystości określonego w art. 82. [Popr. 153]~~
3. Przepisów oddziału 3 nie stosuje się do definicji głównego przedmiotu umowy ani do oceny zasadności ceny do zapłaty.

Artykuł 81

Normy bezwzględnie wiążące

Strony nie mogą wyłączyć stosowania niniejszego rozdziału ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Oddział 2

Nieuczciwe postanowienia w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem

Artykuł 82

Obowiązek zachowania przejrzystości postanowień niezgodnionych indywidualnie

W razie gdy przedsiębiorca proponuje postanowienia umowne, ~~które nie zostały uzgodnione indywidualnie z konsumentem w rozumieniu art. 7,~~ ma obowiązek dopilnować, by były one sporządzone i przedstawione prostym, zrozumiałym **jasnym i** językiem. [Popr. 154]

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 83

Znaczenie „nieuczciwości” w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem

1. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem postanowienie umowne zaproponowane przez przedsiębiorcę ~~i niezgodnione indywidualnie z konsumentem w rozumieniu art. 7~~ jest nieuczciwe do celów niniejszego oddziału, jeżeli prowadzi do znaczącej nierównowagi praw i zobowiązań stron wynikających z umowy na niekorzyść konsumenta, w sprzeczności z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu. **[Popr. 155]**
2. Przy ocenie nieuczciwości postanowień umownych do celów niniejszego oddziału, zwraca się uwagę na:
  - a) to, czy przedsiębiorca dopełnił obowiązku zachowania przejrzystości określonego w art. 82;
  - b) właściwość świadczeń umownych;
  - c) okoliczności panujące w momencie zawierania umowy;
  - ca) czy są tak zaskakujące, że konsument nie mógł się spodziewać proponowanych postanowień; [Popr. 156]**
  - d) inne postanowienia umowne; oraz
  - e) postanowienia każdej innej umowy, od której zależy dana umowa.

Artykuł 84

Postanowienia umowne zawsze uznawane za nieuczciwe

Do celów niniejszego oddziału postanowienie umowne jest zawsze uznawane za nieuczciwe, jeżeli jego celem lub skutkiem jest:

- a) wyłączenie lub ograniczenie odpowiedzialności przedsiębiorcy za śmierć lub uszkodzenie ciała konsumenta poprzez działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy lub innej osoby działającej w imieniu przedsiębiorcy;
- b) wyłączenie lub ograniczenie odpowiedzialności przedsiębiorcy względem konsumenta za szkodę spowodowaną umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa;
- ba) niesłuszne wyłączenie lub ograniczenie środków ochrony prawnej przysługujących konsumentowi przeciwko przedsiębiorcy lub osobie trzeciej z tytułu niewykonania przez przedsiębiorcę zobowiązań umownych; [Popr. 157]**
- c) ograniczenie obowiązku przestrzegania przez przedsiębiorcę zobowiązań podjętych przez jego upoważnionych przedstawicieli lub uzależnianie jego zobowiązań od określonego warunku, którego spełnienie zależy wyłącznie od przedsiębiorcy;
- ca) ograniczenie dowodów, na które konsument może się powoływać lub przerwucenie na konsumenta ciężaru dowodu, który zgodnie z prawem spoczywa na przedsiębiorcy; [Popr. 158]**
- d) wyłączenie lub ograniczenie praw konsumenta do wytoczenia powództwa lub skorzystania z jakiegokolwiek innego środka ochrony prawnej, w szczególności przez zobowiązanie konsumenta do korzystania wyłącznie z systemu arbitrażu, który nie jest ogólnie przewidziany w przepisach prawnych mających zastosowanie do stosunków między przedsiębiorcą a konsumentem;
- e) nadanie wyłącznej jurysdykcji do rozstrzygania wszystkich sporów wynikających z umowy sądowi właściwemu dla miejsca zamieszkania przedsiębiorcy, chyba że wybrany sąd jest również sądem miejsca zamieszkania konsumenta;
- f) przyznanie przedsiębiorcy wyłącznego prawa ustalania, czy dostarczone towary, treści cyfrowe lub usługi powiązane są zgodne z umową, lub przyznanie mu wyłącznego prawa wykładni jakichkolwiek postanowień umownych;

Środa, 26 lutego 2014 r.

- fa) uprawnienie przedsiębiorcy do jednostronnej zmiany postanowień umownych bez ważnego powodu określonego w umowie; nie wpływa to na postanowienia umowne, na mocy których przedsiębiorca zastrzega sobie uprawnienie do jednostronnej zmiany postanowień umowy zawartej na czas nieoznaczony, o ile przedsiębiorca jest obowiązany poinformować konsumenta o zmianie z rozsądnym wyprzedzeniem, a konsument ma możliwość rozwiązania umowy bez ponoszenia kosztów; [Popr. 159]*
- fb) uprawnienie przedsiębiorcy do jednostronnej zmiany bez ważnego powodu właściwości towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych, które mają być świadczone, lub innych właściwości świadczenia; [Popr. 160]*
- fc) zezwolenie przedsiębiorcy na podwyższenie ceny usług w stosunku do ceny uzgodnionej w momencie zawarcia umowy, chyba że umowa przewiduje, że przy zaistnieniu uzgodnionych okoliczności zmiany ceny możliwe jest także obniżenie ceny, oraz że w umowie zapisane i obiektywnie uzasadnione zostaną okoliczności skutkujące zmianą ceny, a także że zmiana ceny nie może być arbitralną decyzją przedsiębiorcy; [Popr. 161]*
- g) ustalenie, że konsument jest związany umową, a przedsiębiorca nie;*
- ga) zobowiązanie konsumenta do wykonania wszystkich jego zobowiązań umownych także w przypadku, gdy przedsiębiorca nie wykona swoich zobowiązań; [Popr. 162]*
- gb) uprawnienie przedsiębiorcy do odstąpienia od umowy lub rozwiązania jej w rozumieniu art. 8, w zależności od uznania przedsiębiorcy, bez przewidzenia takiego samego uprawnienia dla konsumenta lub uprawnienie przedsiębiorcy do zatrzymania kwoty za usługi powiązane, do których świadczenia jeszcze nie doszło, w przypadku gdy przedsiębiorca odstępuje od umowy lub ją rozwiązuje; [Popr. 163]*
- h) zastrzeżenie, że konsument musi rozwiązać umowę w rozumieniu art. 8 w bardziej formalnym trybie niż ten, w którym umowa została zawarta;*
- ha) nałożenie nadmiernego ciężaru na konsumenta, aby rozwiązać umowę zawartą na czas nieoznaczony; [Popr. 164]*
- i) przyznanie przedsiębiorcy krótszego okresu wypowiedzenia umowy niż ten, który wymagany jest od konsumenta;*
- j) zobowiązanie konsumenta do zapłaty za towary, treści cyfrowe lub usługi powiązane, które faktycznie nie zostały wydane, dostarczone lub wyświadczone;*
- k) ustalenie, że postanowienia umowne niezgodnione indywidualnie w rozumieniu art. 7 przeważają lub mają pierwszeństwo przed postanowieniami umownymi, które zostały uzgodnione indywidualnie.*

Artykuł 85

Domniemane nieuczciwe postanowienia umowne

Do celów niniejszego oddziału przyjmuje się domniemanie, że dane postanowienie umowne jest nieuczciwe, jeżeli jego celem lub skutkiem jest:

- ~~a) ograniczenie dowodów, na które konsument może się powoływać lub przenieście na konsumenta ciężaru dowodu, który zgodnie z prawem powinien spoczywać na przedsiębiorcy; [Popr. 165]~~
- ~~b) niesłuszne wyłączenie lub ograniczenie środków ochrony prawnej przysługujących konsumentowi przeciwko przedsiębiorcy lub osobie trzeciej z tytułu niewykonania przez przedsiębiorcę zobowiązań umownych; [Popr. 166]~~
- c) niesłuszne wyłączenie lub ograniczenie uprawnienia do potrącenia wierzytelności konsumenta wobec przedsiębiorcy z wierzytelności przedsiębiorcy wobec konsumenta;*
- d) uprawnienie przedsiębiorcy do zatrzymania płatności dokonanej przez konsumenta, jeżeli konsument zdecyduje o niezawieraniu umowy lub niewykonaniu zobowiązań umownych, bez przyznania konsumentowi prawa do otrzymania równoważnej kwoty tytułem odszkodowania w sytuacji przeciwnej;*
- e) nałożenie na konsumenta, który nie wykona swoich zobowiązań umownych, obowiązku zapłaty nieproporcjonalnie wysokiej kwoty tytułem odszkodowania lub kary umownej za niewykonanie;*

Środa, 26 lutego 2014 r.

- ea) **uznanie określonego zachowania konsumenta za złożenie lub niezłożenie oświadczenia, chyba że na początku przewidzianego w tym celu terminu w sposób szczególnie powiadamia się konsumenta o znaczeniu jego zachowania i wyznacza na wyraźne złożenie oświadczenia odpowiedni termin; [Popr. 167]**
- f) ~~uprawnienie przedsiębiorcy do odstąpienia od umowy lub rozwiązania jej w rozumieniu art. 8, w zależności od uznania przedsiębiorcy, bez przewidzenia takiego samego uprawnienia dla konsumenta lub uprawnienie przedsiębiorcy do zatrzymania ceny za usługi powiązane, do których świadczenia jeszcze nie doszło, w przypadku gdy przedsiębiorca odstępuje od umowy lub ją rozwiązuje; [Popr. 168]~~
- g) uprawnienie przedsiębiorcy do rozwiązania umowy zawartej na czas nieoznaczony bez konieczności złożenia wypowiedzenia z rozsądnym wyprzedzeniem, chyba że istnieją ku temu ważne powody;
- h) automatycznie przedłużenie umowy zawartej na czas określony, o ile konsument nie wskaże inaczej, w razie gdy takie postanowienia umowne przewidują nierozsądnie wczesny termin wypowiedzenia umowy;
- i) ~~uprawnienie przedsiębiorcy do jednostronnej zmiany postanowień umownych bez ważnego powodu określonego w umowie; nie wpływa to na postanowienia umowne, na mocy których przedsiębiorca zastrzega sobie uprawnienie do jednostronnej zmiany postanowień umowy zawartej na czas nieoznaczony, o ile przedsiębiorca jest obowiązany poinformować konsumenta z rozsądnym wyprzedzeniem, a konsument ma możliwość rozwiązania umowy bez ponoszenia kosztów; [Popr. 169]~~
- j) ~~uprawnienie przedsiębiorcy do jednostronnej zmiany bez ważnego powodu właściwości towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych, które mają być świadczone, lub innych właściwości świadczenia; [Popr. 170]~~
- k) ~~zastrzeżenie, że cena towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych ma być ustalona w momencie ich dostarczenia lub świadczenia bądź zezwolenie przedsiębiorcy na podwyższenie ceny bez uprawnienia konsumenta do odstąpienia od umowy, jeżeli podwyższona cena jest zbyt wysoka w stosunku do ceny uzgodnionej w momencie zawarcia umowy; nie wpływa to na zgodne z prawem klauzule waloryzacji ceny, z zastrzeżeniem, że sposób zmiany ceny jest szczegółowo opisany; [Popr. 171]~~
- l) ~~zobowiązanie konsumenta do wykonania wszystkich jego zobowiązań umownych także w przypadku, gdy przedsiębiorca nie wykona swoich zobowiązań; [Popr. 172]~~
- m) uprawnienie przedsiębiorcy do przeniesienia jego uprawnień i zobowiązań umownych bez zgody konsumenta, chyba że przejmującym jest spółka zależna kontrolowana przez przedsiębiorcę, lub w wyniku fuzji lub zgodnej z prawem transakcji korporacyjnej, a takie przeniesienie przypuszczalnie nie wpłynie negatywnie na jakiegokolwiek uprawnienie konsumenta;
- n) uprawnienie przedsiębiorcy do dostarczenia odpowiednika w razie gdyby to, co zostało zamówione, było niedostępne, bez wyraźnego powiadomienia konsumenta o takiej możliwości oraz o okoliczności, że przedsiębiorca musi ponieść koszty zwrotu tego, co konsument otrzymał na podstawie umowy, jeżeli konsument skorzysta z prawa do odmowy przyjęcia świadczenia, **a także bez wyraźnego żądania konsumenta dotyczącego dostarczenia odpowiednika; [Popr. 173]**
- o) umożliwienie przedsiębiorcy zastrzeżenia nierozsądnie długiego lub niewystarczająco sprecyzowanego terminu na przyjęcie lub odrzucenie oferty;
- p) umożliwienie przedsiębiorcy zastrzeżenia nierozsądnie długiego lub niewystarczająco sprecyzowanego terminu na wykonanie zobowiązań umownych;
- q) niesłuszne wyłączenie lub ograniczenie środków ochrony prawnej lub zarzutów przysługujących konsumentowi przeciwko przedsiębiorcy;
- r) uzależnienie wykonania zobowiązań umownych przez przedsiębiorcę lub uzależnienie innych skutków umowy korzystnych dla konsumenta, od szczególnych formalności, które nie są prawnie wymagane i są nierozsądne;
- s) wymaganie od konsumenta nadmiernych zaliczek lub nadmiernych gwarancji wykonania zobowiązań;

Środa, 26 lutego 2014 r.

- t) nieuzasadnione uniemożliwienie konsumentowi zaopatrywania się u osób trzecich lub zamawiania u nich napraw;
- u) nieuzasadnione powiązanie umowy z inną umową z danym przedsiębiorcą, spółką zależną tego przedsiębiorcy lub osobą trzecią w sposób, którego konsument nie mógł przewidzieć;
- v) ~~nałożenie nadmiernego ciężaru na konsumenta, aby rozwiązać umowę zawartą na czas nieoznaczony [Popr. 174]~~
- w) ustalenie, że początkowy okres obowiązywania umowy na trwającą przez dłuższy okres czasu dostawę towarów lub treści cyfrowych albo świadczenie usług powiązanych, lub jakiegokolwiek okres, na który umowa zostanie przedłużona, trwa dłużej niż rok, chyba że konsument może rozwiązać umowę w każdym czasie przy zachowaniu terminu wypowiedzenia nieprzekraczającego trzydziestu dni.

Oddział 3

3 Nieuczciwe postanowienia w umowach zawieranych między przedsiębiorcami

Artykuł 86

Znaczenie „nieuczciwości” w umowach między przedsiębiorcami

1. W umowie między przedsiębiorcami postanowienie umowne jest nieuczciwe do celów niniejszego oddziału wyłącznie gdy:
  - a) stanowi element postanowień umownych niezgodzonych indywidualnie w rozumieniu art. 7; oraz
  - b) jest takiego rodzaju, że jego zastosowanie znacznie odbiega od ~~dobrej~~ **zwyczajowej** praktyki handlowej, stojąc w sprzeczności z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu. [Popr. 175]
2. Przy ocenie nieuczciwości postanowienia umownego do celów niniejszego oddziału, zwraca się uwagę na:
  - a) właściwość świadczeń umownych;
  - b) okoliczności panujące w momencie zawierania umowy;
  - c) inne postanowienia umowne; oraz
  - d) postanowienia każdej innej umowy, od której zależy dana umowa.

Part IV

Zobowiązania i środki ochrony prawnej stron umowy sprzedaży lub umowy o dostarczenie treści cyfrowych

Rozdział 9

Przepisy ogólne

Artykuł 87

Niewykonanie i istotne niewykonanie

1. Niewykonanie zobowiązania oznacza każdy brak wykonania tego zobowiązania, niezależnie od tego, czy jest on usprawiedliwiony i obejmuje.
  - a) niewydanie lub opóźnienie w wydaniu towarów;
  - b) niedostarczenie lub opóźnione dostarczenie treści cyfrowych;
  - c) wydanie towarów, które nie są zgodne z umową;
  - d) dostarczenie treści cyfrowych, które nie są zgodne z umową;
  - e) brak zapłaty lub opóźnienie w zapłacie ceny;

Środa, 26 lutego 2014 r.

- f) rzekome wykonanie zobowiązania w sposób niezgodny z umową.
2. Niewykonanie zobowiązania przez jedną ze stron jest istotne, jeżeli:
- a) pozbawia drugą stronę w znacznym stopniu tego, czego miała prawo oczekiwać na podstawie umowy, chyba że w momencie zawarcia umowy strona, która nie spełniła świadczenia, nie przewidywała i nie mogła przewidzieć tego rezultatu; lub
- b) ma charakter wyraźnie wskazujący na to, że nie można w przyszłości liczyć na świadczenie strony, która nie wykonała zobowiązania.

Artykuł 88

Usprawiedliwione niewykonanie

1. Niewykonanie przez stronę zobowiązania jest usprawiedliwione, jeśli spowodowane zostało przeszkodą będącą poza kontrolą tej strony i jeżeli nie można było od niej oczekiwać, że uwzględni istnienie przeszkody w momencie zawarcia umowy, uniknie przeszkody lub jej skutków lub też przewycięży tę przeszkodę lub jej skutki.
2. Jeżeli przeszkoda jest tylko tymczasowa, niewykonanie jest usprawiedliwione tylko w okresie, w którym istnieje przeszkoda. Jeżeli jednak opóźnienie stanowi istotne niewykonanie zobowiązania, druga strona może je tak traktować.
3. Strona, która nie jest w stanie wykonać zobowiązania, ma obowiązek dopilnować, aby zawiadomienie o przeszkodzie oraz jej wpływie na możliwość wykonania zobowiązania dotarło do drugiej strony bez nieuzasadnionej zwłoki, po tym jak strona, która nie jest w stanie wykonać zobowiązania, dowiedziała się lub powinna była się dowiedzieć o tych okolicznościach. Druga strona jest uprawniona do żądania odszkodowania **na mocy rozdziału 16** za wszelkie szkody wynikłe z naruszenia tego obowiązku. [Popr. 176]

Artykuł 89

Zmiana okoliczności

1. Strona musi wykonać swoje zobowiązania, nawet jeżeli spełnienie świadczenia stało się bardziej uciążliwe z powodu wzrostu kosztów bądź zmniejszenia wartości tego, co jest należne w zamian.
- Jeżeli z powodu nadzwyczajnej zmiany okoliczności spełnienie świadczenia jest połączone z nadmiernymi trudnościami, strony mają obowiązek podjąć negocjacje w celu dostosowania umowy lub jej rozwiązania.
2. Jeśli strony nie osiągną porozumienia w rozsądnym terminie, na żądanie każdej strony sąd może:
- a) dostosować treść umowy, tak aby była zgodna z tym, co strony mogły rozsądnie uzgodnić w momencie zawierania umowy, gdyby uwzględniły zmianę okoliczności; lub
- b) rozwiązać umowę w rozumieniu art. 8 w terminie i na warunkach ustalonych przez sąd.
3. Ustępy 1 i 2 mają zastosowanie tylko, jeżeli:
- a) do zmiany okoliczności doszło po zawarciu umowy;
- b) strona powołująca się na zmianę okoliczności nie wzięła pod uwagę możliwości wystąpienia lub skali takiej zmiany okoliczności ani nie można było od niej oczekiwać ich uwzględnienia; oraz
- c) poszkodowany, **powołujący się na zmianę okoliczności**, nie przyjął ryzyka takiej zmiany okoliczności ani nie można rozsądnie uznać, że tak uczynił. [Popr. 177]
4. Do celów ust. 2 i 3 „sąd” obejmuje trybunał arbitrażowy.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 90

Rozszerzone stosowanie przepisów dotyczących płatności oraz towarów lub treści cyfrowych, których przyjęcia kupujący odmówił

1. O ile nie postanowiono inaczej, przepisy dotyczące zapłaty przez kupującego ceny w rozdziale 12 stosuje się odpowiednio do innych płatności.
2. Artykuł 97 stosuje się odpowiednio do innych przypadków, w których dana osoba pozostała w posiadaniu towarów lub treści cyfrowych, ponieważ inna osoba ich nie przyjęła, pomimo że była do tego zobowiązana.

Rozdział 10

Zobowiązania sprzedawcy

Oddział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 91

Główne zobowiązania sprzedawcy

Sprzedawca towarów lub dostawca treści cyfrowych (w tej części zwany „sprzedawcą”) musi:

- a) wydać towary lub dostarczyć treści cyfrowe;
- b) przenieść ~~własność~~ **lub zobowiązać się do przeniesienia własności** towarów, w tym nośnika materialnego, na którym zostały dostarczone treści cyfrowe; [Popr. 178]
- c) dopilnować, by towary lub treści cyfrowe były zgodne z umową;
- d) zapewnić, by kupujący miał prawo do korzystania z treści cyfrowych zgodnie z umową; oraz
- e) wydać dokumenty pozwalające na rozporządzanie towarami lub z nimi związane, bądź też dokumenty związane z treściami cyfrowymi, których wydania można domagać się na podstawie umowy.

Artykuł 91a**Zastrzeżenie własności**

Jeżeli uzgodniono klauzulę dotyczącą zastrzeżenia własności, sprzedawca towarów nie jest zobowiązany do przeniesienia własności towarów aż do momentu wywiązania się przez kupującego z obowiązku zapłacenia ceny. [Popr. 179]

Artykuł 92

Spełnienie świadczenia przez osobę trzecią

1. Sprzedawca może powierzyć spełnienie świadczenia innej osobie, chyba że warunki umowy wymagają osobistego spełnienia świadczenia przez sprzedawcę.
2. Sprzedawca, który powierza spełnienie świadczenia innej osobie, jest nadal odpowiedzialny za wykonanie zobowiązania.
3. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania ust. 2 ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Oddział 2

Wydanie

Artykuł 93

Miejsce wydania

1. Jeśli miejsce wydania nie może zostać określone inaczej, to jest nim:

Środa, 26 lutego 2014 r.

- a) w przypadku umowy sprzedaży konsumenckiej lub umowy **między przedsiębiorcą a konsumentem** o dostarczenie treści cyfrowych ~~będącej umową zawieraną na odległość lub umową zawieraną poza lokalem przedsiębiorstwa, lub umową, w której sprzedawca zobowiązał się do zapewnienia przewozu towarów do kupującego, miejsce pobytu konsumenta w momencie zawarcia umowy; [Popr. 180]~~
- b) w każdym innym przypadku,
- (i) jeśli umowa sprzedaży przewiduje przewóz towarów przez przewoźnika lub kilku przewoźników, najbliższy punkt odbioru pierwszego przewoźnika;
- (ii) jeśli umowa sprzedaży nie przewiduje przewozu, miejsce prowadzenia działalności przez sprzedawcę w momencie zawarcia umowy.
2. Jeśli sprzedawca ma więcej niż jedno miejsce prowadzenia działalności, miejscem prowadzenia działalności do celów ust. 1 lit. b) jest miejsce, z którym zobowiązanie do wydania jest najsilniej związane.

Artykuł 94

Sposób wydania

1. O ile nie uzgodniono inaczej, sprzedawca czyni zadość obowiązkowi wydania:
- a) w przypadku umowy sprzedaży konsumenckiej lub umowy **między przedsiębiorcą a konsumentem** o dostarczenie treści cyfrowych ~~będącej umową zawieraną na odległość lub umową poza lokalem przedsiębiorstwa, lub umową, w której sprzedawca zobowiązał się do zorganizowania przewozu towarów do kupującego~~ – poprzez fizyczne wydanie lub przekazanie kontroli nad towarami lub treściami cyfrowymi konsumentowi; [Popr. 181]
- b) w innych przypadkach, w których umowa przewiduje przewóz towaru przez przewoźnika – przez przekazanie towarów pierwszemu z przewoźników w celu dostarczenia kupującemu oraz przez przekazanie kupującemu dokumentów niezbędnych do odbioru towarów od przewoźnika będącego w posiadaniu towarów; lub
- c) w przypadkach nieobjętych zakresem lit. a) lub b) – przez udostępnienie towarów lub treści cyfrowych, zaś w przypadku gdy uzgodniono, że sprzedawca ma jedynie wydać dokumenty pozwalające na rozporządzanie towarami, poprzez udostępnienie tych dokumentów kupującemu.
2. W ust. 1 lit. a) i c) konsument lub kupujący oznacza także osobę trzecią inną niż przewoźnik, wskazaną przez konsumenta lub kupującego zgodnie z umową.

Artykuł 95

Termin wydania

1. Jeśli nie można inaczej określić terminu wydania, towary lub treści cyfrowe muszą być wydane ~~bez nieuzasadnionej zwłoki~~ **w odpowiednim czasie** po zawarciu umowy. [Popr. 182]
2. W umowach między przedsiębiorcą a konsumentem, o ile strony nie uzgodniły inaczej, przedsiębiorca musi wydać towary lub treści cyfrowe nie później niż w ciągu trzydziestu dni od daty zawarcia umowy.

Artykuł 96

Zobowiązania sprzedawcy dotyczące przewozu towarów

1. Jeśli umowa wymaga od sprzedawcy zorganizowania przewozu towarów, sprzedawca musi zawrzeć umowy konieczne do przewozu rzeczy w wyznaczone miejsce za pomocą środków transportu odpowiednich do okoliczności oraz w zgodzie z typowymi warunkami tego przewozu.
2. Jeśli sprzedawca ma na mocy umowy przekazać towary przewoźnikowi, zaś towary te nie mogą być wyraźnie przypisane konkretnej umowie za pomocą odpowiedniego oznakowania, dokumentów przewozowych lub w inny sposób, sprzedawca musi przekazać kupującemu list przewozowy, w którym towary są opisane w sposób umożliwiający ich identyfikację.
3. Jeśli umowa nie nakłada na sprzedawcę obowiązku ubezpieczenia towarów na czas przewozu, sprzedawca musi na prośbę kupującego przekazać mu wszelkie dostępne informacje konieczne do umożliwienia kupującemu ubezpieczenia towarów.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 97

Odmowa przyjęcia towarów lub treści cyfrowych przez kupującego

1. Sprzedawca, który pozostał w posiadaniu towarów lub treści cyfrowych, ponieważ kupujący ich nie przyjął, pomimo że był do tego zobowiązany, musi podjąć odpowiednie działania zmierzające do ochrony i zachowania towarów.
2. Sprzedawca jest zwolniony z obowiązku ich wydania, jeśli:
  - a) pozostawi towary lub treści cyfrowe do dyspozycji kupującego u osoby trzeciej na rozsądnych warunkach i zawiadomi o tym kupującego; lub
  - b) sprzeda towary lub treści cyfrowe na rozsądnych warunkach po zawiadomieniu o tym kupującego i przekaze kupującemu czysty dochód ze sprzedaży.
3. Sprzedawca może domagać się zwrotu wszelkich zasadnie poniesionych wydatków albo zatrzymać odpowiednią część dochodu ze sprzedaży na ich pokrycie.

~~Artykuł 98~~~~Wpływ na przejście ryzyka~~~~Wpływ wydania na przejście ryzyka uregulowano w rozdziale 14. [Popr. 183]~~

Oddział 3

Zgodność towarów i treści cyfrowych

Artykuł 99

Zgodność z umową

1. Towary lub treści cyfrowe są zgodne z umową, jeżeli:
  - a) jakościowo, ilościowo, jak i pod względem opisu spełniają warunki przewidziane w umowie;
  - b) są opakowane w sposób odpowiadający umówionym warunkom; oraz
  - c) zostały dostarczone wraz z akcesoriami, instrukcją instalacji czy innymi instrukcjami wymaganymi na podstawie umowy.
2. Aby być zgodne z umową, towary lub treści cyfrowe muszą także spełniać wymogi określone w art. 100, 101 i 102, chyba że strony uzgodniły inaczej.
3. Każde porozumienie zawarte w umowie ~~sprzedaży konsumenckiej~~ **między przedsiębiorcą a konsumentem**, w którym odstępuje się od wymogów określonych w art. 100, 102 i 103 na niekorzyść konsumenta, jest ważne jedynie wtedy, gdy w momencie zawarcia umowy konsument wiedział o szczególnym stanie towarów lub treści cyfrowych i przyjął te towary lub treści cyfrowe jako zgodne z umową w momencie jej zawarcia. [Popr. 184]
4. W umowie sprzedaży konsumenckiej strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania ust. 3 ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Artykuł 100

Kryteria zgodności towarów i treści cyfrowych

Towary lub treści cyfrowe muszą:

- a) być zdatne do konkretnego celu, o którym sprzedawca został poinformowany w momencie zawarcia umowy, chyba że okoliczności wskazują, że kupujący nie polegał bądź nie powinien być polegać na umiejętnościach i ocenie sprzedawcy;
- b) być zdatne do celów, do jakich zwykle służą towary lub treści cyfrowe tego samego rodzaju;

Środa, 26 lutego 2014 r.

- c) posiadać cechy towarów lub treści cyfrowych, które sprzedawca przedstawił kupującemu jako próbkę lub model;
- d) być opakowane w sposób zwyczajowo przyjęty dla określonego rodzaju towarów lub, w braku takiego zwyczaju, w sposób adekwatny do potrzeb zachowania i ochrony towarów przed uszkodzeniem;
- e) zostać dostarczone wraz z akcesoriami, instrukcją instalacji czy innymi instrukcjami, których kupujący może oczekiwać;
- f) mieć cechy i możliwości techniczne, o których mowa we wszelkich oświadczeniach przedkontraktowych, które stanowią część umowy na mocy art. 69; oraz
- g) mieć cechy i możliwości techniczne, jakich kupujący może oczekiwać, **w tym wygląd i brak wad**. Przy ustalaniu, czego kupujący może oczekiwać od treści cyfrowych, uwzględnia się, czy treści cyfrowe zostały dostarczone w zamian za zapłatę ceny **lub jakkolwiek usługę wzajemną**. [Popr. 185]

Artykuł 101

Wadliwa instalacja w przypadku umowy sprzedaży konsumenckiej

1. Jeżeli towary lub treści cyfrowe dostarczone na podstawie umowy sprzedaży konsumenckiej zostały nieprawidłowo zainstalowane, jakkolwiek brak zgodności wynikający z wadliwej instalacji poczytuje się za brak zgodności towarów lub treści cyfrowych z umową, jeżeli:

- a) towary lub treści cyfrowe zostały zainstalowane przez sprzedawcę lub na jego odpowiedzialność; lub
- b) towary lub treści cyfrowe miały zostać zainstalowane przez konsumenta, a wadliwa instalacja była wynikiem nieodpowiedniej instrukcji instalacji.

2. Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Artykuł 102

Prawa lub roszczenia osób trzecich

1. Towary nie mogą być obciążone prawem ani innym niż oczywiście bezzasadne roszczeniem osoby trzeciej a treści cyfrowe muszą być wolne od takiego prawa lub roszczenia.

2. Jeśli chodzi o prawa lub roszczenia wynikające z własności intelektualnej, z zastrzeżeniem przepisów ust. 3 i 4, towary nie mogą być obciążone prawem ani innym niż oczywiście bezzasadne roszczeniem osoby trzeciej a treści cyfrowe muszą być wolne od takiego prawa lub roszczenia:

- a) wynikającego z prawa państwa, w którym towary lub treści cyfrowe będą wykorzystywane zgodnie z umową lub, w braku takiego porozumienia, wynikającego z prawa państwa, w którym kupujący ma miejsce prowadzenia działalności bądź – w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem – wynikającego z prawa państwa miejsca pobytu konsumenta wskazanego przez konsumenta w momencie zawarcia umowy; oraz

- b) o którym sprzedawca wiedział lub powinien był wiedzieć w momencie zawarcia umowy.

3. ~~W umowach między przedsiębiorcami ust.~~ **Ustęp 2** nie ma zastosowania, jeśli

- a) **w umowach między przedsiębiorcami**, kupujący wiedział lub powinien był wiedzieć o prawach lub roszczeniach wynikających z własności intelektualnej w momencie zawarcia umowy.

Środa, 26 lutego 2014 r.

4. **b)** w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem ~~ust. 2 nie ma zastosowania, jeśli~~, kupujący wiedział o prawach lub roszczeniach wynikających z własności intelektualnej w momencie zawarcia umowy. **[Popr. 186]**

5. W umowach między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Artykuł 103

Ograniczenie zgodności treści cyfrowych

~~Treści cyfrowych nie uważa się za niezgodne z umową tylko dlatego, że zaktualizowaną wersję tych treści udostępniono po zawarciu umowy.~~ **[Popr. 187]**

Artykuł 104

Wiedza kupującego o braku zgodności towarów w umowie między przedsiębiorcami

~~W umowie między przedsiębiorcami~~ Sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za brak zgodności towarów z umową, jeżeli w momencie zawarcia umowy kupujący wiedział **o tym braku zgodności. W umowie między przedsiębiorcami obowiązuje to także wówczas, gdy kupujący** powinien był wiedzieć o tym braku zgodności. **[Popr. 188]**

Artykuł 105

Właściwy moment dla ustalenia zgodności z umową

1. Sprzedawca odpowiada za każdy brak zgodności towarów z umową występujący w momencie przejścia ryzyka na kupującego zgodnie z rozdziałem 14.

2. W umowie ~~sprzedaży konsumenckiej~~ **między przedsiębiorcą a konsumentem** przyjmuje się, że każdy brak zgodności, który uwidacznia się w ciągu sześciu miesięcy od momentu przejścia ryzyka na kupującego, występował już w tym momencie, chyba że byłoby to niemożliwe ze względu na właściwości towarów lub treści cyfrowych bądź charakter braku zgodności. **[Popr. 189]**

3. W przypadku uregulowanym w art. 101 ust. 1 lit. a) przez moment przejścia ryzyka na kupującego, wskazany w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, rozumie się moment zakończenia instalacji. W przypadku uregulowanym w art. 101 ust. 1 lit. b) chodzi o moment, do którego konsument miał rozsądny termin na dokonanie instalacji.

4. Jeżeli treści cyfrowe wymagają późniejszej aktualizacji przez przedsiębiorcę **lub jeżeli przedsiębiorca dostarcza je w odrębnych częściach**, musi on zapewnić, by treści te pozostały zgodne z umową przez cały czas jej obowiązywania. **[Popr. 190]**

5. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Rozdział 11

Środki ochrony prawnej przysługujące kupującemu

Oddział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 106

Przegląd środków ochrony prawnej przysługujących kupującemu

1. Jeżeli sprzedawca nie wykonuje zobowiązania, kupujący, **jeśli spełnione są szczególne wymogi dotyczące odnośnych środków ochrony prawnej**, może: **[Popr. 191]**

a) zażądać spełnienia świadczenia, które obejmuje konkretne świadczenie, naprawę lub wymianę towarów lub treści cyfrowych zgodnie z oddziałem 3 niniejszego rozdziału;

Środa, 26 lutego 2014 r.

- b) powstrzymać się ze spełnieniem własnego świadczenia zgodnie z oddziałem 4 niniejszego rozdziału;
  - c) rozwiązać umowę zgodnie z oddziałem 5 niniejszego rozdziału i zażądać zwrotu zapłaconej już części ceny, zgodnie z rozdziałem 17;
  - d) obniżyć cenę zgodnie z oddziałem 6 niniejszego rozdziału; oraz
  - e) zażądać odszkodowania zgodnie z rozdziałem 16.
2. Jeśli kupujący jest przedsiębiorcą:
- a) kupującemu przysługuje prawo do skorzystania z dowolnego środka ochrony prawnej, z wyjątkiem powstrzymania się ze spełnieniem własnego świadczenia, z zastrzeżeniem możliwości sanacji świadczenia przez sprzedawcę przewidzianej w oddziale 2 niniejszego rozdziału; oraz
  - b) kupującemu przysługuje prawo do powołania się na brak zgodności, z zastrzeżeniem wymogów zbadania towarów i zawiadomienia o braku zgodności przewidzianych w oddziale 7 niniejszego rozdziału.
3. Jeśli kupujący jest konsumentem:
- a) prawa kupującego obowiązują bez zastrzeżenia możliwości sanacji świadczenia przez sprzedawcę; **oraz wyjątkiem sytuacji, w której odnoszą się one do towarów lub treści cyfrowych wytworzonych, wyprodukowanych lub zmienionych zgodnie ze specyfikacjami konsumenta lub wyraźnie spersonalizowanych; lub [Popr. 192]**
  - b) wymogi zbadania towarów i zawiadomienia o braku zgodności przewidziane w oddziale 7 niniejszego rozdziału, nie ma zastosowania.
4. Jeśli niespełnienie świadczenia przez sprzedawcę jest usprawiedliwione, kupujący może skorzystać z każdego ze środków ochrony prawnej, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem żądania spełnienia świadczenia i odszkodowania.
5. Kupujący nie może skorzystać z żadnego ze środków ochrony prawnej, o których mowa w ust. 1 w takim zakresie, w jakim przyczynił się do niespełnienia świadczenia przez sprzedawcę.
6. Dopuszczalne jest łączenie środków ochrony prawnej, które wzajemnie się nie wykluczają.

Artykuł 107

Ograniczenie środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku treści cyfrowych niedostarczonych w zamian za ~~cenę~~**zapłatę ceny lub wyświadczenie innej usługi wzajemnej**

- 1. Jeżeli treści cyfrowych nie dostarczono w zamian za wyświadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny, kupujący może skorzystać ze środków ochrony prawnej wymienionych w art. 106 ust. 1, z wyjątkiem obniżenia ceny zgodnie z art. 106 ust. 1 lit. d).

1. Jeżeli treści cyfrowych nie dostarczono w zamian za ~~zapłatę ceny~~**wyświadczenie jakiegokolwiek usługi wzajemnej**, kupujący nie może skorzystać ze środków ochrony prawnej wymienionych w art. 106 ust. 1 lit. a)–d). Kupujący może jedynie żądać odszkodowania, na mocy art. 106 ust. 1 lit. e), za szkodę spowodowaną w majątku kupującego, w tym obejmującą sprzęt, oprogramowanie i dane, w wyniku braku zgodności dostarczonych treści cyfrowych z umową, z wyjątkiem zysku, którego został pozbawiony w wyniku szkody. **[Popr. 193]**

Artykuł 108

Normy bezwzględnie wiążące

W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego rozdziału ani uchylić lub zmienić jego skutków przed poinformowaniem przedsiębiorcy przez konsumenta o braku zgodności.

Oddział 2

Sanacja świadczenia przez sprzedawcę

Artykuł 109

Sanacja świadczenia przez sprzedawcę

1. Sprzedawca, który spełnił świadczenie odpowiednio wcześniej i otrzymał zawiadomienie o braku zgodności tego świadczenia z umową, może ponownie zaproponować spełnienie świadczenia zgodnie ze zobowiązaniem, jeśli jest to możliwe w terminie spełnienia świadczenia.

Środa, 26 lutego 2014 r.

2. W przypadkach nieobjętych ust. 1 sprzedawca, który spełnił świadczenia niezgodne z umową, może, bez nieuzasadnionej zwłoki od momentu zawiadomienia o braku zgodności, zaoferować sanację świadczenia na swój koszt.
3. Zawiadomienie o rozwiązaniu nie wyłącza możliwości zaoferowania sanacji świadczenia.
4. Kupujący może odmówić przyjęcia oferty sanacji świadczenia, jeżeli:
-a) kupujący jest konsumentem, przysługujące kupującemu środki ochrony prawnej obowiązują bez zastrzeżenia możliwości sanacji świadczenia przez sprzedawcę zgodnie z art. 106 ust. 3; [Popr. 194]
  - a) sanacja nie będzie możliwa w rozsądnym terminie oraz bez poważnych niedogodności dla kupującego;
  - b) kupujący ma powód, by przypuszczać, że sprzedawca nie spełni świadczenia w przyszłości; lub
  - c) opóźnienie w spełnieniu świadczenia byłoby istotnym niewykonania zobowiązania.
5. Sprzedawcy przysługuje rozsądny termin na sanację świadczenia. **W umowach między przedsiębiorcą a konsumentem ten rozsądny termin nie przekracza 30 dni. [Popr. 195]**
6. Podczas terminu przeznaczanego na sanację kupujący może powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia, ale jego prawa niezgodne z przyznaniem sprzedawcy terminu na doprowadzenie do sanacji ulegają zawieszeniu do momentu wygaśnięcia tego terminu.
7. Pomimo sanacji kupującemu przysługuje prawo do żądania odszkodowania **na mocy rozdziału 16** za opóźnienie oraz każdą szkodę spowodowaną doprowadzaniem do sanacji lub szkodę, której sanacja nie zapobiegła. **[Popr. 196]**

Oddział 3

Żądanie spełnienia świadczenia

Artykuł 110

Żądanie spełnienia świadczeń sprzedawcy

1. Kupujący ma prawo żądać od sprzedawcy spełnienia jego świadczeń, **w tym nieodpłatnego naprawienia świadczenia niezgodnego z umową.**
2. ~~Spełnienie świadczenia, którego można żądać, obejmuje także nieodpłatne naprawienie świadczenia niezgodnego z umową. [Popr. 197]~~
3. Spełnienia świadczenia nie można żądać, jeżeli:
  - a) świadczenie byłoby niemożliwe lub stało się bezprawne; lub
  - b) ciężar spełnienia świadczenia lub koszty z nim związane byłyby nieproporcjonalne w porównaniu z korzyściami, jakie odniósłby kupujący.

Artykuł 111

Wybór konsumenta między naprawą a wymianą

1. Jeśli w umowie sprzedaży przedsiębiorca jest zobowiązany do usunięcia braku zgodności zgodnie z art. 110 ~~ust. 2~~, konsument może wybrać między naprawą a wymianą, chyba że wybrany wariant byłby bezprawny bądź niemożliwy lub, w porównaniu z wariantem alternatywnym, nakładałby na sprzedawcę nieproporcjonalne koszty, uwzględniając: **[Popr. 198]**
  - a) wartość, jaką miałyby towary, gdyby nie wystąpił braku zgodności;
  - b) znaczenie braku zgodności; oraz
  - c) możliwość skorzystania z alternatywnego środka ochrony prawnej bez poważnych niedogodności dla kupującego.
2. Jeśli konsument zażądał usunięcia braku zgodności poprzez naprawę lub wymianę na podstawie ust. 1, może posłużyć się innymi środkami ochrony prawnej jedynie wtedy, gdy:

Środa, 26 lutego 2014 r.

- a) przedsiębiorca nie dokonał naprawy lub wymiany w rozsądnym terminie, nie dłuższym niż trzydzieści dni;
- b) **przedsiębiorca w sposób dorozumiany lub wyraźny odmówił usunięcia niezgodności;**
- c) **ta sama wada pojawiła się ponownie po uprzednim dokonaniu naprawy lub wymiany. [Popr. 199]**

Artykuł 112

Zwrot wymienionego przedmiotu

1. Jeśli sprzedawca usunął brak zgodności poprzez wymianę, jest on uprawniony i obowiązany do odbioru wymienionego przedmiotu na swój koszt.
2. Kupujący nie jest zobowiązany do zapłaty za korzystanie z wymienionego przedmiotu w okresie poprzedzającym wymianę.

Oddział 4

Powstrzymanie się kupującego ze spełnieniem świadczenia

Artykuł 113

Prawo do powstrzymania się ze spełnieniem świadczenia

1. Kupujący, który ma spełnić świadczenie jednocześnie ze świadczeniem sprzedawcy lub po tym świadczeniu, może powstrzymać się z jego spełnieniem, dopóki sprzedawca nie zaoferuje swego świadczenia albo go nie spełni.
2. Kupujący, który ma spełnić świadczenie przed świadczeniem sprzedawcy i który ma rozsądne obawy, że sprzedawca nie spełni swego świadczenia w momencie, gdy stanie się ono wymagalne, może powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia tak długo, jak długo będzie mieć takie rozsądne obawy.
3. Na podstawie niniejszego artykułu kupujący może powstrzymać się ze spełnieniem całego świadczenia lub tylko jego części, w zakresie usprawiedliwionym niewykonaniem zobowiązania przez sprzedawcę. Jeżeli zobowiązania sprzedawcy mają być wykonane w oddzielnych częściach lub są podzielne w inny sposób, kupujący może powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia jedynie w stosunku do tej części, której dotyczy niewykonanie, chyba że niewykonanie przez sprzedawcę uzasadnia powstrzymanie się przez kupującego ze spełnieniem całego świadczenia.

3a. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem można wstrzymać się od całego świadczenia, chyba że wstrzymanie się od całego świadczenia stoi w dysproporcji do zakresu niezgodności z umową. [Popr. 200]

Oddział 5

Rozwiązanie

Artykuł 114

Rozwiązanie w przypadku niewykonania

1. Kupujący może rozwiązać umowę w rozumieniu art. 8, jeśli jej niewykonanie przez sprzedawcę jest istotne w rozumieniu art. 87 ust. 2.
2. Jeśli niewykonanie umowy sprzedaży konsumenckiej lub umowy między przedsiębiorcą a konsumentem o dostarczenie treści cyfrowych wynika z braku zgodności towarów z umową, konsument może rozwiązać umowę, chyba że brak zgodności jest nieznaczny.

Artykuł 115

Rozwiązanie w przypadku opóźnienia w wydaniu po zawiadomieniu o wyznaczeniu dodatkowego terminu na wykonanie

1. Kupujący może rozwiązać umowę w przypadku opóźnienia w wydaniu, które samo w sobie nie stanowi istotnego niewykonania, jeżeli zawiadomi o wyznaczeniu rozsądnie długiego terminu dodatkowego na wykonanie, a sprzedawca nie wykona umowy w tym terminie.

Środa, 26 lutego 2014 r.

2. Termin dodatkowy, o którym mowa w ust. 1, uważa się za rozsądnie długi, jeśli sprzedawca nie sprzeciwi się mu bez nieuzasadnionej zwłoki.

3. Jeżeli w zawiadomieniu zastrzeżono, że umowa ulega rozwiązaniu automatycznie w razie niewykonania przez sprzedawcę przed upływem terminu wyznaczonego w zawiadomieniu, ulega ona rozwiązaniu z upływem tego terminu, bez konieczności dodatkowego zawiadomienia.

Artykuł 116

Rozwiązanie w przypadku przewidywanego niewykonania

Kupujący może rozwiązać umowę przed terminem wykonania, jeśli sprzedawca oświadczył lub z innych przyczyn stało się oczywiste, że dopuści się niewykonania uzasadniającego rozwiązanie umowy.

Artykuł 117

Zakres prawa do rozwiązania

1. Jeżeli zobowiązania umowne sprzedawcy mają być wykonane w oddzielnych częściach lub są podzielne w inny sposób, a na podstawie niniejszego oddziału istnieje podstawa do rozwiązania umowy w części odpowiadającej części ceny, kupujący może rozwiązać umowę jedynie w stosunku do tej części.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli nie można oczekiwać od kupującego, że przyjmie wykonanie pozostałych części lub jeżeli niewykonanie uzasadnia rozwiązanie umowy w całości.

3. Jeżeli zobowiązania umowne sprzedawcy są niepodzielne lub część tych zobowiązań nie odpowiada części ceny, kupujący może rozwiązać umowę tylko wtedy, gdy niewykonanie uzasadnia rozwiązanie umowy w całości.

Artykuł 118

Zawiadomienie o rozwiązaniu

Kupujący wykonuje swoje uprawnienie do rozwiązania przysługujące na mocy niniejszego oddziału poprzez zawiadomienie dokonane sprzedawcy.

Artykuł 119

Utrata prawa do rozwiązania

1. Kupujący traci prawo do odstąpienia przysługujące na mocy niniejszego oddziału, jeśli nie dokona stosownego zawiadomienia w rozsądnym terminie **ciągu dwóch miesięcy** od momentu, w którym uzyskał to prawo lub od momentu, w którym kupujący dowiedział się lub, **jeśli kupujący jest przedsiębiorcą**, powinien był dowiedzieć się o niewykonaniu zobowiązania, w zależności od tego, co nastąpi później.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania:

a) ~~jeśli kupujący jest konsumentem; lub~~

b) ~~nie zaoferowano spełnienia~~ , **jeśli nie spełniono** żadnego świadczenia. [Popr. 201]

Oddział 6

Obniżenie ceny

Artykuł 120

Prawo do obniżenia ceny

1. Kupujący, który przyjął świadczenie niezgodne z umową, może obniżyć cenę. Obniżenie to jest proporcjonalne do zmniejszenia wartości świadczenia w momencie jego spełnienia, w porównaniu do wartości, jaką miałyby w tym czasie świadczenie zgodne z umową.

Środa, 26 lutego 2014 r.

2. Kupujący uprawniony do obniżenia ceny na podstawie ust. 1, który zapłacił już cenę wyższą od ceny obniżonej, może żądać od sprzedawcy zwrotu różnicy.
3. Kupujący, który obniża cenę, nie może również domagać się odszkodowania **na mocy rozdziału 16** za szkodę, która została w ten sposób naprawiona, może jednak żądać pokrycia wszelkich innych szkód, które poniósł. [Popr. 202]

Oddział 7

Wymogi zbadania i zawiadomienia w umowie między przedsiębiorcami

Artykuł 121

Zbadanie towarów w umowach między przedsiębiorcami

1. W umowie między przedsiębiorcami od kupującego oczekuje się zbadania towarów lub **treści cyfrowych lub** zlecenia ich zbadania w rozsądnym, jak najkrótszym w danych okolicznościach terminie, nie dłuższym niż czternaście dni od daty wydania towarów, dostarczenia treści cyfrowych lub wykonania usług powiązanych. [Popr. 203]
2. Jeżeli umowa obejmuje przewóz towarów, ich zbadanie może zostać odłożone do momentu dotarcia towarów do miejsca przeznaczenia.
3. Jeśli towary są przekierowane w tranzycie albo rozsyłane dalej przez kupującego, który nie ma rozsądnej możliwości ich zbadania, a w momencie zawarcia umowy sprzedawca wiedział lub powinien był wiedzieć o tego rodzaju przekierowaniu czy rozsyłaniu, zbadanie może być odłożone do momentu dotarcia towarów do nowego miejsca przeznaczenia.

Artykuł 122

Wymóg zawiadomienia o braku zgodności w umowach sprzedaży między przedsiębiorcami

1. W przypadku umowy między przedsiębiorcami kupujący nie może powoływać się na brak zgodności, jeżeli w rozsądnym terminie nie zawiadomi sprzedawcy o braku zgodności, określając jej charakter **Kupujący może jednak w dalszym ciągu obniżyć cenę lub żądać odszkodowania, z wyjątkiem utraty zysku, jeśli ma rozsądne usprawiedliwienie niedostarczenia wymaganego zawiadomienia.** [Popr. 204]

Termin zaczyna biec od momentu dostarczenia towarów lub od momentu, w którym kupujący wykryje lub powinien wykryć brak zgodności, w zależności od tego, co nastąpi później.

2. Kupujący traci prawo do powoływania się na brak zgodności, jeżeli nie zawiadomi sprzedawcy o braku zgodności w ciągu dwóch lat od momentu faktycznego przekazania towarów kupującemu zgodnie z umową.
3. Jeśli strony uzgodniły, że towary muszą pozostać zdatne do określonego celu czy zwykłego użytku przez określony okres, termin przewidziany na zawiadomienie sprzedawcy zgodnie z ust. 2 nie może upłynąć przed końcem uzgodnionego terminu.
4. Ustęp 2 nie ma zastosowania do roszczeń czy praw osób trzecich, o których mowa w art. 102.
5. Kupujący nie musi zawiadamiać sprzedawcy o tym, że nie wszystkie towary zostały wydane, jeżeli kupujący ma podstawy, by sądzić, że pozostałe towary zostaną wydane.
6. Sprzedawca nie może powoływać się na niniejszy artykuł, jeżeli brak zgodności odnosi się do faktów, o których sprzedawca wiedział lub powinien był wiedzieć, a których nie ujawnił kupującemu.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Rozdział 12
Zobowiązania kupującego

Oddział 1
Przepisy ogólne

Artykuł 123
Główne zobowiązania sprzedawcy

1. Kupujący musi:
  - a) zapłacić cenę;
  - b) odebrać towary lub treści cyfrowe; oraz
  - c) przyjąć dokumenty reprezentujące towary lub związane z towarami, bądź też dokumenty związane z treściami cyfrowymi, zgodnie z umową.
2. **W przypadku umów o dostarczenie treści cyfrowych:**
  - a) ustęp 1 lit. a) nie ma zastosowania ~~do umowy o dostarczenie treści cyfrowych, na mocy której w przypadku gdy~~ dostarczenie treści cyfrowych nie następuje w zamian za zapłatę ceny;
  - b) **ustęp 1 lit. b) nie ma zastosowania w przypadkach gdy treści cyfrowe nie są dostarczane na materialnym nośniku.**
[Popr. 205]

Oddział 2
Zapłata ceny

Artykuł 124
Sposób zapłaty

1. Zapłaty dokonuje się w sposób określony postanowieniami umowy lub, w przypadku braku takiego wskazania, w sposób zwyczajowo przyjęty w stosunkach handlowych w miejscu dokonania zapłaty, z uwzględnieniem charakteru transakcji.
2. Domniemywa się, że sprzedawca, który przyjmuje czek bądź inne polecenie lub przyrzeczenie zapłaty, czyni tak jedynie pod warunkiem, że będą one honorowane. Sprzedawca może egzekwować pierwotne zobowiązanie do zapłaty, jeżeli polecenie lub przyrzeczenie zapłaty nie są honorowane.
3. Pierwotne zobowiązanie kupującego wygasa, jeśli sprzedawca przyjmie przyrzeczenie zapłaty od osoby trzeciej, z którą sprzedawca wcześniej ustalił, że przyjmie przyrzeczenie zapłaty osoby trzeciej jako sposób zapłaty.
4. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem konsument nie ponosi odpowiedzialności, w związku ze skorzystaniem z danego sposobu zapłaty, za opłaty, których wysokość przekracza koszty poniesione przez przedsiębiorcę na skorzystanie z tego sposobu zapłaty.

Artykuł 125
Miejsce zapłaty

1. Jeżeli miejsca zapłaty nie można ustalić inaczej, jest nim miejsce prowadzenia działalności przez sprzedawcę w momencie zawarcia umowy.
2. Jeśli sprzedawca ma więcej niż jedno miejsce prowadzenia działalności, za miejsce zapłaty uważa się to miejsce prowadzenia działalności sprzedawcy, z którym zobowiązanie do zapłaty jest najsilniej związane.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 126

Termin płatności

1. Zapłata ceny staje się wymagalna w momencie wydania towarów.
2. Sprzedawca może odrzucić ofertę zapłaty przed terminem wymagalności, jeżeli ma w tym uzasadniony interes.

Artykuł 127

Zapłata przez osobę trzecią

1. Kupujący może powierzyć zapłatę innej osobie. Kupujący, który powierzy zapłatę innej osobie, w dalszym ciągu odpowiada za zapłatę.
2. Sprzedawca nie może odmówić przyjęcia zapłaty od osoby trzeciej, jeżeli:
  - a) osoba trzecia działa za zgodą kupującego; lub
  - b) osoba trzecia ma uzasadniony interes w dokonaniu zapłaty, a kupujący nie dokonał zapłaty lub jest jasne, że kupujący nie dokona zapłaty w terminie jej wymagalności.
3. Zapłaty przez osobę trzecią zgodnie z ust. 1 lub 2 zwalnia kupującego z odpowiedzialności wobec sprzedawcy.
4. Jeśli sprzedawca przyjmie zapłatę od osoby trzeciej w innych okolicznościach niż określone w ust. 1 lub 2, kupujący jest zwolniony z odpowiedzialności wobec sprzedawcy, lecz sprzedawca **na mocy rozdziału 16** odpowiada wobec kupującego za jakąkolwiek szkodę spowodowaną takim przyjęciem. [**Popr. 206**]

Artykuł 128

Zaliczenie płatności

1. Jeśli kupujący musi dokonać szeregu płatności na rzecz sprzedawcy, a dokona płatności, która nie wystarczy na pokrycie wszystkich płatności, kupujący może w momencie zapłaty zawiadomić sprzedawcę, na poczet którego zobowiązania zalicza się płatność.
2. Jeśli kupujący nie dokona zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, sprzedawca może w rozsądnym terminie zawiadomić kupującego, że zalicza świadczenie na poczet jednego ze zobowiązań.
3. Zaliczenie na podstawie ust. 2 nie jest skuteczne, jeżeli dotyczy zobowiązania, które nie jest jeszcze wymagalne albo które jest sporne.
4. W braku skutecznego zaliczenia przez jedną ze stron, płatność zostaje zaliczona na poczet tego zobowiązania, które spełnia jedno z poniższych kryteriów we wskazanej kolejności:
  - a) zobowiązanie, które jest wymagalne lub stanie się wymagalne jako pierwsze;
  - b) zobowiązanie, na które sprzedawca ma najmniejsze zabezpieczenie lub nie ma żadnego zabezpieczenia;
  - c) zobowiązanie, które jest najbardziej uciążliwe dla kupującego;
  - d) zobowiązanie, które powstało jako pierwsze.

Jeśli żadne z powyższych kryteriów nie ma zastosowania, płatność zostaje zaliczona proporcjonalnie na poczet wszystkich zobowiązań.

5. Płatność może być zaliczona na mocy ust. 2, 3 lub 4 na poczet zobowiązania, którego nie można dochodzić w wyniku przedawnienia jedynie wtedy, gdy nie istnieje inne zobowiązanie, na poczet którego można zaliczyć płatność zgodnie z tymi ustępami.
6. W odniesieniu do każdego zobowiązania płatność przez kupującego ma zostać zaliczona w pierwszej kolejności na poczet kosztów, w drugiej kolejności na poczet odsetek, a w trzeciej na poczet sumy głównej, chyba że sprzedawca dokona innego zaliczenia.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Oddział 3

Odbiór wydanych towarów

Artykuł 129

Odbiór wydanych towarów

Kupujący wypełnia zobowiązanie do odbioru wydanych towarów przez:

- a) dokonanie wszelkich czynności, których można oczekiwać, by umożliwić sprzedawcy wywiązanie się z obowiązku wydania towarów; oraz
- b) odebranie towarów lub dokumentów reprezentujących towary, bądź też treści cyfrowe, zgodnie z umową.

Artykuł 130

Wcześniejsze wydanie i wydanie towarów w niewłaściwej ilości

1. W przypadku gdy sprzedawca wydaje towary lub dostarcza treści cyfrowe przed umówionym terminem, kupujący musi je odebrać, chyba że kupujący ma uzasadniony interes w odmowie ich odbioru.
2. W przypadku gdy sprzedawca wydaje mniejszą ilość towarów lub treści cyfrowych niż przewidziano w umowie, kupujący musi je odebrać, chyba że kupujący ma uzasadniony interes w odmowie ich odbioru.
3. W przypadku gdy sprzedawca wydaje większą ilość towarów lub treści cyfrowych niż przewidziano w umowie, kupujący może zatrzymać nadwyżkę lub odmówić jej odbioru.
4. Jeśli kupujący decyduje się zatrzymać nadwyżkę, traktuje się ją jak dostarczoną zgodnie z umową, zaś kupujący musi za nią uiścić cenę odpowiadającą umówionej stawce.
5. Ustępu 4 nie stosuje się do umowy sprzedaży konsumenckiej, jeżeli kupujący zasadnie przyjmuje, że sprzedawca wydał nadmierną ilość towarów celowo, nie działając pod wpływem błędu, w świadomości, że nadwyżka nie była zamówiona.
6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do umowy o dostarczenie treści cyfrowych, na mocy której dostarczenie treści cyfrowych nie następuje w zamian za zapłatę ceny.

Rozdział 13

Środki ochrony prawnej przysługujące sprzedawcy

Oddział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 131

Przegląd środków ochrony prawnej przysługujących sprzedawcy

1. Jeżeli kupujący nie wykonuje zobowiązania, sprzedawca, **jeśli spełnione są szczególne kryteria dotyczące odnośnych środków ochrony prawnej**, może: [Popr. 207]
  - a) domagać się spełnienia świadczenia zgodnie z oddziałem 2 niniejszego rozdziału;
  - b) powstrzymać się ze spełnieniem swojego świadczenia zgodnie z oddziałem 3 niniejszego rozdziału;
  - c) rozwiązać umowę zgodnie z oddziałem 4 niniejszego rozdziału; oraz

Środa, 26 lutego 2014 r.

d) żądać odsetek od ceny lub odszkodowania zgodnie z rozdziałem 16.

2. Jeżeli niewykonanie zobowiązania przez kupującego jest usprawiedliwione, sprzedawca może skorzystać z każdego ze środków ochrony prawnej wymienionych w ust. 1, z wyjątkiem ~~żądania spełnienia świadczenia~~ i odszkodowania. **[Popr. 208]**

3. Sprzedawcy nie przysługują środki ochrony prawnej, o których mowa w ust. 1 w zakresie, w jakim niewykonanie przez kupującego spowodowane przez sprzedawcę.

4. Dopuszczalne jest łączenie środków ochrony prawnej, które wzajemnie się nie wykluczają.

Oddział 2

Żądanie spełnienia świadczenia

Artykuł 132

Żądanie spełnienia świadczeń kupującego

1. Sprzedawca ma prawo domagać się zapłaty ceny, jeżeli jest ona wymagalna oraz żądać wykonania każdego zobowiązania zaciągniętego przez kupującego.

2. Jeżeli kupujący nie odebrał jeszcze towarów lub treści cyfrowych i jest jasne, że kupujący nie zechce ich przyjąć, sprzedawca może mimo to żądać od kupującego odbioru towarów i zapłaty ceny, chyba że mógł dokonać, bez znaczących wysiłków bądź nakładów, rozsądnej transakcji zastępczej.

Oddział 3

Powstrzymanie się przez sprzedawcę ze spełnieniem świadczenia

Artykuł 133

Prawo do powstrzymania się ze spełnieniem świadczenia

1. Sprzedawca, który ma spełnić świadczenie jednocześnie ze świadczeniem kupującego albo po tym świadczeniu, może powstrzymać się z jego spełnieniem, dopóki kupujący nie zaoferuje swego świadczenia albo go nie spełni.

2. Sprzedawca, który ma spełnić świadczenie przed świadczeniem kupującego i który ma rozsądne obawy, że kupujący nie spełni swego świadczenia w momencie, gdy stanie się ono wymagalne, może powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia tak długo, jak długo będzie mieć takie rozsądne obawy. Jednak prawo do powstrzymania się ze spełnieniem świadczenia wygasa, jeżeli kupujący zaoferuje odpowiednią gwarancję należytego spełnienia świadczenia lub da odpowiednie zabezpieczenie.

3. Na podstawie niniejszego artykułu sprzedawca może powstrzymać się ze spełnieniem całego świadczenia lub tylko jego części, w zakresie usprawiedliwionym niewykonaniem zobowiązania przez kupującego. Jeżeli zobowiązania kupującego mają być wykonane w oddzielnych częściach lub są podzielne w inny sposób, sprzedawca może powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia jedynie w stosunku do tej części, której dotyczy niewykonanie, chyba że niewykonanie przez kupującego uzasadnia powstrzymanie się przez sprzedawcę ze spełnieniem całego świadczenia.

Oddział 4

Rozwiązanie

Artykuł 134

Rozwiązanie w przypadku istotnego niewykonania

Sprzedawca może rozwiązać umowę w rozumieniu art. 8, jeśli jej niewykonanie przez kupującego jest istotne w rozumieniu art. 87 ust. 2.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 135

Rozwiązanie w przypadku opóźnienia po zawiadomieniu o wyznaczeniu dodatkowego terminu na wykonanie

1. Sprzedawca może rozwiązać umowę w przypadku opóźnienia, które samo w sobie nie stanowi istotnego niewykonania, jeżeli wyznaczy kupującemu rozsądnie termin dodatkowy, a kupujący nie wykona umowy w tym terminie.
2. Termin uważa się za rozsądnie długi, jeżeli kupujący nie sprzeciwi mu się bez nieuzasadnionej zwłoki. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem termin dodatkowy na wykonanie nie może być krótszy niż termin trzydziestodniowy, o którym mowa w art. 167 ust. 2.
3. Jeżeli w zawiadomieniu zastrzeżono, że umowa ulega rozwiązaniu automatycznie w razie niewykonania przez kupującego zobowiązania przed upływem terminu wyznaczonego w zawiadomieniu, ulega ona rozwiązaniu z upływem tego terminu, bez konieczności dodatkowego zawiadomienia.
4. W umowie sprzedaży konsumenckiej strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Artykuł 136

Rozwiązanie w przypadku przewidywanego niewykonania

Sprzedawca może rozwiązać umowę przed terminem wykonania, jeżeli kupujący oświadczył lub z innych przyczyn stało się oczywiste, że dopuści się istotnego niewykonania, a niewykonanie to będzie istotne.

Artykuł 137

Zakres prawa do rozwiązania

1. Jeżeli zobowiązania umowne kupującego mają być wykonane w oddzielnych częściach lub są podzielne w inny sposób, a na podstawie niniejszego oddziału istnieje podstawa do rozwiązania w części, której odpowiada podzielna część zobowiązań sprzedawcy, sprzedawca może rozwiązać umowę jedynie w stosunku do tej części.
2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeśli niewykonanie stanowi istotne naruszenie całej umowy.
3. Jeżeli zobowiązania umowne kupującego nie mają być wykonane w oddzielnych częściach, sprzedawca może rozwiązać umowę tylko wtedy, gdy niewykonanie stanowi istotne naruszenie całej umowy.

Artykuł 138

Zawiadomienie o rozwiązaniu

Sprzedawca wykonuje swoje uprawnienie do rozwiązania umowy przysługujące na mocy niniejszego oddziału poprzez zawiadomienie kupującego.

Artykuł 139

Utrata prawa do rozwiązania

1. Jeżeli spełnienie świadczenia zostało zaoferowane z opóźnieniem lub zaoferowane spełnienie świadczenia w inny sposób nie jest zgodne z umową, sprzedawca traci prawo do rozwiązania przysługujące na mocy niniejszego oddziału, chyba że zawiadomienie o rozwiązaniu zostało dokonane w rozsądnym terminie, który zaczyna biec od momentu, w którym sprzedawca dowiedział się lub powinien był dowiedzieć się o zaoferowaniu świadczenia lub braku zgodności.
2. Sprzedawca traci prawo do rozwiązania przez dokonanie zawiadomienia na podstawie art. 136, chyba że zawiadomi o rozwiązaniu w rozsądnym terminie po powstaniu tego prawa.
3. Jeżeli kupujący nie zapłacił ceny lub nie spełnił świadczenia w inny, istotny sposób, sprzedawca zachowuje prawo do rozwiązania.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Rozdział 14
Przejście ryzyka

Oddział 1
Przepisy ogólne

Artykuł 140
Skutek przejścia ryzyka

Utrata czy uszkodzenie towarów lub treści cyfrowych wynikłe po przejściu ryzyka na kupującego nie zwalnia kupującego z obowiązku zapłaty ceny, chyba że utrata czy uszkodzenie stanowią skutek działania bądź zaniechania sprzedawcy.

Artykuł 141
Identyfikacja towarów lub treści cyfrowych stanowiących przedmiot umowy

Ryzyko nie przechodzi na kupującego, dopóki towary lub treści cyfrowe nie zostaną wyraźnie zidentyfikowane jako towary lub treści cyfrowe, które mają być dostarczone na mocy umowy, niezależnie od tego, czy w porozumieniu wstępnym, zawiadomieniu przesłanym kupującemu lub w inny sposób.

Oddział 2
Przejście ryzyka w umowach sprzedaży konsumenckiej

Artykuł 142
Przejście ryzyka w umowie sprzedaży konsumenckiej

1. W umowie sprzedaży konsumenckiej przejście ryzyka następuje wtedy, gdy konsument lub osoba trzecia wyznaczona przez konsumenta, niebędąca przewoźnikiem, wejdą w fizyczne posiadanie towarów lub nośnika materialnego, na którym zostały dostarczone treści cyfrowe.

2. W umowie o dostarczenie treści cyfrowych, które nie zostały dostarczone na nośniku materialnym, przejście ryzyka następuje wtedy, gdy konsument lub osoba trzecia wyznaczona przez konsumenta do tego celu przejmą kontrolę nad treściami cyfrowymi.

~~3. Z wyłączeniem umowy zawieranej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli konsument nie wywiązał się z obowiązku odbioru towarów lub treści cyfrowych, a niewykonanie zobowiązania nie jest usprawiedliwione zgodnie z art. 88. W takim przypadku przejście ryzyka następuje w momencie, w którym konsument lub osoba trzecia wyznaczona przez konsumenta weszliby w fizyczne posiadanie towarów lub przejęliby kontrolę nad treściami cyfrowymi, gdyby wywiązali się z obowiązku ich odbioru. [Popr. 209]~~

4. Jeśli konsument organizuje przewóz towarów lub treści cyfrowych dostarczonych na nośniku materialnym, a przedsiębiorca nie zaproponował mu takiej możliwości, przejście ryzyka następuje w momencie przekazania przewoźnikowi towarów lub treści cyfrowych dostarczonych na nośniku materialnym, bez uszczerbku dla praw przysługujących konsumentowi wobec przewoźnika.

5. Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Oddział 3

Przejście ryzyka w umowach między przedsiębiorcami

Artykuł 143

~~Moment przejścia~~ **Przejście ryzyka w umowach między przedsiębiorcami [Popr. 210]**

1. W umowie między przedsiębiorcami ryzyko przechodzi na kupującego, gdy ten odbiera towary lub treści cyfrowe bądź dokumenty reprezentujące towary.
2. ~~Ustęp 1 stosuje się z zastrzeżeniem art. 144, 145 i 146. Jeżeli towary lub treści cyfrowe zostały oddane do dyspozycji kupującego, a kupujący jest tego świadomy, ryzyko przechodzi na niego w momencie, w którym towary lub treści cyfrowe powinny zostać odebrane, chyba że kupujący miał prawo powstrzymać się od odbioru na mocy art. 113.~~

~~Jeżeli towary lub treści cyfrowe oddano do dyspozycji kupującego poza miejscem prowadzenia działalności sprzedawcy, ryzyko przechodzi, gdy nadejdzie termin wydania towarów, a kupujący świadomy jest faktu, że towary lub treści cyfrowe zostały oddane do jego dyspozycji właśnie w tym miejscu. [Popr. 211]~~

~~2a. W umowie sprzedaży, która przewiduje przewóz towarów, bez względu na to, czy sprzedawca jest upoważniony do zachowania dokumentów pozwalających na rozporządzanie towarami:~~

- a) ~~jeśli sprzedawca nie ma obowiązku przekazania towarów w konkretnym miejscu, ryzyko przechodzi na kupującego, gdy towary zostają przekazane pierwszemu z przewoźników w celu dostarczenia towarów kupującemu zgodnie z umową;~~
- b) ~~jeśli sprzedawca ma obowiązek przekazania towarów przewoźnikowi w określonym miejscu, ryzyko nie przechodzi na kupującego, dopóki towary nie zostaną przekazane przewoźnikowi w umówionym miejscu. [Popr. 212]~~

~~2b. W przypadku gdy towary sprzedawane są w transzycie ryzyko przechodzi na kupującego, gdy towary zostaną przekazane pierwszemu z przewoźników lub w momencie zawarcia umowy, w zależności od okoliczności. Ryzyko nie przechodzi na kupującego, jeżeli w momencie zawarcia umowy sprzedawca wiedział lub powinien był wiedzieć, że towary zostały utracone bądź uszkodzone, a nie poinformował o tym kupującego. [Popr. 213]~~

Artykuł 144

Towary oddane do dyspozycji kupującego

- ~~1. Jeżeli towary lub treści cyfrowe zostały oddane do dyspozycji kupującego, a kupujący jest tego świadomy, ryzyko przechodzi na niego w momencie, w którym towary lub treści cyfrowe powinny zostać odebrane, chyba że kupujący miał prawo powstrzymać się od odbioru na mocy art. 113.~~
- ~~2. Jeżeli towary lub treści cyfrowe oddano do dyspozycji kupującego poza miejscem prowadzenia działalności sprzedawcy, ryzyko przechodzi, gdy nadejdzie termin wydania towarów, a kupujący świadomy jest faktu, że towary lub treści cyfrowe zostały oddane do jego dyspozycji właśnie w tym miejscu. [Popr. 214]~~

Artykuł 145

Przewóz towarów

- ~~1. Niniejszy artykuł stosuje się do wszelkich umów sprzedaży, które obejmują przewóz sprzedanych towarów.~~
- ~~2. Jeśli sprzedawca nie ma obowiązku przekazania towarów w konkretnym miejscu, ryzyko przechodzi na kupującego, gdy towary zostają przekazane pierwszemu z przewoźników w celu dostarczenia towarów kupującemu zgodnie z umową.~~

Środa, 26 lutego 2014 r.

3. ~~Jeśli sprzedawca ma obowiązek przekazania towarów przewoźnikowi w określonym miejscu, ryzyko nie przechodzi na kupującego, dopóki towary nie zostaną przekazane przewoźnikowi w umówionym miejscu.~~
4. ~~Okoliczność, że sprzedawca jest upoważniony do zachowania dokumentów pozwalających na rozporządzenie towarami, nie wpływa na przejście ryzyka. [Popr. 215]~~

~~Artykuł 146~~

~~Towary sprzedane w tranzycie~~

1. ~~Niniejszy artykuł stosuje się do wszelkich umów sprzedaży, których przedmiotem są towary sprzedawane w tranzycie.~~
2. ~~Ryzyko przechodzi na kupującego w momencie przekazania towarów pierwszemu przewoźnikowi. Jednakże, jeżeli wynika to z okoliczności, ryzyko przechodzi na kupującego już w momencie zawarcia umowy.~~
3. ~~Jeżeli w momencie zawarcia umowy sprzedawca wiedział lub powinien był wiedzieć, że towary zostały utracone bądź uszkodzone, a nie poinformował o tym kupującego, ryzyko utraty lub uszkodzenia ponosi sprzedawca. [Popr. 216]~~

~~Część V~~

~~Zobowiązania i środki ochrony prawnej stron umowy o świadczenie usług powiązanych~~

~~Rozdział 15~~

~~Zobowiązania i środki ochrony prawnej stron~~

~~Oddział 1~~

~~Zastosowanie niektórych ogólnych norm dotyczących umów sprzedaży~~

~~Artykuł 147~~

~~Zastosowanie niektórych ogólnych norm dotyczących umów sprzedaży~~

1. ~~Przepisy zawarte w rozdziale 9 stosuje się do celów niniejszej części.~~
2. ~~Rozwiązanie umowy sprzedaży lub umowy o dostarczenie treści cyfrowych powoduje również rozwiązanie wszelkich umów o świadczenie usług powiązanych.~~

~~Oddział 2~~

~~Zobowiązania usługodawcy~~

~~Artykuł 148~~

~~Obowiązek uzyskania rezultatów i starannego działania~~

1. ~~Usługodawca musi osiągnąć wszelkie konkretne rezultaty wymagane w umowie.~~
2. ~~W przypadku braku wyraźnego lub dorozumianego zobowiązania umownego do osiągnięcia konkretnego rezultatu, usługodawca musi świadczyć usługę powiązaną z zachowaniem należytej staranności, którą dochowałby rozsądny usługodawca, zgodnie z wszelkimi przepisami ustawowymi i innymi wiążącymi normami mającymi zastosowanie do usługi powiązanej.~~
3. ~~Przy ustalaniu należytej staranności wymaganej od usługodawcy uwzględnia się między innymi następujące czynniki:~~
  - a) ~~charakter, skalę, częstotliwość i przewidywalność rodzajów ryzyka związanych z wykonaniem usługi powiązanej na rzecz klienta;~~
  - b) ~~w przypadku wystąpienia szkody, koszty wszelkich środków ostrożności, które zapobiegłyby wystąpieniu tej lub podobnej szkody; oraz~~

Środa, 26 lutego 2014 r.

c) czas dostępny na wykonanie danej usługi powiązanej.

4. Jeżeli w umowie zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem usługi powiązane obejmują instalację towarów, musi ona zostać wykonana w taki sposób, by zainstalowane towary były zgodne z umową, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 101.

5. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania ust. 2 ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Artykuł 149

Zobowiązanie do zapobieżenia szkodzie

Usługodawca musi podjąć rozsądne środki ostrożności, by zapobiec jakimkolwiek uszkodzeniu towarów lub treści cyfrowych lub fizycznym urazom albo innym szkodom w trakcie wykonywania usługi powiązanej lub wskutek jej wykonania.

Artykuł 150

Wykonanie przez osobę trzecią

1. Usługodawca może powierzyć wykonanie usługi innej osobie, chyba że wymagane jest osobiste świadczenie przez usługodawcę.

2. Usługodawca powierzający wykonanie innej osobie pozostaje odpowiedzialny za wykonanie.

3. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na szkodę konsumenta, wyłączyć stosowania ust. 2 ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Artykuł 151

Zobowiązanie do wydania faktury

Jeżeli za usługę powiązaną płatna jest osobna cena i nie jest to cena ryczałtowa uzgodniona w momencie zawierania umowy, usługodawca musi wydać klientowi fakturę wyjaśniającą, jasno i czytelnie, sposób obliczenia ceny.

Artykuł 152

Zobowiązanie do ostrzeżenia o nieoczekiwanych lub nieuzasadnionych ekonomicznie kosztach

1. Usługodawca musi ostrzec klienta i uzyskać jego zgodę na świadczenie usługi, jeżeli:

a) koszty usługi powiązanej znacznie przekroczyłyby te wcześniej podane klientowi przez usługodawcę; lub

b) wedle wiedzy usługodawcy usługa powiązana kosztowałaby więcej niż wyniosłaby wartość towarów lub treści cyfrowych po wykonaniu usługi powiązanej.

2. Usługodawca, który nie uzyska zgody klienta zgodnie z ust. 1, nie może żądać ceny wyższej od kosztów podanych poprzednio lub, w zależności od przypadku, od wartości towarów lub treści cyfrowych po wykonaniu usługi powiązanej.

Oddział 3

Zobowiązania klienta

Artykuł 153

Zapłata ceny

1. Klient musi zapłacić cenę za usługę powiązaną wynikającą z umowy.

2. Cena jest płatna po wykonaniu usługi powiązanej oraz udostępnieniu klientowi przedmiotu usługi powiązanej.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 154
Zapewnienie dostępu

Jeżeli usługodawca musi uzyskać dostęp do pomieszczeń klienta w celu wykonania usługi powiązanej, klient musi zapewnić taki dostęp w rozsądnych godzinach.

Oddział 4
Środki ochrony prawnej

Artykuł 155
Środki ochrony prawnej przysługujące klientowi

1. W przypadku niewykonania zobowiązania przez usługodawcę, klientowi przysługują, uwzględniając zmiany określone w niniejszym artykule, te same środki ochrony prawnej, które przewidziano w rozdziale 11 dla kupującego, a mianowicie:

- a) żądanie spełnienia określonego świadczenia;
- b) powstrzymanie się ze spełnieniem swojego świadczenia;
- c) rozwiązanie umowy;
- d) obniżenie ceny; oraz
- e) żądanie odszkodowania **na mocy rozdziału 16. [Popr. 218]**

2. Bez uszczerbku dla ust. 3, klient może korzystać z przysługujących mu środków prawnych z zastrzeżeniem prawa usługodawcy do sanacji świadczenia ~~niezależnie od tego, czy klient jest konsumentem.~~ **[Popr. 219]**

3. W przypadku nieprawidłowej instalacji na podstawie umowy o sprzedaży konsumenckiej, o której mowa w art. 101, konsumentowi przysługują środki ochrony prawnej bez zastrzeżenia prawa usługodawcy do sanacji świadczenia.

4. Klient, jeżeli jest konsumentem, ma prawo rozwiązać umowę ze względu na brak zgodności w wykonaniu usługi powiązanej, chyba że brak zgodności jest nieznaczny.

5. Przepisy rozdziału 11 stosuje się z niezbędnymi zmianami, w szczególności:

- a) ~~w stosunku do prawa usługodawcy do sanacji świadczenia, w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem, rozsądny termin, wynikający z art. 109 ust. 5, nie może przekraczać trzydziestu dni;~~ **[Popr. 220]**
- b) ~~w odniesieniu do środków ochrony prawnej przysługujących z tytułu braku zgodności świadczenia z umową nie stosuje się art. 111 i 112;~~ oraz **[Popr. 221]**
- c) zamiast art. 122 stosuje się art. 156.

Artykuł 156

Wymóg zawiadomienia o niezgodności świadczenia w umowach o świadczenie usług powiązanych między przedsiębiorcami

1. W umowach o świadczenie usług powiązanych między przedsiębiorcami klient może powołać się na brak zgodności świadczenia wyłącznie wtedy, gdy zawiadomi o nim usługodawcę w rozsądnym terminie, określając szczegółowo charakter braku zgodności.

Bieg tego terminu rozpoczyna się w momencie zakończenia wykonania usługi powiązanej lub w momencie, w którym klient stwierdził brak zgodności lub powinien był ją stwierdzić, zależnie od tego, co nastąpi później.

2. Usługodawca nie może powoływać się na niniejszy artykuł, jeżeli brak zgodności dotyczy faktów, o których usługodawca wiedział lub powinien był wiedzieć, i których nie ujawnił klientowi.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 157

Środki ochrony prawnej przysługujące usługodawcy

1. W przypadku niewykonania zobowiązania przez klienta, usługodawcy przysługują, uwzględniając zmiany określone w ust. 2, te same środki ochrony prawnej, które przewidziano w rozdziale 13 dla sprzedawcy, mianowicie może:

- a) żądanie wykonania zobowiązania;
- b) powstrzymanie się ze spełnieniem swojego świadczenia;
- c) rozwiązanie umowy; oraz
- d) żądanie odsetek od ceny lub odszkodowania **na mocy rozdziału 16. [Popr. 222]**

2. Przepisy rozdziału 13 stosuje się z niezbędnymi zmianami. W szczególności zamiast art. 132 ust. 2 stosuje się art. 158.

Artykuł 158

Prawo klienta do odmowy przyjęcia świadczenia

1. Klient może w każdym czasie zawiadomić usługodawcę, że wykonanie usługi powiązanej lub dalsze jej wykonywanie nie jest już potrzebne.

2. Jeżeli dokonano zawiadomienia zgodnie z ust. 1:

- a) usługodawca nie ma już prawa ani obowiązku wykonywania usługi powiązanej; oraz
- b) klient, jeżeli nie ma podstaw do rozwiązania umowy zgodnie z innymi przepisami, pozostaje zobowiązany do zapłaty ceny, pomniejszonej o wydatki, które usługodawca zaoszczędził lub powinien był zaoszczędzić dzięki niepełnemu świadczeniu.

3. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Część VI

Odszkodowanie i odsetki

Rozdział 16

Odszkodowanie i odsetki

Oddział 1

Odszkodowanie

Artykuł 159

Prawo do odszkodowania

1. Wierzyciel jest uprawniony do odszkodowania za szkodę spowodowaną niewykonaniem zobowiązania przez dłużnika, chyba że niewykonanie jest usprawiedliwione.

2. Szkody, za które przysługuje odszkodowanie, obejmują przyszłe szkody, których wystąpienia dłużnik może się spodziewać.

Artykuł 160

Ogólny wymiar odszkodowania

Ogólny wymiar odszkodowania za szkody spowodowane niewykonaniem zobowiązania odpowiada kwocie, która pozwoli wierzycielowi znaleźć się w sytuacji, w której byłby, gdyby świadczenie zostało należycie spełnione lub, jeżeli nie jest to możliwe, w jak najbardziej zbliżonej sytuacji. Odszkodowanie to obejmuje szkody poniesione przez wierzyciela, jak również utracone korzyści.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 161

Przewidywalność szkód

Dłużnik odpowiada wyłącznie za szkody, które przewidział lub które powinien był przewidzieć w czasie, gdy umowa była zawierana, będące skutkiem niewykonania zobowiązania.

Artykuł 162

Szkoda, którą można przypisać wierzycielowi

Dłużnik nie odpowiada za szkody poniesione przez wierzyciela, w zakresie, w jakim wierzyciel przyczynił się do niewykonania zobowiązania lub skutków takiego niewykonania.

Artykuł 163

Ograniczenie szkody

1. Dłużnik nie odpowiada za szkody poniesione przez wierzyciela, w zakresie, w jakim wierzyciel mógł ograniczyć szkodę, podejmując rozsądne kroki.
2. Wierzyciel jest uprawniony do odzyskania wszelkich wydatków rozsądnie poniesionych przy próbie ograniczenia szkody.

Artykuł 164

Transakcja zastępcza

Wierzyciel, który rozwiązał umowę w całości lub części oraz w rozsądnym terminie zawarł rozsądną transakcję zastępczą, może, w zakresie, w jakim jest uprawniony do odszkodowania, odzyskać różnicę między wartością tego, co byłoby płatne na podstawie umowy, którą rozwiązał, a wartością tego, co jest płatne w ramach transakcji zastępczej, jak również uzyskać odszkodowanie za wszelkie dalsze szkody.

Artykuł 165

Aktualna cena

Jeżeli wierzyciel rozwiązał umowę, nie zawierając transakcji zastępczej, ale istnieje aktualna cena za spełnienie świadczenia, wierzyciel może, w zakresie, w jakim jest uprawniony do odszkodowania, odzyskać różnicę między ceną umowną i ceną aktualną w momencie rozwiązania, jak również uzyskać odszkodowanie za wszelkie dalsze szkody.

Oddział 2

Odsetki od opóźnionych płatności przepisy ogólne

Artykuł 166

Odsetki od opóźnionych płatności

1. Jeżeli dłużnik spóźnia się z zapłatą sumy pieniężnej, wierzyciel jest uprawniony, bez potrzeby dokonywania zawiadomienia, do odsetek od tej sumy za czas opóźnienia według stopy określonej w ust. 2.
2. Stopa odsetek za zwłokę w płatności odpowiada:
  - a) stopie stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego ostatniej podstawowej operacji refinansującej przeprowadzonej przed pierwszym dniem kalendarzowym danego półrocza lub krańcowej stopie procentowej wynikającej z procedur przetargu o zmiennej stopie procentowej dla ostatnich podstawowych operacji refinansujących Europejskiego Banku Centralnego, powiększonej o dwa punkty procentowe – jeżeli miejsce zwykłego pobytu wierzyciela znajduje się w państwie członkowskim, którego walutą jest euro lub w państwie trzecim;

Środa, 26 lutego 2014 r.

- b) równoważnej stopie ustalonej przez krajowy bank centralny tego państwa członkowskiego, powiększonej o dwa punkty procentowe – jeżeli miejsce zwykłego pobytu wierzyciela znajduje się w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro,.
3. Wierzyciel może dochodzić odszkodowania za wszelkie dalsze szkody.

Artykuł 167

Odsetki naliczane wobec dłużnika będącego konsumentem

1. Jeżeli dłużnik jest konsumentem, odsetki za opóźnione płatności naliczane są według stopy przewidzianej w art. 166 wyłącznie w przypadku, gdy niewykonanie zobowiązania jest nieusprawiedliwione.
2. Odsetki zaczynają być naliczane po upływie trzydziestu dni od daty, w której wierzyciel zawiadomił dłużnika o obowiązku zapłaty odsetek i ich stopie. Zawiadomienie to może być dokonane przed datą wymagalności płatności.
3. Postanowienie umowne ustalające odsetki według stopy wyższej niż ta przewidziana w art. 166 lub przewidujące, że odsetki zaczynają być naliczane przed datą określoną w ust. 2 niniejszego artykułu, nie jest wiążące w zakresie, w jakim byłoby to nieuczciwie w rozumieniu art. 83.
4. Odsetki za opóźnione płatności nie mogą być dodawane do kapitału celem naliczania od nich odsetek.
5. Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Oddział 3

Opóźnione płatności przedsiębiorców

Artykuł 168

Stopa odsetek i ich naliczanie

1. Jeżeli przedsiębiorca opóźnia się z zapłatą ceny należnej na mocy umowy o dostarczenie towarów lub treści cyfrowych albo świadczenie usług powiązanych i nie jest to usprawiedliwione na mocy art. 88, odsetki są należne według stopy określonej w ust. 5 niniejszego artykułu.
2. Odsetki według stopy określonej w ust. 5 zaczynają być naliczane od dnia następującego po dacie lub upływie okresu płatności przewidzianych w umowie. Jeżeli nie wyznaczono takiej daty ani okresu, odsetki zaczynają być naliczane:
  - a) trzydzieści dni od daty otrzymania przez dłużnika faktury lub równoważnego wezwania do zapłaty; lub
  - b) trzydzieści dni od daty otrzymania towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych, jeżeli data określona w lit. a) jest wcześniejsza lub niepewna, lub jeżeli nie ma pewności, czy dłużnik otrzymał fakturę lub równoważne wezwanie do zapłaty.
3. Jeżeli zgodność towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych z umową ma być potwierdzona w drodze akceptacji lub weryfikacji, bieg trzydziestodniowego okresu przewidzianego w ust. 2 lit. b) rozpoczyna się w dniu akceptacji lub zakończenia procedury weryfikacji. Maksymalny okres trwania procedury weryfikacji nie może przekroczyć trzydziestu dni kalendarzowych od daty wydania towarów, dostarczenia treści cyfrowych lub wyświadczenia usług, chyba że strony wyraźnie uzgodniły inaczej a porozumienie to nie jest nieuczciwe w rozumieniu art. 170.
4. Okres płatności ustalony na mocy ust. 2 nie może przekroczyć sześćdziesięciu dni, chyba że strony wyraźnie uzgodniły inaczej a uzgodnienie to nie jest nieuczciwe w rozumieniu art. 170.

Środa, 26 lutego 2014 r.

5. Stopa odsetek za zwłokę w płatności odpowiada:
  - a) stopie stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego ostatniej podstawowej operacji refinansującej przeprowadzonej przed pierwszym dniem kalendarzowym danego półrocza lub końcowej stopie procentowej wynikającej z procedur przetargu o zmiennej stopie procentowej dla ostatnich podstawowych operacji refinansujących Europejskiego Banku Centralnego, powiększonej o dwa punkty procentowe – jeżeli miejsce zwykłego pobytu wierzyciela znajduje się w państwie członkowskim, którego walutą jest euro lub w państwie trzecim;
  - b) równoważnej stopie ustalonej przez krajowy bank centralny tego państwa członkowskiego, powiększonej o osiem punktów procentowych – jeżeli miejsce zwykłego pobytu wierzyciela znajduje się w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro.
6. Wierzyciel może dochodzić odszkodowania za wszelkie dalsze szkody.

Artykuł 169

Rekompensata kosztów dochodzenia należności

1. Jeżeli należne są odsetki zgodnie z art. 168, wierzyciel uprawniony jest do uzyskania od dłużnika co najmniej ryczałtowej kwoty 40 EUR lub jej równowartości w walucie uzgodnionej dla ceny umownej jako rekompensaty kosztów dochodzenia należności przez wierzyciela.
2. Wierzyciel uprawniony jest do uzyskania od dłużnika rozsądnej rekompensaty za wszelkie koszty dochodzenia należności przekraczające kwotę ryczałtową, o której mowa w ust. 1, poniesione wskutek opóźnionych płatności dłużnika.

Artykuł 170

Nieuczciwe postanowienia umowne dotyczące odsetek od opóźnionych płatności

1. Postanowienie umowne dotyczące daty lub okresu płatności, stopy odsetek z tytułu opóźnionej płatności lub rekompensaty kosztów dochodzenia należności nie jest wiążące w zakresie, w jakim jest ono nieuczciwe. Postanowienie jest nieuczciwe, jeżeli rażąco odbiega od dobrej praktyki handlowej, w sprzeczności z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, w tym właściwości towarów, treści cyfrowych lub usługi powiązanej.
2. Do celów ust. 1 domniemywa się, że postanowienie umowne przewidujące datę lub okres płatności lub stopę odsetek mniej korzystne dla wierzyciela niż data, okres lub stopa określone w art. 167 lub 168, albo postanowienie przewidujące kwotę rekompensaty kosztów dochodzenia należności niższą niż kwota określona w art. 169 jest nieuczciwe.
3. Do celów ust. 1 postanowienie umowne wykluczające odsetki z tytułu opóźnienia płatności lub rekompensatę kosztów dochodzenia należności jest zawsze nieuczciwe.

Artykuł 171

Normy bezwzględnie wiążące

Strony nie mogą wyłączyć stosowania przepisów niniejszego oddziału ani uchylić lub zmienić ich skutków.

Część VII

Zwrot świadczeń

Rozdział 17

Zwrot

Artykuł 172

Zwrot w przypadku uchylenia się od skutków umowy ~~lub~~, jej rozwiązania **lub nieważności umowy** [Popr. 223]

1. W przypadku uchylenia się od skutków umowy lub jej **części**, rozwiązania **umowy lub jej części** przez stronę **lub nieważności lub braku wiążącego charakteru umowy lub jej części z powodów innych niż uchylenie się od skutków umowy lub jej rozwiązanie**, każda ze stron zobowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co strona ta („odbiorca”) otrzymała od niej na mocy **rzecznej umowy lub jej części**. [Popr. 224]

Środa, 26 lutego 2014 r.

2. Obowiązek zwrotu obejmuje wszelkie pożytki naturalne i prawne z otrzymanych świadczeń.
  - 2a. *Zwrot dokonywany jest bez nieuzasadnionej zwłoki i w każdym przypadku nie później niż 14 dni od otrzymania zawiadomienia o uchyleniu się od skutków umowy lub o rozwiązaniu umowy. W przypadku gdy odbiorca jest konsumentem, termin ten uznaje się za dotrzymany, jeżeli konsument podejmie niezbędne kroki przed upływem tego 14-dniowego okresu.* [Popr. 225]
  - 2b. *Odbiorca ponosi koszty zwrotu otrzymanych towarów lub treści.* [Popr. 226]
  - 2c. *Strona może powstrzymać się od spełnienia obowiązku zwrotu w przypadku gdy ma w tym uzasadniony interes, na przykład gdy jest to niezbędne w celu potwierdzenia braku zgodności.* [Popr. 227]
  - 2d. *W przypadku niespełnienia przez jedną ze stron obowiązku zwrotu lub zapłaty na mocy niniejszego rozdziału, druga strona może zażądać odszkodowania zgodnie z art. 159–163.* [Popr. 228]
3. W przypadku rozwiązania umowy wykonywanej w ratach lub częściach, obowiązek zwrotu nie dotyczy tych rat lub części, w odniesieniu do których zobowiązania stron zostały w pełni wykonane, lub w przypadku których na mocy art. 8 ust. 2 pozostaje do zapłacenia cena za to, co zostało już wyświadczone chyba że ze względu na charakter umowy takie częściowe wykonanie nie ma wartości dla jednej ze stron.

Artykuł 172a

Dokonywanie zwrotu treści cyfrowych i zwrotu usługi wzajemnej w przypadku dostarczania treści cyfrowych.
[Popr. 229]

1. *Treści cyfrowe podlegają zwrotowi jedynie w przypadku gdy:*
  - a) *treści cyfrowe dostarczone zostały na materialnym nośniku, którego opakowanie nie zostało otwarte lub jeżeli sprzedawca nie opakował nośnika przed wydaniem towarów; lub*
  - b) *inne względy wskazują wyraźnie na to, że odbiorca odsyłający materialny nośnik nie mógł zachować nadającej się do użytku kopii treści cyfrowych; lub*
  - c) *sprzedawca, bez znacznych wysiłków lub kosztów, może zapobiec dalszemu używaniu treści cyfrowych przez odbiorcę, na przykład usuwając jego konto użytkownika.* [Popr. 230]
2. *Uznaje się, że odbiorca treści cyfrowych dostarczonych na materialnym nośniku, podlegających zwrotowi zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu, w pełni wywiązał się z obowiązku zwrotu, jeśli odesłał materialny nośnik.* [Popr. 231]
3. *W przypadku gdy treści cyfrowe dostarczane są w zamian za wyświadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny – np. w zamian za udostępnienie danych osobowych – a nie ma możliwości dokonania zwrotu tej usługi wzajemnej, odbiorca usługi wzajemnej powstrzymuje się od dalszego używania tego, co otrzymał, na przykład usuwając otrzymane dane osobowe. Konsumenta informuje się o usunięciu jego danych osobowych.* [Popr. 232]

Artykuł 173

Zapłata wartości pieniężnej

1. W przypadku gdy otrzymane świadczenia, w tym, w odpowiednich przypadkach, pożytki, nie mogą zostać zwrócone, odbiorca musi zapłacić ich wartość pieniężną; ~~dotyczy to również treści cyfrowych, niezależnie od tego, czy zostały dostarczone na materialnym nośniku.~~ Jeżeli zwrot jest możliwy, ale byłby związany z nierozsądnie dużymi trudnościami lub kosztami, odbiorca może zapłacić wartość pieniężną, chyba że naruszyłoby to prawo własności drugiej strony. [Popr. 233]
2. Wartością pieniężną towarów jest wartość, jaką miałyby one w momencie, w którym nastąpić ma zapłata wartości pieniężnej, gdyby odbiorca przechował je w taki sposób, by nie uległy do tego momentu zniszczeniu lub uszkodzeniu.
3. Jeżeli klient uchylił się od skutków umowy o świadczenie usług powiązanych lub rozwiązał ją po częściowym lub całkowitym wykonaniu usługi, wartością pieniężną otrzymanych świadczeń jest kwota, którą klient zaoszczędził dzięki otrzymaniu usługi powiązanej.
4. W przypadku treści cyfrowych wartością pieniężną otrzymanych świadczeń jest kwota zaoszczędzona przez konsumenta dzięki wykorzystaniu treści cyfrowych.

Środa, 26 lutego 2014 r.

5. Jeżeli odbiorca uzyskał zastępcze świadczenie pieniężne lub rzeczowe za towary lub treści cyfrowe, wiedział zaś, lub powinien był wiedzieć o przyczynach uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania, druga strona może żądać tych świadczeń zastępczych lub ich wartości pieniężnej. Odbiorca, który uzyskał zastępcze świadczenie pieniężne lub rzeczowe za towary lub treści cyfrowe, i nie wiedział o przyczynach uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania ani nie można było od niego oczekiwać takiej wiedzy, może zwrócić świadczenie zastępcze lub jego wartość pieniężną. [Popr. 234]

6. W przypadku **Jeżeli** treści cyfrowych, które nie są dostarczane **cyfrowe dostarczane są nie** w zamian za płatność ceny, nie dokonuje się zwrotu **lecz za wyświadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny lub bez wyświadczenia usługi wzajemnej oraz tych treści cyfrowych nie można uznać za kwalifikujące się do zwrotu zgodnie z art. 172a ust. 1, odbiorca treści cyfrowych nie jest zobowiązany do zapłaty ich wartości pieniężnej.** [Popr. 235]

6a. **Nie naruszając przepisów art. 172a ust. 3, jeżeli treści cyfrowe dostarczane są w zamian za wyświadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny oraz nie ma możliwości zwrotu tej usługi wzajemnej, odbiorca usługi wzajemnej nie jest zobowiązany do zapłaty jej wartości pieniężnej.** [Popr. 236]

Artykuł 174

Zapłata za używanie i odsetki od otrzymanych pieniędzy **oraz zmniejszenie wartości** [Popr. 237]

1. Odbiorca, który używał towarów **lub treści cyfrowych** musi zapłacić drugiej stronie wartość pieniężną używania w danym okresie jeżeli:

- a) odbiorca spowodował przyczynę uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania;
- b) odbiorca wiedział przed rozpoczęciem okresu używania o przyczynie uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania; lub
- c) uwzględniając właściwości towarów **lub treści cyfrowych**, charakter i zakres użycia oraz dostępność innych środków ochrony prawnej niż rozwiązanie, niesprawiedliwe byłoby przyznanie odbiorcy prawa do bezpłatnego używania towarów **lub treści cyfrowych** przez ten okres. [Popr. 238]

2. Odbiorca zobowiązany do zwrotu pieniędzy musi zapłacić odsetki, według stopy określonej w art. 166, jeżeli:

- a) druga strona zobowiązana jest do zapłaty za używanie; lub
- b) odbiorca spowodował przyczynę uchylenia się od skutków umowy ze względu na podstęp, groźby lub wyzysk.

3. Do celów niniejszego rozdziału odbiorca nie jest zobowiązany do zapłaty za używanie otrzymanych ~~rzeczy~~ **towarów** lub **treści cyfrowych** lub odsetek od otrzymanych pieniędzy w innych okolicznościach niż te określone w ust. 1, **1a** i 2. [Popr. 239]

3a. **Na mocy art. 159–163 odbiorca odpowiada za wszelkie zmniejszenie wartości towarów, treści cyfrowych lub uzyskanych za ich pomocą pożytków w zakresie, w jakim to zmniejszenie wartości przekracza zmniejszenie wartości wynikające z normalnego użytkowania.** [Popr. 240]

3b. **Płatność za używanie lub za zmniejszenie wartości nie przekracza uzgodnionej ceny towarów lub treści cyfrowych.** [Popr. 241]

3c. **Jeżeli treści cyfrowe nie są dostarczane w zamian za zapłatę ceny, ale w zamian za wyświadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny lub bez wyświadczenia usługi wzajemnej, odbiorca treści cyfrowych nie jest zobowiązany do zapłaty za używanie lub za zmniejszenie wartości.** [Popr. 242]

3d. **Bez uszczerbku dla art. 172a ust. 3, jeżeli treści cyfrowe są dostarczane w zamian za wyświadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny, odbiorca usługi wzajemnej nie jest zobowiązany do zapłaty za używanie lub za zmniejszenie wartości tego, co otrzymał.** [Popr. 243]

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 175

Zwrot wydatków

1. Jeżeli odbiorca poniósł wydatki na towary lub treści cyfrowe **lub uzyskane z nich korzyści**, jest uprawniony do otrzymania ich zwrotu, o ile wydatki te przyniosły korzyści drugiej stronie i zostały poczynione gdy odbiorca nie wiedział o istnieniu powodu dla uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania ani nie można było od niego oczekiwać takiej wiedzy. [Popr. 244]
2. Odbiorca, który wiedział lub powinien był wiedzieć o istnieniu przyczyny uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania jest uprawniony do zwrotu wyłącznie tych wydatków, które były konieczne dla ochrony towarów lub treści cyfrowych **lub uzyskanych z nich korzyści** przed utratą lub utratą wartości, a odbiorca nie miał możliwości zapytania drugiej strony o zdanie. [Popr. 245]

Artykuł 176

Zmiana ze względów słuszności

Wszelkie zobowiązania do zwrotu lub zapłaty wynikające z niniejszego rozdziału mogą być zmienione o ile ich wykonanie byłoby rażąco niesłuszne, uwzględniając w szczególności to, czy strona nie spowodowała przyczyny uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania lub wiedziała o tej przyczynie.

Artykuł 177

Normy bezwzględnie wiążące

W stosunkach między przedsiębiorcą i konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania przepisów niniejszego rozdziału ani uchylić lub zmienić ich skutków **przed wydaniem zawiadomienia o uchyleniu się od skutków umowy lub o rozwiązaniu umowy**. [Popr. 246]

Artykuł 177a

Gwarancje handlowe

1. **Gwarancja handlowa wiąże gwaranta na warunkach ustanowionych w oświadczeniu gwarancyjnym. W przypadku braku oświadczenia gwarancyjnego lub gdy jest ono niekorzystne w porównaniu z dotyczącą go reklamą, gwarancja handlowa jest wiążąca na warunkach podanych w reklamie gwarancji handlowej.**
2. **Oświadczenie gwarancyjne jest sporządzane prostym i zrozumiałym językiem oraz jest czytelne. Sporządza się je w języku umowy zawartej z konsumentem i ujmuje w nim następujące elementy:**
  - a) **określenie praw konsumenta, przewidzianych w rozdziale 11, oraz wyraźne stwierdzenie, że prawa te są niezależne od gwarancji handlowej oraz**
  - b) **warunki gwarancji handlowej, w szczególności te związane z czasem trwania, przenoszeniem, zakresem terytorialnym oraz nazwą i adresem gwaranta oraz osoby, do której należy zgłaszać skargi, jeżeli nie jest nią gwarant, wraz z procedurą składania skargi.**
3. **Jeżeli w dokumencie gwarancyjnym brak odmiennych postanowień, gwarancja jest również wiążąca bez konieczności jej przyjęcia w stosunku do każdego właściciela towarów w okresie trwania gwarancji.**
4. **Na żądanie konsumenta przedsiębiorca udostępnia oświadczenie gwarancyjne na trwałym nośniku.**

Środa, 26 lutego 2014 r.

5. **Niespełnienie wymogów ust. 2, 3 lub 4 nie ma wpływu na ważność gwarancji.** [Popr. 247]

Część VIII

Przedawnienie

Rozdział 18

Przedawnienie

Oddział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 178

Prawa podlegające przedawnieniu

Prawo do żądania wykonania zobowiązania, jak również wszelkie powiązane z nim prawa, **w tym prawo do wszelkich środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku niewykonania, z wyjątkiem powstrzymania się ze spełnieniem świadczenia**, ulegają przedawnieniu z upływem terminu określonego zgodnie z niniejszym rozdziałem. [Popr. 248]

Oddział 2

Terminy przedawnienia i rozpoczęcie ich biegu

Artykuł 179

Terminy przedawnienia

1. Krótki termin przedawnienia wynosi dwa lata.
2. Długi termin przedawnienia wynosi ~~dziesięć~~ **sześć** lat lub, w przypadku prawa do odszkodowania za uszkodzenie ciała, trzydzieści lat. [Popr. 249]

2a. Bieg przedawnienia rozpoczyna się z upływem jednego z tych dwóch terminów, w zależności od tego, który z tych terminów upływa wcześniej. [Popr. 250]

Artykuł 180

Rozpoczęcie biegu

1. Krótki termin przedawnienia biegnie od momentu, w którym wierzyciel dowiedział się, lub powinien był się dowiedzieć o faktach, w rezultacie których dane prawo może być wykonane.
2. Długi termin przedawnienia biegnie od momentu, w którym dłużnik musi wykonać zobowiązanie lub, w przypadku prawa do odszkodowania, od momentu dokonania czynności, która powoduje powstanie tego prawa.
3. Jeżeli dłużnik jest zobowiązany do stałego czynienia lub zaniechania czegoś, uznaje się, że wierzyciel ma odrębne prawo w stosunku do każdego niewykonania zobowiązania.

Oddział 3

Wydłużenie terminów przedawnienia

Artykuł - 181

Wstrzymanie biegu w przypadku naprawy lub wymiany

1. **W przypadku gdy brakowi zgodności zaradzono poprzez naprawę lub zastąpienie, bieg krótkiego terminu przedawnienia zostaje wstrzymany w momencie poinformowania dłużnika przez wierzyciela o braku zgodności.**

Środa, 26 lutego 2014 r.

2. Wstrzymanie trwa do czasu usunięcia braku zgodności świadczenia z umową. [Popr. 251]

Artykuł 181

Zawieszenie biegu przedawnienia w przypadku postępowania sądowego lub innego postępowania

1. Bieg obu terminów przedawnienia ulega zawieszeniu od momentu wszczęcia postępowania sądowego w celu dochodzenia prawa.
2. Zawieszenie trwa do czasu wydania prawomocnego orzeczenia, lub do czasu innego rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli postępowanie zakończy się w okresie ostatnich sześciu miesięcy przed upływem terminu przedawnienia bez wydania orzeczenia co do istoty sprawy, termin przedawnienia nie kończy się przed upływem sześciu miesięcy od daty zakończenia postępowania.
3. Ustępy 1 i 2 stosuje się odpowiednio do postępowania polubownego, do postępowania mediacyjnego, do postępowania, w którym spór między stronami przedstawiany jest osobie trzeciej do wiążącego rozstrzygnięcia oraz do wszelkich innych postępowań wszczętych w celu uzyskania decyzji dotyczącej danego prawa lub w celu uniknięcia niewypłacalności.
4. Mediacja oznacza zorganizowane postępowanie o dobrowolnym charakterze, niezależnie od tego, jak jest nazywane lub wskazywane, w którym przynajmniej dwie strony sporu próbują same osiągnąć porozumienie w celu rozwiązania ich sporu, korzystając z pomocy mediatora. Postępowanie takie może zostać zainicjowane przez strony, zalecone lub zarządzane przez sąd lub nakazane przepisami prawa krajowego. Mediacja kończy się osiągnięciem porozumienia przez strony lub wydaniem oświadczenia przez mediatora lub jedną ze stron.

Artykuł 182

Wstrzymanie zakończenia biegu przedawnienia w przypadku negocjacji

Jeżeli strony prowadzą negocjacje dotyczące prawa lub okoliczności, które mogą spowodować powstanie roszczenia dotyczącego prawa, żaden z terminów przedawnienia nie kończy się przed upływem jednego roku od czasu ostatniego kontaktu w ramach negocjacji lub od momentu, w którym jedna ze stron zawiadomiła drugą stronę, że nie zamierza kontynuować negocjacji.

Artykuł 183

Wstrzymanie zakończenia biegu przedawnienia w przypadku braku zdolności do czynności prawnych

Jeżeli osoba niemająca zdolności do czynności prawnych nie ma przedstawiciela, żaden z obu terminów przedawnienia prawa przysługującego tej osobie nie kończy się przed upływem jednego roku od uzyskania zdolności do czynności prawnych lub wyznaczenia przedstawiciela.

Artykuł 183a**Wstrzymanie w przypadkach siły wyższej**

1. **Bieg krótkiego terminu przedawnienia zostaje wstrzymany na okres, którym wierzyciel nie może prowadzić postępowania mającego na celu dochodzenie prawa ze względu na przeszkodę będącą poza kontrolą wierzyciela i której konieczności uniknięcia lub pokonania wierzyciel nie mógł w sposób rozsądny oczekiwać.**
2. **Ustęp 1 ma zastosowanie jedynie, jeśli przeszkoda pojawia się lub utrzymuje w okresie ostatnich sześciu miesięcy okresu przedawnienia.**
3. **Jeżeli ze względu na czas trwania lub charakter przeszkody nie można racjonalnie oczekiwać od wierzyciela wszczęcia postępowania w celu dochodzenia praw w pozostałym jeszcze okresie biegu terminu przedawnienia po zakończeniu wstrzymania biegu, okres przedawnienia nie kończy się przed upływem sześciu miesięcy po usunięciu przeszkody. [Popr. 252]**

Oddział 4

Odnowienie terminów przedawnienia

Artykuł 184

Odnowienie przez uznanie

Jeżeli dłużnik uznaje określone prawo przysługujące właścicielowi poprzez częściową płatność, zapłatę odsetek, udzielenie zabezpieczenia, potrącenie lub w inny sposób, krótki termin przedawnienia rozpoczyna bieg na nowo.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Oddział 5

Skutki przedawnienia

Artykuł 185

Skutki przedawnienia

1. Po upływie właściwego terminu przedawnienia dłużnik może uchylić się od wykonania zobowiązania, a wierzyciel traci wszelkie środki ochrony prawnej na wypadek niewykonania, z wyjątkiem prawa do powstrzymania się z wykonaniem własnego zobowiązania.
2. Dłużnik nie może żądać zwrotu tego, co zapłacił lub przekazał w wykonaniu zobowiązania tylko dlatego, że zobowiązanie zostało wykonane po upływie terminu przedawnienia.
3. Termin przedawnienia prawa do zapłaty odsetek oraz innych praw powiązanych upływa nie później niż termin przedawnienia prawa podstawowego.

Oddział 6

Zmiana poprzez porozumienie

Artykuł 186

Porozumienia dotyczące przedawnienia

1. Strony mogą zmienić normy wynikające z niniejszego rozdziału w drodze porozumienia, w szczególności poprzez skrócenie lub przedłużenie terminów przedawnienia.
2. Krótki termin przedawnienia nie może zostać skrócony do mniej niż jednego roku ani przedłużony do więcej niż dziesięciu lat.
3. Długi termin przedawnienia nie może zostać skrócony do mniej niż jednego roku ani przedłużony do więcej niż trzydziestu lat.
4. Strony nie mogą wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.
5. W umowie pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem niniejszego artykułu nie można stosować na niekorzyść konsumenta.

Tytuł III

Środki towarzyszące [Popr. 253]

Artykuł 186a

Przekazywanie wyroków stosujących niniejsze rozporządzenie

1. Państwa członkowskie zapewniają przekazywanie Komisji bez nieuzasadnionej zwłoki prawomocnych wyroków swoich sądów stosujących przepisy niniejszego rozporządzenia. [Popr. 254]
2. Komisja ustanawia system umożliwiający zapoznawanie się informacjami dotyczącymi wyroków, o których mowa w ust. 1, jak również właściwymi wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. System ten jest publicznie dostępny. System ten jest w pełni usystematyzowany i umożliwia łatwe wyszukiwanie. [Popr. 255]
3. Orzeczeniom wydawanym zgodnie z ust. 1 towarzyszy standardowe streszczenie zawierające następujące części:
  - a) zagadnienie i odpowiedni artykuł/odpowiednie artykuły wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży;
  - b) krótki opis faktów;
  - c) zwięzłe streszczenie głównej argumentacji;

Środa, 26 lutego 2014 r.

d) decyzję; oraz

e) motyw decyzji, przy wyraźnym stwierdzeniu zasady, jaka została przyjęta. [Popr. 256]

Artykuł 186b

Alternatywne metody rozstrzygania sporów

1. W umowach między konsumentem a przedsiębiorcą zachęca się strony do rozważenia przedstawienia sporów wynikających z umowy, w ramach której zgodziły się stosować wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży, podmiotowi ADR w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2013/11/UE.

2. Niniejszy artykuł nie wyklucza i nie ogranicza prawa stron do skierowania w każdej chwili sprawy do sądu lub trybunału zamiast przedstawiania sporu podmiotowi ADR. [Popr. 257]

Artykuł 186c

Opracowanie „europejskiego wzorca postanowień umownych”

1. Tak szybko, jak to możliwe i najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja utworzy grupę ekspercką, która będzie ją wspomagać w opracowywaniu „europejskiego wzorca postanowień umownych” w oparciu o wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży i w celu ich uzupełnienia, a także z myślą o wspieraniu stosowania tego wzorca w praktyce.

2. Przy wsparciu ze strony grupy eksperckiej Komisja dokłada starań, by przedstawić pierwszy europejski wzorzec postanowień umownych w ciągu [xxx] od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. W skład grupy eksperckiej wchodzi zwłaszcza reprezentanci interesów użytkowników wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Grupa może podjąć decyzję o utworzeniu wyspecjalizowanych podgrup w celu rozpatrzenia odrębnych obszarów działalności handlowej. [Popr. 258]

Tytuł IV

Przepisy końcowe [Popr. 259]

Artykuł 186d

Przegląd

1. Do ... (*) państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności na temat poziomu akceptacji wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, zakresu, w jakim wywołały one spory prawne oraz aktualnego stanu różnic w poziomie ochrony konsumenta między wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży i prawem krajowym. Informacja ta obejmuje kompleksowy przegląd orzecznictwa sądów krajowych dokonujących wykładni wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

2. Do ... (**) Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu szczegółowe sprawozdanie zawierające przegląd funkcjonowania niniejszego rozporządzenia oraz uwzględniające między innymi potrzebę dalszego rozszerzenia zakresu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, jeśli chodzi o umowy między przedsiębiorstwami, o zmiany rynkowe i technologiczne związane z treściami cyfrowymi, oraz przyszły rozwój dorobku wspólnotowego. Szczególną uwagę należy ponadto poświęcić zagadnieniu, czy ograniczenie do umów zawieranych na odległość, a w szczególności przez internet, jest w dalszym ciągu stosowne, czy wykonalne byłoby poszerzenie zakresu, tak aby objąć nim także umowy zawierane w lokalu przedsiębiorstwa. [Popr. 260]

(*) Cztery lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

(**) Pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Artykuł 186e

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 2006/2004

W załączniku do rozporządzenia (WE) 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ dodaje się punkt w brzmieniu:

„22. Rozporządzenie (UE) nr...Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ...w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży (Dz.U. L ...).”. [Popr. 261]

Artykuł 186f

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

2. Stosuje się je od ... (*)

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich. [Popr. 262]

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów („Rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów”) (Dz.U. L 364 z 9.12.2004, s. 1).

^(*) Sześć miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Dodatek 1

Wzór wskazówek dotyczących odstąpienia

Prawo odstąpienia od umowy

Przysługuje Państwu prawo odstąpienia od niniejszej umowy bez podania przyczyny w terminie czternastu dni.

Termin odstąpienia upływa po czternastu dniach od dnia 1.

Aby skorzystać z tego prawa, należy poinformować nas [2] o decyzji o odstąpieniu od niniejszej umowy w wyraźnym oświadczeniu (np. w piśmie przesłanym pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną). Mogą Państwo też skorzystać z dołączonego wzoru formularza odstąpienia, jednak nie jest to obowiązkowe. [3]

Aby dotrzymać terminu odstąpienia, wystarczy przesłać zawiadomienie o skorzystaniu z prawa odstąpienia od umowy przed upływem tego terminu.

Skutki odstąpienia

W przypadku odstąpienia od niniejszej umowy zwrócimy Państwu wszelkie otrzymane płatności, w tym koszty dostawy (z wyjątkiem kosztów dodatkowych wynikających z rodzaju dostawy innego niż najtańszy rodzaj dostawy przez nas oferowany), bez nieuzasadnionej zwłoki, a w każdym razie nie później niż czternaście dni od dnia, w którym poinformowali nas Państwo o decyzji o odstąpieniu od umowy. Zwrot zostanie dokonany za pośrednictwem tych samych metod płatności co te, które wykorzystali Państwo do pierwotnej transakcji, chyba że wyraźnie zgodzą się Państwo na inną metodę zwrotu. W każdym razie nie ponoszą Państwo żadnych opłat z tytułu takiego zwrotu. [4]

[5]

[6]

Instrukcje wypełniania:

[1] Należy wstawić jedną z poniższych formuł znajdujących się w cudzysłowie:

- a) w przypadku umowy o świadczenie usług powiązanych lub umowy o dostawę wody, gazu lub energii elektrycznej, które nie są wystawiane na sprzedaż w ograniczonej objętości lub ustalonej ilości, o dostawy w ramach systemu lokalnego ogrzewania lub dostarczenie treści cyfrowych, które nie zostały dostarczone na materialnym nośniku: „zawarcia umowy.”;
- b) w przypadku umowy sprzedaży: „, w którym obejmujecie Państwo lub osoba trzecia, inna niż przewoźnik i wskazana przez Państwa, towary w fizyczne posiadanie”;
- c) w przypadku umowy dotyczącej wielu towarów zamówionych przez konsumenta w jednym zamówieniu i dostarczanych osobno: „, w którym obejmujecie Państwo lub osoba trzecia, inna niż przewoźnik i wskazana przez Państwa, w fizyczne posiadanie ostatni towar.”;
- d) w przypadku umowy dotyczącej dostarczenia towarów składających się z wielu partii lub części: „, w którym obejmujecie Państwo lub osoba trzecia, inna niż przewoźnik i wskazana przez Państwa, w fizyczne posiadanie ostatnią partię lub część.”;
- e) w przypadku umowy o regularne dostarczanie towarów przez określony czas: „w którym obejmujecie Państwo lub osoba trzecia, inna niż przewoźnik i wskazana przez Państwa, w fizyczne posiadanie pierwszy towar.”;

[2] Należy tutaj podać swoje imię i nazwisko/nazwę, adres geograficzny oraz, w miarę dostępności, numer telefonu, numer faksu oraz adres poczty elektronicznej.

[3] Jeżeli dajecie Państwo konsumentowi możliwość wypełnienia i przesłania informacji na temat jego odstąpienia od umowy w trybie elektronicznym za pośrednictwem Państwa strony internetowej, należy tutaj wprowadzić następującą informację: „Możecie Państwo również elektronicznie wypełnić i przesłać wzór formularza odstąpienia lub złożyć inne wyraźne oświadczenie za pośrednictwem naszej strony internetowej [adres strony]. Jeżeli skorzystają Państwo z tej opcji, prześlemy Państwu niezwłocznie potwierdzenie otrzymania decyzji o odstąpieniu od umowy na trwałym nośniku (np. za pośrednictwem wiadomości elektronicznej)”.

Środa, 26 lutego 2014 r.

- 4 W przypadku umów sprzedaży, w których nie zaferowali się Państwo odebrać towarów w przypadku odstąpienia od umowy, należy tutaj zamieścić następującą informację: „Przysługuje nam prawo wstrzymania zwrotu do czasu otrzymania z powrotem towarów lub dostarczenia dowodu ich odesłania, zależnie od tego, co nastąpi wcześniej.”
- 5 Jeżeli konsument otrzymał towary w związku z umową, należy tutaj wprowadzić następującą informację:
- a wprowadź:
- „Zobowiązujemy się odebrać towary” lub
- „Zobowiązują się Państwo odesłać lub przekazać towary nam lub ____ [w odpowiednich przypadkach, imię i nazwisko oraz adres osoby upoważnionej do odbioru towarów] bez nieuzasadnionej zwłoki, a w każdym razie nie później niż 14 dni od dnia, w którym zawiadomili nas Państwo o odstąpieniu od umowy. Termin zostanie dotrzymany, jeżeli odeślą Państwo towary przed upływem terminu czternastu dni”.
- b wprowadź jedną z dwóch opcji:
- „Poniesiemy koszty zwrotu towarów.”; lub
- „Będą Państwo musieli ponieść bezpośrednie koszty zwrotu towarów.”; lub
- Jeżeli, w przypadku umowy zawieranej na odległość, nie oferują Państwo pokrycia kosztów zwrotu towarów, a towarów, ze względu na ich właściwości, nie da się normalnie zwrócić pocztą: „Będą Państwo musieli ponieść bezpośrednie koszty zwrotu towarów w kwocie ___ EUR [kwota].”; lub, jeżeli kosztów zwrotu towarów nie można rozsądnie z góry obliczyć: „Będą Państwo musieli ponieść bezpośrednie koszty zwrotu towarów. Szacuje się je na około ___ EUR [kwota].”; lub
- ~~Jeżeli, w przypadku umowy zawieranej poza lokalem przedsiębiorstwa, towarów, ze względu na ich właściwości, nie można normalnie zwrócić pocztą i zostały one dostarczone do domu konsumenta w momencie zawierania umowy: „Zobowiązujemy się odebrać towary na własny koszt”. [Popr. 263]~~
- c „Odpowiadają Państwo tylko za zmniejszenie wartości towarów wynikające z obchodzenia się z nimi w inny sposób niż jest to konieczne do oceny właściwości, cech i sposobu działania towarów.”
- 6 W przypadku umowy o świadczenie usług powiązanych, należy wprowadzić następujący tekst: „Jeżeli wystąpili Państwo o rozpoczęcie świadczenia usług powiązanych w okresie odstąpienia od umowy, zobowiązani są Państwo zapłacić nam kwotę proporcjonalną do tego, co zostało dostarczone do czasu zawiadomienia nas o odstąpieniu od niniejszej umowy, w porównaniu z pełnym okresem jej obowiązywania”.

Środa, 26 lutego 2014 r.

Dodatek 2

Wzór formularza odstąpienia

(Proszę wypełnić ten formularz i odesłać go, tylko jeżeli chcecie Państwo odstąpić od umowy)

- Do [imię i nazwisko/nazwa przedsiębiorcy, adres geograficzny oraz, w miarę dostępności, jego numer faksu i adres poczty elektronicznej, które mają być wprowadzone przez przedsiębiorcę]:
- Ja/My (*) niniejszym informuję/informujemy (*) o moim/naszym (*) odstąpieniu od umowy sprzedaży następujących towarów (*)/umowy o dostarczenie następujących treści cyfrowych (*)/umowy o świadczenie następującej usługi powiązanej (*)
- Data zamówienia (*)/odbioru (*)
- Imię i nazwisko konsumenta(-ów)
- Adres konsumenta(-ów)
- Podpis konsumenta(-ów) (wyłącznie gdy formularz jest przesyłany na piśmie)
- Data

(*) Niepotrzebne skreślić.

Środa, 26 lutego 2014 r.

ZAŁĄCZNIK H

STANDARDOWA ULOTKA INFORMACYJNA

Umowa, którą zamierzają Państwo zawrzeć, będzie regulowana wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży, będącymi systemem alternatywnym w stosunku do krajowego prawa umów, dostępnymi dla konsumentów w sytuacjach transgranicznych. Te wspólne przepisy są identyczne w całej Unii Europejskiej i zostały opracowane w celu zagwarantowania konsumentom wysokiego poziomu ochrony.

Obowiązują one wyłącznie wtedy, gdy wyrażą Państwo zgodę na to, by umowa podlegała wspólnym europejskim przepisom dotyczącym sprzedaży.

Istnieje również możliwość, że wyrazili Państwo zgodę na zawarcie umowy telefonicznie lub w inny sposób (np. przez SMS), przez co nie mogli Państwo wcześniej zapoznać się z niniejszą ulotką. W takim razie umowa dojdzie do skutku jedynie wtedy, po otrzymaniu tej ulotki, potwierdzą Państwo swoją zgodę.

Państwa zasadnicze prawa opisano poniżej.

WSPÓLNE EUROPEJSKIE PRZEPISY DOTYCZĄCE SPRZEDAŻY: STRESZCZENIE ZASADNICZYCH PRAW KONSUMENTA

Prawa przed podpisaniem umowy

Przedsiębiorca musi udzielić Państwu istotnych **informacji o umowie**, np. dotyczących produktu oraz jego ceny, włączając wszystkie podatki i opłaty, jak również przekazać swoje dane kontaktowe. ~~Informacje te muszą być bardziej szczegółowe, gdy nabywacie Państwo coś poza lokalem handlowym przedsiębiorcy lub jeżeli w ogóle nie spotykacie się Państwo z nim osobiście, czyli np. robicie zakupy w Internecie lub za pośrednictwem telefonu.~~ Przysługuje Państwu prawo do odszkodowania, jeśli informacje te są niekompletne lub błędne. [**Popr. 264**]

Prawa po podpisaniu umowy

W większości przypadków macie Państwo czternaście dni na **wycofanie się z transakcji zakupu, jeżeli nabyliście Państwo dane towary** poza lokalem handlowym przedsiębiorcy lub też, jeżeli nie spotkaliście się Państwo z nim do czasu dokonania zakupu (np. zakup odbył się w Internecie lub za pośrednictwem telefonu). Przedsiębiorca musi przekazać Państwu tę informację oraz standardowy **formularz** odstąpienia⁽¹⁾. Jeżeli tego nie uczynił, możecie Państwo odstąpić od umowy w terminie jednego roku.

Co możecie Państwo zrobić, gdy produkty są wadliwe lub nie zostały dostarczone zgodnie z umową? W takiej sytuacji możecie Państwo wybrać jedną z następujących opcji: 1) domagać się dostarczenia, 2) wymiany lub 3) naprawy produktu; 4) żądać obniżenia ceny; 5) możecie Państwo odstąpić od umowy, zwrócić produkt i otrzymać zwrot pieniędzy, chyba że wada jest bardzo niewielka; 6) możecie Państwo domagać się odszkodowania za poniesione szkody. Nie musicie Państwo płacić ceny do czasu otrzymania produktu bez wad.

Podobne prawa przysługują Państwu, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał **usługi** powiązanej w sposób, do jakiego zobowiązał się w umowie. Jednak w tym przypadku, po Państwa reklamacji, przedsiębiorca ma zazwyczaj prawo podjąć najpierw próbę prawidłowego wykonania usługi. Dopiero gdy ponownie mu się to nie uda, macie Państwo wybór pomiędzy 1) ponownym domaganiem się od przedsiębiorcy wykonania usługi powiązanej, 2) wstrzymaniem się z zapłatą ceny do czasu prawidłowego wykonania usługi, 3) żądaniem obniżenia ceny lub 4) domaganiem się odszkodowania. 5) Możecie Państwo również odstąpić od umowy i otrzymać zwrot pieniędzy, chyba że usługa powiązana została wykonana wadliwie tylko w bardzo nieznacznym stopniu. **Termin na dochodzenie praw, gdy produkty okażą się wadliwe lub nie zostały dostarczone tak jak uzgodniono:** macie Państwo dwa lata na dochodzenie swoich praw. Termin ten biegnie od momentu, w którym zdaliście sobie Państwo sprawę, że przedsiębiorca w jakiejś części nie wywiązał się z umowy. Gdy takie problemy wyjdą na jaw bardzo późno, ostatecznym terminem na dochodzenie roszczeń jest dzień, w którym upłynie dziesięć lat od momentu, w którym przedsiębiorca miał wydać towary lub dostarczyć treści cyfrowe albo wyświadczyć usługę powiązaną.

Ochrona przed nieuczciwymi postanowieniami umownymi: Wzorce umowy przedsiębiorcy zawierające nieuczciwe postanowienia nie są dla Państwa prawnie wiążące.

Powyższy wykaz praw jest jedynie streszczeniem i dlatego nie jest wyczerpujący ani nie zawiera wszystkich szczegółowych informacji. Z pełnym tekstem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży możecie się Państwo zapoznać się tutaj. Proszę uważnie przeczytać umowę przed jej podpisaniem.

W razie sporu korzystne może okazać się zasięgnięcie porady prawnej.

⁽¹⁾ Link.